

Onsdag den 1. februar 2017 (D)

1

53. møde

Onsdag den 1. februar 2017 kl. 13.00

Dagsorden

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid). (Se nedenfor).

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 119:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Ændring af reglerne om inddragelse af studieopholdstilladelse ved ulovligt arbejde). Af udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg). (Fremsættelse 25.01.2017).

1) Til udenrigsministeren af:

Marie Krarup (DF)

Mener udenrigsministeren, at Danmark fortsat bør bakke op om EU's taskforce East Stratcom for at bekæmpe russisk misinformation?

(Spm. nr. S 516 (omtrykt)).

2) Til udenrigsministeren af:

Marie Krarup (DF)

Mener udenrigsministeren, at der er former for misinformation fra andre lande end Rusland, der bør bekæmpes, og hvordan vil ministeren i så fald imødegå en sådan misinformation?

(Spm. nr. S 517 (omtrykt)).

3) Til udenrigsministeren af:

Kenneth Kristensen Berth (DF)

Vil udenrigsministeren forklare, om det fortsat er hans opfattelse, jf. ministerens forelæggelse på Europaudvalgets møde den 13. januar, at Israel har evnen, men ikke viljen, og at det palæstinensiske selvstyre har viljen, men ikke evnen til at indgå i forhandlinger om en fredsaftale for området?

(Spm. nr. S 630).

4) Til udenrigsministeren af:

Kenneth Kristensen Berth (DF)

Vil udenrigsministeren forklare, hvordan det palæstinensiske selvstyres vilje til at indgå i en fredsaftale med Israel konkret materialiserer sig, og mener ministeren, at det er klogt, at Danmark så ensidigt tager parti for det palæstinensiske selvstyre i konflikten mellem Israel og selvstyret, som en udtalelse om, at Israel ikke har vilje til at indgå fred, mens det palæstinensiske selvstyre har en sådan vilje, er udtryk for?

(Spm. nr. S 631).

5) Til udenrigsministeren af:

Kirsten Brosbøl (S)

Hvilke overvejelser gør ministeren sig om prioriteringen af FN's resolution 1325 om kvinder, fred og sikkerhed i Danmarks udenrigs- og sikkerhedspolitik, og hvilke konkrete tiltag er der taget siden folketingsvalget i 2015 for at sikre gennemførelsen af den danske handlingsplan for resolution 1325, som løber i årene 2014-2019?

(Spm. nr. S 642).

6) Til udenrigsministeren af:

Yildiz Akdoğan (S)

Hvordan forholder udenrigsministeren sig til den seneste udvikling i Tyrkiet, hvor mange kritiske journalister risikerer høje fængselsstraffe eller at miste deres job, og vil udenrigsministeren tage initiativer, eventuelt i samarbejde med kollegaer fra EU-lande, der kan forbedre pressens rolle i Tyrkiet?

(Spm. nr. S 653).

7) Til justitsministeren af:

Claus Kvist Hansen (DF)

Hvordan vil ministeren garantere, at Danmark fremadrettet fuldt ud lever op til OSCE's retningslinjer om forsamlingsfrihed, herunder at beskytte fredelige, lovligt anmeldte demonstrationer mod forstyrrende, truende og/eller voldelig opførsel fra andre?

(Spm. nr. S 600).

8) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF)

Hvad agter ministeren at gøre for at bremse udbredelsen af børne-sexdukke, og agter ministeren at forbyde disse dukker og lade dem omfatte af straffelovens § 235 om børnepornografisk materiale?

(Spm. nr. S 646).

9) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF)

Hvad vil ministeren gøre for at styrke det lokale, nære politi?

(Spm. nr. S 648).

10) Til finansministeren af:

Benny Engelbrecht (S)

Er ministeren enig med økonomiprofessor Nina Smith og professor emeritus Peder Pedersen, der i artiklen »Øget vækst i Danmark – flere hænder eller nye instrumenter?« i Samfundsøkonomen den 4. december 2016 konkluderer, at vi ikke kan øge arbejdsudbuddet uden at reducere vores velfærdsordninger, for »der er ikke det store vækstpotentiale tilbage i arbejdsudbuddet, medmindre der er politisk vilje til at foretage nogle klare politiske valg, der markant reducerer velfærdsordninger, som primært tilfalder den potentielle arbejdsstyrkes kernetropper, såsom barselsorlov, efterløn- og pensionsalder, SU eller reducere dagpengereglerne for syge og ledige yderligere i form af lavere kompensationsgrader eller kortere periode, hvor man er berettiget til dagpenge«?

(Spm. nr. S 659).

11) Til finansministeren af:

Benny Engelbrecht (S)

Vil de arbejdsudbudsreformer, som regeringen har foreslået, have effekt på den potentielle overophedning af økonomien i slutningen af 2017, som ministeren i en artikel i BT den 26. januar antyder, når han om temperaturen på dansk økonomi udtaler følgende: »Den bobler omkring 80 grader nu, og ifølge vores prognoser vil den komme op på 90 grader omkring nytår. Det vil være meget usundt.«? (Spm. nr. S 662).

12) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Lars Aslan Rasmussen (S)

Mener ministeren stadig »at man ikke skal bruge ganske almindelige menneskers skattekroner på hverken at stille lokaler til rådighed eller give støtte til folk, der arbejder på at omstyre vores samfund«, samt »at man skal passe på med, at vi ikke bliver alt for tolerante over for de intolerante. Ellers ender det med, at de løber os over ende«, som ministeren tidligere har udtalt om Hizb ut-Tahrir? (Spm. nr. S 667, skr. begr.).

13) Til energi-, forsynings- og klimaministeren af:

Karin Gaardsted (S)

Hvordan forholder ministeren sig til den ulovlige statsstøtte, som Ringkøbing-Skjern Kommune har ydet i forbindelse med sit bredbåndsudbud, og hvad vil ministeren gøre, for at der ikke opstår lignende sager i fremtiden? (Spm. nr. S 661).

14) Til sundhedsministeren af:

Kirsten Normann Andersen (SF)

Hvordan forholder ministeren sig til, at der på danske sygehuse er så massiv overbelægning, at det er til fare for patienter og ansattes sikkerhed, som i sagen fra Holbæk Sygehus? (Spm. nr. S 618).

15) Til sundhedsministeren af:

Liselott Blixt (DF)

Hvilke tiltag har ministeren i støbeskeen på allergiområdet? (Spm. nr. S 639).

16) Til sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S)

Er ministeren enig med sin forgænger som sundhedsminister og tidligere sundhedsordfører for Venstre, Sophie Løhde, der i 2015 udtalte om Socialdemokratiets forslag om differentieret honorering af de praktiserende læger, at det ville være at »straffe lægerne til at sikre lægedækning i hele landet«? (Spm. nr. S 647).

17) Til sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S)

Har ministeren tænkt sig at gøre mere for at kortlægge omfanget af såkaldte solkure blandt danske unge, herunder arbejde for, at omfanget bliver mindsket? (Spm. nr. S 649).

18) Til ministeren for offentlig innovation af:

Karin Gaardsted (S)

Hvad er ministerens holdning til, at KMD tjener penge på nu igen at have udsat leveringen af det nye store it-system til kommunerne, med store kommunale ekstraudgifter til følge? (Spm. nr. S 664).

19) Til skatteministeren af:

Mikkel Dencker (DF)

Hvad er ministerens holdning til at indføre mulighed for, at danskerne kan vælge nummerplader med Dannebrog, således at man fremover vil kunne vælge mellem en nummerplade med enten Dannebrog eller EU-flaget?

(Spm. nr. S 637).

20) Til skatteministeren af:

Jesper Petersen (S)

Vil regeringen genoverveje, trods tidligere afvisninger af Socialdemokratiets ønske herom, at tilføre flere midler til indsatserne mod skattesvig via skattely, som den tidligere socialdemokratiske ledede regering iværksatte, men hvor projekterne nu står til at løbe ud? (Spm. nr. S 645).

21) Til miljø- og fødevareministeren af:

Bjarne Laustsen (S)

Mener ministeren, at det er vigtigt, at staten tager et større økonomisk ansvar over for de hårdest ramte kommuner og deres lodsejere for at sikre, at kysterne ikke eroderer og værdier går tabt, samt at alle lodsejere bliver stillet forsikringsmæssigt ens i forhold til stormflod? (Spm. nr. S 640).

22) Til miljø- og fødevareministeren af:

Bjarne Laustsen (S)

Hvilke former for kystsikring mener ministeren der skal tages i brug for at sikre en ordentlig kystsikring, og vil ministeren være initiativtager eller bare se til med længere sagsbehandlingstider? (Spm. nr. S 641).

23) Til miljø- og fødevareministeren af:

Leif Lahn Jensen (S)

Hvor alvorlig mener ministeren situationen omkring kystsikring er på Anholt, og hvilken betydning mener ministeren at det vil få for øen fremover, hvis dette problem ikke bliver løst? (Spm. nr. S 643).

24) Til miljø- og fødevareministeren af:

Leif Lahn Jensen (S)

Hvem har ifølge ministeren ansvaret for at sikre kystsikringen på Anholt, og har ministeren tænkt sig at sikre bedre forhold på Anholt? (Spm. nr. S 644).

25) Til undervisningsministeren af:

Annette Lind (S)

Hvordan mener ministeren at forældre ude i kommunerne skal få en bedre folkeskole, når de, som ministeren foreslår, skal kunne følge økonomien helt ude i klasserne, og de fremover vil kunne konstatere, at der kommer færre midler som konsekvens af regeringens økonomiske politik med en lav offentlig vækst? (Spm. nr. S 665).

26) Til undervisningsministeren af:

Annette Lind (S)

Hvilke konkrete ændringer i uddannelsespolitikken skal det føre til, når der ifølge ministeren skal være mindre fokus på målsætningerne om, at flere unge får en uddannelse og kommer ind på en erhvervsuddannelse? (Spm. nr. S 666).

27) Til kulturministeren af:

Orla Hav (S)

Mener ministeren, at det er muligt for landets fem symfoniorkestre at leve op til det sparekrav, som ministeren har pålagt orkestrene på 2 pct. pr. år frem til 2020, uden at orkestrene går på kompromis med det kunstneriske og kulturelle virke, og er det ministerens holdning,

at den af den tidligere kulturminister nedsatte orkestertaskforce skal fortsætte sit arbejde?
(Spm. nr. S 660).

28) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Claus Kvist Hansen (DF)

Hvordan vil ministeren sikre, at der på lastbiler på danske veje ikke snydes med NOx-filtrering, således som det angiveligt foregår andre steder i Europa, jf. artikel publiceret på www.ing.dk den 5. april 2016 med rubrikken: »Østeuropæiske lastbiler slår NOx-filtrering fra for at spare penge«?

(Spm. nr. S 601, skr. begr.).

29) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Rasmus Prehn (S)

Hvad er ministerens holdning til, at der reklameres for Uber i danske applikationer og i danske biografer, når domstolene har dømt, at Uberkørsel er ulovlig taxikørsel?

(Spm. nr. S 634).

30) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Rasmus Prehn (S)

Mener ministeren, at det er en ønskværdig udvikling, at SAS overvejer at etablere baser i f.eks. Irland for at mindske deres omkostninger, jf. Berlingskes artikel »SAS lægger an til historisk brud med Skandinavien: »rigtigt ærgerligt og trist« fra den 16. januar 2017?

(Spm. nr. S 636).

31) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Merete Dea Larsen (DF)

Hvad er ministerens holdning til, at en flygtning tilbydes en ældre-bolig før en dansk statsborger, der har stået på venteliste?

(Spm. nr. S 638 (omtrykt)).

32) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Kaare Dybvad (S)

Mener ministeren, at Københavns og Glostrup Kommuner har mulighed for at anvise en billig bolig til deres borgere, som rammes af kontanthjælpsloftet, hvilket ministeren gav udtryk for i Folketingssalen i sidste uge?

(Spm. nr. S 654).

33) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Kaare Dybvad (S)

Mener ministeren, det er tilfredsstillende, at de seneste års fald i antallet af udsatte boligområder er stoppet med den seneste opgørelse?

(Spm. nr. S 656).

34) Til ældreministeren af:

Jeppe Jakobsen (DF)

Hvad mener ministeren om brugen af låsesystemer på plejecentre, som forhindrer demente i at færdes frit?

(Spm. nr. S 603).

Kl. 13:01

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Marie Krarup (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 61 (Forslag til folketingsbeslutning om ligestilling mellem alle dele af rigsfællesskabet med hensyn til aftjening af værnepligt).

Kenneth Kristensen Berth (DF) m.fl.:

Forespørgsel nr. F 38 (Hvad kan udenrigsministeren oplyse om den danske forhandlingsposition i forhold til den forestående britiske udmeldelse af EU?).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Jeg skal meddele, at det af Rasmus Prehn under nr. 30 opførte spørgsmål til transport-, bygnings- og boligministeren udgår af dagsordenen efter ønske fra spørgeren.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 13:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Det første spørgsmål er til udenrigsministeren af fru Marie Krarup, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:02

Spm. nr. S 516 (omtrykt)

1) Til udenrigsministeren af:

Marie Krarup (DF):

Mener udenrigsministeren, at Danmark fortsat bør bakke op om EU's taskforce East Stratcom for at bekæmpe russisk misinformation?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til at læse spørgsmålet op.

Kl. 13:02

Marie Krarup (DF):

Tak. Spørgsmålet lyder:

Mener udenrigsministeren, at Danmark fortsat bør bakke op om EU's taskforce East Stratcom for at bekæmpe russisk misinformation?

Kl. 13:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:02

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Lad mig slå fast, at pro Kreml-misinformation udgør en alvorlig udfordring for vores åbne og vestlige samfund og vores demokratiske debat. Vores efterretningstjenester advarer herom, herunder Forsvarets Efterretningstjeneste, og det lytter jeg til. Jeg har forundret bemærket, at spørgeren offentligt har sat spørgsmålstejn ved Forsvarets Efterretningstjenestes trusselsvurdering for Rusland. Regeringen tager det meget alvorligt, når Forsvarets Efterretningstjeneste advarer om russiske påvirkningskampagner, herunder gennem medier. Vi bliver nødt til at tage ansvar og reagere på denne udfordring, og der er ingen nemme løsninger. For mig og denne regering vil en løsning aldrig kunne gå ud på at gå på kompromis med ytringsfriheden. Den skal vi værne om.

Der har i den danske debat været mange misforståelser om, hvordan taskforcen arbejder med misinformation. Lad mig gøre det klart: Der findes ikke en sortliste eller anden registrering af debattører eller propagandister. Der udføres ikke censur eller sanktionering. Ingen har fået indskrænket deres ytringsfrihed. Taskforcen er ikke et EU-holdningpoliti, og det skal den heller ikke blive til. Taskforcen har en række vigtige kommunikationsopgaver. En af dem er at henlede opmærksomheden på russisk misinformation. Taskforcen har fokus på de russiske og Kremlinspirerede medier, og eksempler på misinformation behandles i et ugentligt nyhedsbrev. Det har til formål at oplyse og øge bevidstheden om den misinformation, der finder sted, og om, hvordan Rusland bruger forskellige kilder. Det arbejde bør fortsætte, for det er vigtigt.

Men vi skal da være åbne over for at se på formen, så der ikke kan herske tvivl om, hvordan taskforcen arbejder. Derfor har jeg også taget initiativ til, at mine embedsmænd nu er i dialog med taskforcen for at se på, om der er noget ved formen på taskforcens produkter, der kan justeres for at imødegå tvivl om dens arbejde og hensigter. Det vil jeg gerne vende tilbage til, og en anledning er bl.a. de kommende udvalgs spørgsmål fra samme spørger om samme sag til skriftlig besvarelse. Regeringen finder fortsat, at taskforcen gør et vigtigt stykke arbejde.

Kl. 13:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, fru Marie Krarup.

Kl. 13:04

Marie Krarup (DF):

Jeg er lidt forundret over at høre det her, for vi har haft en lang offentlig debat, hvor udenrigsministerens synspunkter er blevet fremstillet og dermed også blevet afklædt, og det er blevet tydeligt, at EU fører lister. Man kan selvfølgelig diskutere, om det er en tabel eller en liste, men det er i hvert fald et sted, hvor der står, hvad man anser for holdninger, som ikke er okay, fordi man anser dem for at være inspireret af Rusland, selv om det drejer sig om kritik af EU og kritik af islamisk indvandring.

Udenrigsministeren påstår, at Dansk Folkeparti ikke respekterer FE's risikovurderinger. Det er jo ikke rigtigt, og det har vi udtalt adskillige gange. Jeg står med analysen her i hånden. Vi synes, det er en fremragende analyse. Vi har kritiseret, at der har været tale om en prioritering af forskellige trusler. FE har efterfølgende forklaret, at der ikke er tale om en prioritering. Derfor er vi fuldstændig enige med FE. Vi er også enige i det, som FE skriver, nemlig at der foregår en påvirkningskampagne gennem russiske statskontrollerede medier. Det er selvfølgelig et faktum, og det er ikke det, der bliver sat spørgsmålstejn ved her.

Det, vi sætter spørgsmålstejn ved, er, om EU-taskforcen gør et ordentligt arbejde, og det gør den ikke. Det er ikke okay at liste holdninger, som er kritiske over for EU eller islamisk indvandring, og mistænkeliggøre de personer, der har holdningerne. Det er heller ikke okay, at udenrigsministeren ikke har ønsket at give en evaluering af East Stratcom, især ikke eftersom der nu foreligger en fortrolig vurdering af det, som jeg jo desværre ikke kan inddrage offentligheden i, fordi den er blevet klassificeret. Men Udenrigsministeriet har udarbejdet en sådan.

Hvordan kan det være, at man ikke tør gå ud i det åbne med en evaluering af East Stratcom?

Kl. 13:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:06

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Som jeg sagde i mit indledende svar, vender jeg gerne tilbage til sagen i forbindelse med besvarelsen af de yderligere spørgsmål, som kommer fra Marie Krarup, og der skal jeg nok også vende tilbage til en yderligere vurdering af, hvorvidt den arbejdsmåde og de metoder, som der bliver taget i anvendelse, er rigtige eller ikke er rigtige, altså om der er noget at udsætte på det.

Det er ikke min umiddelbare vurdering, at der grundlæggende set er noget som helst at udsætte på det her. Der er ikke tale om sortlister – det er der ikke. Der er ikke noget med, at der er nogle debattører, som har fået indskrænket deres frihed, fordi det er det, der ligger i at begynde at tale om sortlister. Jeg kan godt se det papir, jeg kender udmærket det stykke papir. Men når man begynder at tale om sortlister, antyder man jo – og det er måske heller ikke helt tilfældigt – at der er nogle, hvis ytringsfrihed bliver indskrænket, og det er ikke tilfældet.

Kl. 13:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Fru Marie Krarup.

Kl. 13:07

Marie Krarup (DF):

Så en mistænkeliggørelse af debattører og synspunkter er helt okay? Det synes vi ikke i Dansk Folkeparti. I Dansk Folkeparti ønsker vi en fri debat, hvor man ikke sviner folk til, hvor man går efter folk med saglige og faglige argumenter. Vi mener, at ytringsfriheden og pressefriheden er tilstrækkeligt til at gendrive propaganda – og selvfølgelig er der russisk propaganda, det er der jo ingen tvivl om.

Men hvis man har en god sag og man fører sandheden frem, så er det fuldt tilstrækkeligt. Redaktioner, journalister, almindelige læsere er udstyret med sund fornuft og kritisk sans. Derfor bør staten eller EU ikke gå ind og lave de her lister over ting, som vi skal se bort fra, eller som vi skal være bange for. Man skal hellere tage den åbne debat.

Kl. 13:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:08

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Jeg synes da bestemt, at man skal tage den åbne debat på alle måder. I bund og grund så drejer det her sig lidt om, at demokrati er en blød magtform, og nogle gange står det bløde demokrati over for hård magt som f.eks. i tilfældet med Rusland. Hvordan agerer så det bløde demokrati? Det gør det jo bl.a. ved, at vi har Forsvarets Efterretningstjeneste og Politiets Efterretningstjeneste osv. Der kan også være nogle steder, f.eks. i det her tilfælde, hvor man kan have det synspunkt, som spørgeren har, at den her måde med at fremlægge eksempler på misinformation på skal EU eller staten holde sig for god til; det skal man lade være med, det skal rent overlades til den åbne debat.

Jeg mener sådan set, det er okay, at man lægger de her ting åbent frem, og så kan man tage diskussionen efterfølgende ud fra de eksempler, som der er. Så kan man da tage den åbne debat. Og det vil jo ikke være sådan, at man rammer et hundrede procent inden for skiven hver gang; det kan godt være, at der er nogle enkelte eksempler på, at det er på kanten. Jeg mener ikke, at jeg konkret har set nogle eksempler, som jeg ikke synes har været udtryk for misinformation. Men det kan være, at spørgeren har nogle helt konkrete eksempler, hvor det ikke er udtryk for misinformation – så lad os da diskutere dem. Det er da fint, så har vi jo et sted at starte diskussionen.

Kl. 13:09

Kl. 13:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Fru Marie Krarup.

Kl. 13:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:11

Marie Krarup (DF):

Jeg er endnu en gang rystet over udenrigsministerens svar. Der er masser af eksempler på, at holdninger bliver skitseret som russisk misinformation, som f.eks. at der er mange no-go areas i Sverige, eller at der er få flygtninge, der får job i Tyskland. Øh, er det misinformation? Det er vist nok i overensstemmelse med fakta. Så er der EU-kritik og islamkritik – det er også russisk misinformation.

Det er uhyggeligt at høre udenrigsministeren sige, at demokratiet ikke kan forsvare sig selv med ytringsfrihed. Hvad så? Skal vi så til at lave dansk statspropaganda for at forsvare demokratiet? Jeg er ikke sikker på, at det er et demokrati, som jeg har lyst til at forsvare.

Kl. 13:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:10

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Nu synes jeg måske lige, at vi skal lade pulsen falde en anelse ned. Der bliver brugt meget skarpe ord her fra spørgerens side. Det lægger ligesom op til, at man skal skabe et billede af, at EU begrænser ytringsfriheden og hænger folk ud og gør, hvad ved jeg, og at vi er på vej til også at gøre det samme i staten. Det er ikke det, vi taler om.

Jeg bliver nødt til at understrege her, at det, der er sagen, er: Der er ingen, hvis ytringsfrihed er blevet begrænset – ingen! Hvis det skulle være tilfældet, at der er nogle, der har fået frataget deres ytringsfrihed, vil jeg gerne have eksempler på det. Det er ikke det, der er tilfældet. Det er helt banalt et spørgsmål om, at man lægger nogle fakta på bordet, nogle eksempler på bordet, og man kan så tage diskussionen derfra. Og jeg har sagt, at jeg helt er med på åbent at kigge på, om der er nogle af de eksempler, som ligger uden for. Det er det, der er sagen.

Kl. 13:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgsmålet er sluttet.

Der er et nyt spørgsmål til udenrigsministeren af fru Marie Krarup.

Kl. 13:11

Spm. nr. S 517 (omtrykt)

2) Til udenrigsministeren af:

Marie Krarup (DF):

Mener udenrigsministeren, at der er former for misinformation fra andre lande end Rusland, der bør bekæmpes, og hvordan vil ministeren i så fald imødegå en sådan misinformation?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo at læse spørgsmålet op.

Kl. 13:11

Marie Krarup (DF):

Tak. Spørgsmålet lyder: Mener udenrigsministeren, at der er former for misinformation fra andre lande end Rusland, der bør bekæmpes, og hvordan vil ministeren i så fald imødegå en sådan misinformation?

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Misinformation er et stort problem i vores samfund i dag. Der foregår misinformation fra mange kilder, både fra dem, der er prokreml, og fra andre, der på denne vis ønsker at varetage særlige interesser. Uanset hvor misinformation kommer fra, er det et problem, når falske nyheder og løgne søger at underminere en sund faktabaseret demokratisk debat. Løgn forgifter demokratiet, fordi en løgn, som folk tror er sand, får sande konsekvenser. Tror folk, at løgnen er sand, bliver den opfattet som virkelighed.

Den misinformation, der udgår fra Kreml, udgør dog en særlig udfordring og trussel, som også vestlige efterretningstjenester peger på. Der er tale om en systematisk brug af misinformation, hvor usandheder spredes i ond tro og med et ønske om en skadelig virkning, hvor misinformation bruges som led i en hybrid krigsførelse, som vi ser det i Ukraine og i Syrien, hvor den bruges til at skabe fjendebilleder, splid og konflikt mellem befolkningsgrupper, hvor fakta og objektivitet søges undermineret, som vi så det efter den modbydelige nedskydning af et malaysisk rutefly og med den uhyrlige falske historie om migranternes voldtægt af en 13-årig pige i Berlin.

Der er derfor al mulig grund til at have en særlig opmærksomhed og indsats rettet mod prokremlmisinformation. Det betyder ikke, at vi ikke også skal være opmærksomme på, at der også udgår misinformation fra andre kilder.

Kl. 13:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til fru Marie Krarup.

Kl. 13:13

Marie Krarup (DF):

I Dansk Folkeparti mener vi, at East StratCom er en uting. Pressefrihed og kritisk sans er tilstrækkeligt. Selvfølgelig findes der russisk propaganda, det er der ingen tvivl om, men i mange tilfælde, langt de fleste tilfælde, kan det pilles fra hinanden, ved at man er kritisk og man bruger sin sunde fornuft.

Det retfærdiggør ikke, at EU hænger folk ud på lister. Det kan godt være, at de ikke får frataget deres ytringsfrihed, men deres troværdighed beklækkes. Det er simpelt hen ikke okay, at man som debattør i Danmark skal hænges ud for at være femte kolonne og arbejde for et fremmed styre. Det er så modbydeligt, og det er stærkt forkasteligt, at den danske regering støtter en institution, der har gjort det til sit arbejde. Som om en EU-institution med 11 ansatte kan sidde og afgøre, hvad der er løgn, og hvad der ikke er en løgn; hvad det er okay at have meninger om, og hvad det ikke er okay at have meninger om. Og det mest bizarre ved det her arbejde er jo, at de sande nyheder ofte kommer fra den ukrainske journalisthøjskole. Det kan man gå ind og se, hvis man nærlæser brevene her, altså at det er der, man oftest finder de sande ting, som kan imødegå de usande ting. Og her tager vi altså oplysninger fra et land, der er i krig, og som selvfølgelig har en lige så stor interesse i at føre deres holdning på banen – og fuld respekt for det, men vi er bare grotesk naive, hvis vi tror, at man kan finde sandheden på den måde.

Der er andre, der fører en voldsom propaganda, som EU åbenbart ikke synes det er nødvendigt at lave statsinstitutioner til at bekæmpe. Islamisk Stat har publikationer, der hedder Dabiq og Rumiya, som er internetsider og lækre, glittede engelsksprogede blade, som i den grad har appel til unge mennesker i Vesten, der tager til Syrien og kæmper hellig krig. Kunne EU ikke interessere sig for sådan noget i stedet for?

Kl. 13:15

Kl. 13:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:15

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Men der er da mange ting, som man kan forestille sig at EU kunne interessere sig for, og som den danske stat kunne interessere sig for, og vi har også diskussioner i Folketinget om, hvorvidt man skal lave særlige lister over særlige forkyndere osv. Og det er jo en løbende diskussion. Jeg har forstået, at spørgeren er meget utilfreds med East StratCom-taskforcen. Det synspunkt er der blevet gjort rede for, og det er forstået. Jeg er ikke enig i, at det er et udtryk for, at man, som det vel antydes, uberettiget hænger folk ud for at fratage dem deres troværdighed eller andet. Man påpeger bare, at her er nogle fakta, som ikke har hold i virkeligheden.

Kl. 13:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:16

Marie Krarup (DF):

Men det er så ikke rigtigt, for det er ikke det, man gør. Man siger, at forskellige artikler eller holdningsindlæg indgår i et narrativ, som kommer fra Kreml, og det er jo direkte forkert. Så det er ikke rigtigt, hvad udenrigsministeren siger. Det er simpelt hen nødvendigt for udenrigsministeren at se nærmere på det her.

Det er en principielt forkert argumentation at sige, at demokratiet skal forsvares, ved at man har statsstyrede propagandainstitutioner, som lister, hvad man må sige, og hvad man ikke må sige. Det lyder i hvert fald meget som et orwellsk demokrati fra 1984, og det troede jeg ikke var den form for demokrati, som en – tidligere liberal – udenrigsminister gik ind for.

Kl. 13:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:17

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):
Jeg synes simpelt hen, at spørgeren ser spøgelser.

Kl. 13:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:17

Marie Krarup (DF):

Er det udenrigsministeren, jeg ser som et spøgelse? For det kunne man måske godt være enig i. På en eller anden måde er det jo lidt uhyggeligt, at vi har en udenrigsminister, som kommer fra et erklæret liberalt parti, som nu står og siger, at demokrati skal forsvares ved, at man laver lister over holdninger, som ikke er okay, og at man udpeger folk som femte kolonne-personer og femte kolonne-holdninger. Det synes jeg er så uhyggeligt. Så hvis udenrigsministeren mener, at han selv er skræmmende og dermed et spøgelse, er jeg fuldstændig enig.

Kl. 13:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Udenrigsministeren.

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Jamen tingene kører jo i ring nu, det her giver ingen mening. Der skal stilles nogle billeder op om, hvor onde og forfærdelige vi andre er, og vi er også bare ude på at hænge folk fuldstændig urimeligt og uskyldigt ud med henblik på i sidste ende at ville fratage dem ytringsfriheden eller forhindre dem i at deltage i den offentlige debat eller andet. Det er overhovedet ikke tilfældet. Der er ingen, der er blevet frataget deres ytringsfrihed, ikke det, der ligner – ikke det, der ligner. Der findes ikke en sort liste med navne på, det gør der ikke. (*Marie Krarup peger på den liste, hun holder frem*). Jamen, der står ingen navne på den liste. (*Marie Krarup peger igen på listen*). Nej, det gør der ikke. Der står ingen navne på den liste. Det her er jo et eksempel på, hvordan der bliver manipuleret fra spørgerens side, og det er da problematisk.

Kl. 13:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak! Taletiden er overskredet. Spørgsmålet er sluttet. Så er der et nyt spørgsmål til udenrigsministeren af hr. Kenneth Kristensen Berth, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:19

Spm. nr. S 630

3) Til udenrigsministeren af:

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Vil udenrigsministeren forklare, om det fortsat er hans opfattelse, jf. ministerens forelæggelse på Europaudvalgets møde den 13. januar, at Israel har evnen, men ikke viljen, og at det palæstinensiske selvstyre har viljen, men ikke evnen til at indgå i forhandlinger om en fredsftale for området?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, spørgsmålet kan læses op.

Kl. 13:19

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Spørgsmålet lyder: Vil udenrigsministeren forklare, om det fortsat er hans opfattelse, jævnfør ministerens forelæggelse på Europaudvalgets møde den 13. januar, at Israel har evnen, men ikke viljen, og at det palæstinensiske selvstyre har viljen, men ikke evnen til at indgå i forhandlinger om en fredsftale for området?

Kl. 13:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:19

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Tak for spørgsmålet. Egentlig synes jeg, det er lidt ærgerligt, at jeg skal bruge tid på at imødegå spørgsmålets indhold, men det bliver jeg simpelt hen nødt til. På det omtalte møde uddybede jeg på et spørgsmål fra spørgeren, hvad det var, jeg mente, fordi der åbenbart var opstået tvivl.

Israel viser med den nuværende regering for mig at se ikke den nødvendige vilje og politiske kraft til at arbejde seriøst for en forhandlet løsning, og de seneste udmeldinger om flere udvidelser af bosættelserne trækker yderligere i den forkerte retning. Den interne palæstinensiske splittelse forhindrer selvstyret i at fremstå som en troværdig forhandlingspart, og det er et stort problem. I modsætning til den israelske bosættelsespolitik ændrer den palæstinensiske splittelse dog ikke på samme måde situationen på jorden. Det er kun Israel, der har midlerne til at styre forholdene på jorden.

Det er den grundlæggende udfordring: Den ene parts manglende vilje, kan man sige, og den anden parts manglende evne, som selv-

følgelig også bagvedliggende, som jeg ser det, er et udtryk for, at der også mangler vilje fra den side. Palæstinenserne manglende evne afspejler altså også en manglende vilje og kraft til intern forsoning. Det har jeg også svaret til spørgeren i et skriftligt svar fra den 19. januar.

Den ultimative udfordring er i sidste ende vores, det internationale samfunds, fordi den vedvarende konflikt mellem israelerne og palæstinenserne også berører os. Afgørende fremskridt mod en forhandlet løsning kan kun ske med et oprigtigt engagement fra parterne selv. Hvis de ord, der er blevet sagt, om, at man ønsker en tostatsløsning, ikke bliver fulgt op af konkret handling, vilje og evne fra begge sider, bliver det jo ikke til noget, og så vil der stadig væk være en fastlåst situation. De skibbrudne fredsforhandlinger i 2014 var jo endnu et trist tegn på dette.

Kl. 13:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:21

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Jeg synes, at ministeren opstiller en falsk dikotomi, når ministeren kommer med den her passus, hvori ministeren synes at veje noget op i den ene gruppes manglende vilje i forhold til den anden gruppes manglende evne. For hvis man skaber sådan en dikotomi, må der jo være et reelt indhold i det. Så må det være ministerens dybfølte holdning, at det er evne og vilje, der mangler på henholdsvis den ene og den anden side.

Jeg må bare sige, at når jeg observerer det, vi er vidne til i Israel i øjeblikket, så har jeg meget svært ved at se, hvor det er viljen fra det palæstinensiske selvstyre er. Jeg har også indimellem måske lidt svært ved at se, hvor viljen fra Israels side er, men det synes jeg i virkeligheden mest er afspejlet i det, som man er oppe imod fra det palæstinensiske selvstyres side. Derfor forstår jeg simpelt hen ikke værdien af, at udenrigsministeren opstiller den her vilje/evne-forskel.

Er udenrigsministeren ikke dybest set enig med mig i, at der også i det palæstinensiske selvstyre mangler vilje til fred?

Kl. 13:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:22

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Jo, jeg mener i høj grad, at der er noget at udsætte også på den anden side. Man kan vel sige det på den måde – hvis man nu tager et instrument som udgangspunkt – at for at kunne få evnen til at spille på instrumentet, skal man have viljen til at øve sig rigtig, rigtig længe. Hvis man har evnerne, så mangler man bare viljen for at kunne spille på instrumentet. Det er vel måske et eller andet sted det billede, der er. Det kan godt være, at jeg kom lidt galt af sted med at formulere det. Grundlæggende set kan man så sige, at der vel sådan set er to ting, som mangler, for at det her kan lade sig gøre. Og det er evne og vilje på begge sider.

Kl. 13:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:23

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Jeg synes, det er positivt, at ministeren sådan er lidt på tilbagemod i forhold til den der meget klare opdeling mellem manglende evne og manglende vilje. For det er i hvert fald faldet mig for brystet – og jeg

tror i virkeligheden også, at det falder mange andre for brystet – hvis det er sådan, man deler det op.

For det er jo klart, at hvis man mangler evnen til noget, så kan man jo nogle gange ikke gøre for det. Der kunne jeg forestille mig, at ministeren relaterede til det forhold, der er, nemlig at Gaza er ledet af Hamas, og at Vestbredden er ledet af PLO, og at det måske skaber sådan lidt gnidninger i forhold til en fælles aftale. Men så er der derimod viljen.

Vilje er jo altid noget, man kan mobilisere. Der er ikke noget, der forhindrer en i at have viljen til at gøre et eller andet. Jeg tror, at det i virkeligheden var det, der gjorde – når ministeren så opsatte den der forskel – at man blev sådan lidt usikker på, hvad der egentlig her var ministerens opfattelse.

Kl. 13:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:24

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Jamen skal vi så ikke glæde os over, at vi nu både via skriftlige besvarelser og spørgsmål i salen osv. har fået noget, der minder om en større afklaring, og at vi måske ikke er så langt fra hinanden i spørgsmålet? I hvert fald kan vi konkludere, at det ikke ser ud, som om processen er på vej i den rigtige retning.

Kl. 13:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:25

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Det er ikke, fordi jeg sådan normalt opfordrer til, at man skal være diplomatisk. Men jeg tror i virkeligheden, at når det handler om international storpolitik – både i den her sag, men måske også i andre sager, som vi har i øjeblikket, med en ny præsident på den anden side af Atlanterhavet osv. – så må man vælge sine ord med omhu. For de kan jo pludselig komme til at betyde noget, som man måske ikke havde tillagt dem. Men jeg noterer mig da i hvert fald, at ministeren mener, at der kan være problemer på begge sider.

Kl. 13:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:25

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Jamen jeg tager de formanende ord til mig. Jeg har jo også forsøgt at følge med i skiftende meldinger fra Dansk Folkepartis ordførere i forhold til – når det nu bliver taget op af ordføreren selv – den nye amerikanske præsident. Om morgenen skal jeg tie stille, om aftenen skal jeg protestere højlydt – og det er faktisk den enkelte person i Dansk Folkeparti, der kan skifte holdning fra om morgenen til om aftenen. Og det er jo fair nok, at man kan blive klogere i løbet af dagen; det respekterer jeg fuldt ud. Så ender vi jo sent på aftenen eller måske allerede her midt på dagen med ikke at stå så langt fra hinanden.

Kl. 13:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgsmålet er sluttet.

Der er et nyt spørgsmål til udenrigsministeren af hr. Kenneth Kristensen Berth.

Kl. 13:26

Spm. nr. S 631

4) Til udenrigsministeren af:

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Vil udenrigsministeren forklare, hvordan det palæstinensiske selvstyres vilje til at indgå i en fredsaftale med Israel konkret materialiserer sig, og mener ministeren, at det er klogt, at Danmark så ensidigt tager parti for det palæstinensiske selvstyre i konflikten mellem Israel og selvstyret, som en udtalelse om, at Israel ikke har vilje til at indgå fred, mens det palæstinensiske selvstyre har en sådan vilje, er udtryk for?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 13:26

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Vil udenrigsministeren forklare, hvordan det palæstinensiske selvstyres vilje til at indgå i en fredsaftale med Israel konkret materialiserer sig? Og mener ministeren, at det er klogt, at Danmark så ensidigt tager parti for det palæstinensiske selvstyre i konflikten mellem Israel og selvstyret, som en udtalelse om, at Israel ikke har vilje til at indgå fred, mens det palæstinensiske selvstyre har en sådan vilje, er udtryk for?

Kl. 13:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:26

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Nå, jeg troede, at vi ligesom var nået til enighed. Det kunne måske have ført til, at man trak spørgsmålet, men det gjorde det så ikke. Altså, regeringen tager ikke parti for den ene eller anden part, som det anføres af spørgeren. Det gør vi ikke, og jeg forstår ikke, hvorfor spørgeren finder grund til at mene det. Regeringen har aldrig gjort det, og det har foregående regeringer i øvrigt heller ikke gjort.

Der er en grund til, at Danmark igennem årene har formået at stå politisk bredt sammen om den overordnede politik i konflikten mellem Israel og Palæstina. Den grund er, at det brede flertal i Folketinget tilslutter sig det internationale samfunds, herunder EU's, politik på området. Det er også kruntappen i denne regerings politik i konflikten.

Jeg vil sige det på den måde, at jeg ikke har meget mere at tilføje til spørgsmålet. Jeg synes måske, vi nærmer os en situation, hvor det begynder at køre en lille smule i ring.

Kl. 13:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren.

Kl. 13:27

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Det der med at køre i ring lader til at være den nye standardbemærkning fra udenrigsministeren. Jeg anerkender, at udenrigsministeren har trukket det, han sagde i Europaudvalget, tilbage. Det synes jeg er positivt.

Men jeg vil nu alligevel spørge ministeren om det. For jeg står her med nogle opslag fra Fatahs hjemmeside på Facebook fra den 29. januar. Der kan man bl.a. læse, at Fatahbevægelsen priser deres selvmordsterrorist Wafa Idris, som i 2002 var med til at myrde en person og såre over 100 israelere. Hun bliver så på den her hjemmeside kaldt en datter af Fatahbevægelsen, som jo er PLO. Der står, hvordan hendes rene krop eksploderede i mange stumper og stykker og ramte zionisternes ansigter. Og så praler man af, hvordan en israeler blev dræbt og de her 100 mennesker blev såret. Det er jo så

dan set den ene side af den her konflikt. Det er PLO, der på sin Facebookside lovpriser en selvmordsterrorist, som har dræbt jøder.

Hvordan synes ministeren egentlig det er at høre det her som udgangspunkt for en fredsproces? Kan ministeren måske forstå, at man i Israel bliver en lille smule bekymret, når man læser den slags opslag?

Kl. 13:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:28

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Nu har jeg ikke set det konkrete opslag, så det er selvfølgelig svært for mig at forholde mig til det. I det tilfælde, at det, som spørgeren her påpeger og bringer frem som eksempel, er i fuldstændig overensstemmelse med sandheden – og det har jeg ingen grund til at betvivle det skulle være – må man sige, at det sådan set bare understreger min pointe fra forrige spørgsmål.

Kl. 13:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren.

Kl. 13:29

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Det kunne man sige, altså hvis det så var et enkeltstående tilfælde. Så kunne man sige, at det så var en svips eller en fejl. Men altså, går man fjorten dage længere tilbage, til den 12. januar, er det en anden terrorist, Raed al Karmi, som på siden bliver beskrevet som bøsætterjægeren og Al Aqsa Martyrernes Brigaders falk. Han slog så cirka 12 israelske soldater ihjel og derudover også en lang række navngivne jøder.

Altså, det tegner jo et billede af, at der fra PLO-siden ingen vilje er til fred overhovedet, når man bliver ved med at fremstille folk, som har sprunget sig selv i luften og taget andre med, som helte.

Kl. 13:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:30

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Det kan godt være, det bare var en fejl fra spørgerens side, men jeg forstår ikke den der antydning af, at jeg skulle have sagt, at det her så var et enkeltstående tilfælde eller noget andet. Jeg synes ikke, det er en rimelig måde at diskutere på, hvis det var et bevidst forsøg på at få mig til at se ud, som jeg mener noget, som jeg ikke mener. Jeg tager afstand fra enhver form for opildning i den her konflikt.

Kl. 13:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren.

Kl. 13:30

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Jeg kan jo bare konstatere, at når det er sådan, at en organisation, som mange herhjemme gerne vil se på som moderat og som nogle, der i virkeligheden gerne vil freden, på deres Facebookside gentagne gange hylder selvmordsterrorister og glæder sig over, at de har sprunget zionister i stumper og stykker, så ser det sort ud. Og så kan man måske også have større forståelse for, hvorfor den israelske regering handler, som den gør.

Det var sådan set blot det, jeg ville gøre opmærksom på i forhold til den oprindelige udtalelse fra udenrigsministeren, altså at der bestemt heller ikke på PLO-siden er meget håb at hente, fordi man jo

laver det her. Jeg synes, det er ganske forfærdeligt, at man på sin Facebookside kan prise mord og drab på uskyldige mennesker.

Kl. 13:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:31

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Det er vi jo ikke i stand til at blive uenige om, for det er da ganske forfærdeligt. Generelt er det utrolig trist og deprimerende at se på, at vi ikke kommer nærmere en løsning på konflikten. For nu at ende et eller andet sted i samdrægtighed tror jeg, vi kan være enige om at beklage det.

Kl. 13:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er til udenrigsministeren af fru Kirsten Brosbøl, Socialdemokratiet.

Kl. 13:31

Spm. nr. S 642

5) Til udenrigsministeren af:

Kirsten Brosbøl (S):

Hvilke overvejelser gør ministeren sig om prioriteringen af FN's resolution 1325 om kvinder, fred og sikkerhed i Danmarks udenrigs- og sikkerhedspolitik, og hvilke konkrete tiltag er der taget siden folketingsvalget i 2015 for at sikre gennemførelsen af den danske handlingsplan for resolution 1325, som løber i årene 2014-2019?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til en oplæsning.

Kl. 13:31

Kirsten Brosbøl (S):

Hvilke overvejelser gør ministeren sig om prioriteringen af FN's resolution 1325 om kvinder, fred og sikkerhed i Danmarks udenrigs- og sikkerhedspolitik, og hvilke konkrete tiltag er der taget siden folketingsvalget 2015 for at sikre gennemførelsen af den danske handlingsplan for resolution 1325, som løber i årene 2014-2019?

Kl. 13:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:32

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Tak for spørgsmålet. Regeringen *overvejer* ikke kun, regeringen prioriterer rent faktisk arbejdet med at gennemføre FN-resolutionen om kvinder, fred og sikkerhed. Det gør vi, fordi vi ved, at kvinder spiller en vigtig rolle i fredsarbejde og konfliktløsning. I den nye udviklingspolitiske og humanitære strategi, som vi netop har vedtaget sammen med et stort flertal her i Folketinget, har vi fokus på at bekæmpe overgreb mod børn, unge piger og kvinder.

Multilateralt arbejder vi også aktivt for at fremme kvinder, fred og sikkerhedsresolutionen, både i internationale forhandlinger i FN New York, i Menneskerettighedsrådet i Genève samt i Bruxelles, hvor den danske NATO-ambassadør har dannet en gruppe af venner af resolution 1325, alt sammen for at styrke kvinder og ligestilling, som er en dansk værdi, vi gerne vil fremme internationalt. Den danske resolution 1325-handlingsplan implementeres af flere ministerier. Lad mig nævne nogle konkrete eksempler på det arbejde:

I Afghanistan har vi støttet opbygningen af faciliteter til uddannelse af afghanske kvindelige officerskadetter. Sammen med Norge og Finland har vi været aktive fortalere for rettidig gennemførelse af

regeringens National Priority Program for kvinder og resolution 1325.

I Mali har Danmark bidraget til at fremme kvinders lige deltagelse i fredsprocessen, både frem mod indgåelsen af fredsaftalen og i den efterfølgende implementering, helt i tråd med Danmarks nationale resolution 1325-handlingsplan.

I Sydsudan støtter vi bl.a. undervisning og kønsbevidst skolegang for tidligere børnesoldater og kapacitetsopbygning af lokale aktører inden for beskyttelse af børn samt forebyggelse af seksuel og kønsbaseret vold. I Somalia støtter vi bl.a. en konference om ældre, unge og kvinder om bekæmpelse og forebyggelse af voldelig ekstremisme for at øge kvinders involvering i dette arbejde. I Etiopien har vi støttet uddannelse og træning af afrikanske styrker, der skal indsættes i internationale operationer. Det omfattede bl.a. et beskyttelse af civile-kursus, der havde et gennemgående fokus på køn, kvinder, børn og andre udsatte dele af befolkninger. I Kenya støtter vi gennem civilsamfundsorganisationen Act! en række aktiviteter med fokus på at øge kvinders deltagelse i centrale beslutningsprocesser, hvor fred og sikkerhed diskuteres.

Dette er nogle af de aktiviteter, som vi arbejder på løbende for at fremme resolution 1325-dagsordenen. Vi bevidstgør, vi træner, og vi påvirker i samarbejde med lokale myndigheder. Det skal og vil vi fortsætte med at gøre.

Kl. 13:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:34

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg er rigtig glad for at se udenrigsministerens begejstring i besvarelsen af det her spørgsmål, for det udspringer simpelt hen af en oprigtig interesse i at forstå, om det her er noget, som ligger ministeren på sinde, al den stund at noget af det, der jo var ganske nyt og banebrydende ved resolution 1325, var, at man sådan gik over til at se kvinder som en ressource i fredsprocessen frem for kun at se kvinder som ofre.

Nogle af de ting, som ministeren listede op her, handler om kvinder som ofre, men der er også nogle af tingene, der handler om at se kvinder som en ressource i fredsprocesser, og det er jeg rigtig glad for. Vi kunne måske få en status over til Folketinget over de initiativer, der er læst op fra handlingsplanen, for at se, hvad det er, man gerne vil nå – for det er der jo nogle indikatorer på der. Så det kunne vi måske få på skrift.

Men jeg vil godt høre, om det er noget, ministeren personligt har rejst i nogle af de drøftelser, ministeren i sin tid som udenrigsminister har deltaget i i forbindelse med Syrienspørgsmålet f.eks. Er det noget, som Danmark jævnligt rejser som et vigtigt element, når man taler om, hvad vi kan gøre for at fremme fredsprocessen i Syrien? For det er jo, må man sige, et af de spørgsmål, der optager os rigtig meget, og hvor vi kan høre, at vi fra dansk side faktisk har noget at bidrage med på det her punkt.

Kl. 13:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:36

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Jeg er sikker på, at man bredt rundtom i verden er klar over, hvor engageret Danmark er på det her område, og det er en væsentlig prioritering, og det er det også fra regeringens side og fra Udenrigsministeriets side, og det er det for mig personligt. Så de steder, hvor vi kan komme af sted med det, og hvor det giver mening at rejse det her – og det er mange steder – rejser Udenrigsministeriet det selvføl-

gelig. Bl.a. har jeg jo nævnt en lang liste her, og jeg skal nok sørge for, at der bliver oversendt lister. Jeg er fuldstændig enig i, at kvinder også i Syrien kommer til at spille en fuldstændig afgørende rolle for at sikre en kommende fred.

Kl. 13:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:36

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg må forstå det sådan, at ministeren ikke personligt har rejst det i nogen af de drøftelser, ministeren har haft, og det vil jeg godt have at han bekræfter, og måske også, om der er nogle overvejelser, og om man kunne forestille sig nogle sammenhænge, hvor ministeren vil bringe det her op i forhold til fredsprocessen i Syrien.

Men jeg vil også godt spørge om noget andet, for jeg er lidt optaget af, om det her også bliver set som noget, der er forankret i den sikkerhedspolitiske tilgang, og ikke kun i den udviklingspolitiske, og det er så også lidt det, jeg leder efter: Hvordan er det forankret rent organisatorisk i Udenrigsministeriet? Er det her noget, der arbejdes med på tværs, eller er det udelukkende forankret i det udviklingspolitiske kontor i Udenrigsministeriet?

Kl. 13:37

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:37

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Jeg tror, at spørgeren så misforstod, hvad jeg sagde. Jeg mener faktisk, at jeg – men det kan vi jo gå tilbage og se på i de skriftlige referater fra mødet – understregede, at det bliver taget op, også af mig. Det gør det, og det er der selvfølgelig en god grund til. Det er klart, at der er rigtig mange konfliktområder i verden i øjeblikket, og de er også på forskellige stadier. Hvis vi nu tager Syrien, som blev nævnt som et konkret eksempel, så er kampen lige nu jo overhovedet at sørge for, at der er en vedholdende våbenhvile, og at vi kommer frem til, at de aktører, som er anerkendt, kommer til at være en del af den fredsproces, som der skal være. Men det betyder ikke, at vi ikke også har fokus på det her spørgsmål, og det er et spørgsmål, som er bredt forankret i Udenrigsministeriet. Det er et emne, som ligger højt på dagsordenen, uanset hvor vi kommer hen.

Kl. 13:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:38

Kirsten Brosbøl (S):

Så det vil sige, at der er afsat ressourcer andre steder end i det udviklingspolitiske kontor i Udenrigsministeriet til at arbejde specifikt med 1325-dagsordenen? Det vil jeg gerne have ministerens bekræftelse på.

Kl. 13:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:38

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Jeg ved faktisk ikke, hvordan man skulle gøre det her op helt konkret, men jeg skal gerne vende tilbage med et uddybende svar på spørgsmålet. Det, jeg prøver på at sige, er, at det ikke er noget, som der kun arbejdes med i ét kontor, i ét hjørne eller i ét lokale. Det her

er selvfølgelig noget af det, der er med til at gennemsyre hele den måde, Danmark tænker udenrigspolitik på.

Kl. 13:39

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til udenrigsministeren af fru Yildiz Akdogan, Socialdemokratiet.

Kl. 13:39

Spm. nr. S 653

6) Til udenrigsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Hvordan forholder udenrigsministeren sig til den seneste udvikling i Tyrkiet, hvor mange kritiske journalister risikerer høje fængselsstraffe eller at miste deres job, og vil udenrigsministeren tage initiativer, eventuelt i samarbejde med kollegaer fra EU-lande, der kan forbedre pressens rolle i Tyrkiet?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:39

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Spørgsmålet lyder: Hvordan forholder udenrigsministeren sig til den seneste udvikling i Tyrkiet, hvor mange kritiske journalister risikerer høje fængselsstraffe eller at miste deres job, og vil udenrigsministeren tage initiativer, eventuelt i samarbejde med kollegaer fra EU-lande, der kan forbedre pressens rolle i Tyrkiet?

Kl. 13:39

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:39

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Tak til spørgeren for at stille spørgsmålet. Vi skal fastholde vores bevågenhed på udviklingen i Tyrkiet. Det er der god grund til, og det gør vi også.

Vi havde for knap 2 uger siden i Folketinget andenbehandlingen af et beslutningsforslag, der drejede sig om, hvorvidt optagelsesforhandlingerne med Tyrkiet burde afbrydes på grund af den negative udvikling i landet. I november måned blev folketingsvedtagelse V 12, der bl.a. omhandler journalister fra avisen Cumhuriyet – jeg er ikke sikker på, at jeg udtaler det et hundrede procent rigtigt, men det nærmede sig et eller andet, der lød rigtigt – vedtaget. Ifølge denne vedtagelse skal regeringen arbejde aktivt for, at journalisterne fra avisen bliver løsladt, samt i øvrigt også parlamentarikerne fra HDP. Det er med andre ord nogle forhold og problemstillinger, som regeringen er fuldt opmærksom på. Presse- og menneskerettigheds-spørgsmål bliver rejst af danske politikere og diplomater over for tyrkiske samtalepartnere, når lejligheden byder sig, herunder også af mig selv. Vi holder Tyrkiet under observation.

Jeg finder ligesom mange andre den seneste tids udvikling i Tyrkiet yderst bekymrende. Det har jeg også givet udtryk for ved tidligere lejligheder. Tiltag fra den tyrkiske regerings side som arrestationer af journalister og lukninger af uafhængige regeringskritiske medier er stærkt foruroligende, og denne bekymring deles af en lang række EU-lande, ligesom den er beskrevet i Kommissionens seneste fremskridtsrapport fra Tyrkiet, som er fra november 2016. Det er således ikke en bekymring, vi holder for os selv. Vi har forventninger til et EU-kandidatland og medlem af Europarådet som Tyrkiet om overholdelse af de højeste standarder for retssikkerhed og menneskerettigheder, også i en vanskelig tid med opgør med kupmagere og

bekæmpelse af terrorisme som den, Tyrkiet nu befinder sig i. Der er mange følelser og modstridende hensyn i spil. Det er jeg også enig i.

Kl. 13:44

Jeg er helt enig i, at vi skal forsøge at påvirke udviklingen i Tyrkiet, herunder ikke mindst forholdene for de uafhængige medier og for pressen, og jeg er som antydning af spørgeren også enig i, at vi bedst kan gøre dette først og fremmest gennem det, som vi foretager os i Folketinget, gennem EU og Europarådet. Det er vigtigt, at vores indsats koordineres i EU-kredsen, så vores tiltag og bestræbelser dermed forhåbentlig får en større vægt og styrke, og det gør den løbende.

Kl. 13:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak, og værsgo til spørgeren.

Kl. 13:42

Yildiz Akdogan (S):

Tak for ministerens svar. Jeg er rigtig glad for, at ministeren deler bekymringen omkring den udvikling, Tyrkiet befinder sig i nu. Siden kuppet i sommeren 2016 har det været enormt problematisk, ikke bare for pressen, men generelt for menneskerettighederne. Men pressen har lidt utrolig meget under følgerne efter kupforsøget. Når man bare ser på tallene, kan man se, at der faktisk siden juli er blevet anholdt 130 journalister, og 180 medier, herunder radio-, tv- og onlinemedier, er blevet lukket. Den største avis, Cumhuriyet – som ministeren selv talte om, og som er den eneste kritiske avis – har måttet dreje nøglen om, og dens chefredaktør er nu i eksil et eller andet sted i Europa anklaget for bl.a. at opildne til noget terror. Så det ser meget, meget kritisk ud, og når man spørger journalisterne i Tyrkiet, er de selv meget bekymrede.

Der var en artikel i New York Times, hvor en journalist fra et andet tidligere tyrkisk medie udtalte, at der simpelt hen ikke er nogen kritisk journalistik tilbage, 90 pct. af den frie presse er ødelagt, og det er jo ret bekymrende, når man tænker på, at vi gerne vil have, at Tyrkiet skal blive ved med at være på demokratiets sti, ikke mindst som et land, der stadig væk er kandidatland.

Jeg værdsætter de tiltag, ministeren nævner, bl.a. vedtagelsen om, at man vil kigge på situationen i forhold til, at avisen Cumhuriyet's journalister skal løslades. Men jeg kunne godt tænke mig at høre: Hvad er tidsperspektivet på det? Har ministeren allerede nu igangsat nogle initiativer, hvor man på baggrund af den vedtagelse kan se nogle handlinger?

Kl. 13:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:43

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Helt specifikt i forhold til anholdelserne er det noget, som vi rejser i relevante sammenhænge, og vi gør det gennem forskellige kanaler. F.eks. tager vi det op over for de tyrkiske samtalepartnere i vores bilaterale møder, og vi tager det også op i EU-kredsen ved passende lejligheder. Men der er også i en vis udstrækning tale om det stille diplomati, som jeg jo ikke kan tale offentligt om, og det tror jeg også at spørgeren har fuld forståelse for. Ambassaden i Ankara og generalkonsulatet i Istanbul følger med i sagerne. Den danske generalkonsul i Istanbul aflagde sammen med nogle af sine europæiske kolleger et besøg på avisen, som vi har talt om i dag, den 4. november sidste år. Det var umiddelbart efter arrestationen af chefredaktøren og en række af journalisterne. Det blev naturligvis både rapporteret og bemærket i Tyrkiet. 4 dage senere overværede generalkonsulen på samme vis den indledende retshøring i en sag mod en række andre redaktører og journalister, men sætte et præcist tidsperspektiv på kan jeg ikke.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, spørgeren.

Kl. 13:45

Yildiz Akdogan (S):

Men er det ikke bekymrende, når situationen er sådan, som den er? Jeg har respekt for det stille diplomati, som ministeren påpeger, men hvis der ikke rigtig er nogen konkrete handlinger lige nu i forhold til den vedtagelse, virker det bare som tomme ord. Derfor vil jeg høre ministeren, om han har i sinde at besøge landet, og om han eventuelt vil mødes med nogle af de få tilbageblevne kritiske journalister i landet.

Kl. 13:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:45

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Jeg synes ikke, at der er tale om tomme ord, når jeg direkte tager det op, også på møder, som jeg selv deltager i. Og jeg synes faktisk ikke, det er en helt fair udlægning af det, som vi foretager os. Jeg har også givet eksempler på, hvor generalkonsulen konkret gør noget, som bemærkes og rapporteres, og det er det, der er virkeligheden. Vi arbejder på det her gennem mange kanaler. Vi er bekymrede, og spørgeren og jeg deler bekymringen over, hvad der foregår i Tyrkiet. Det er helt sikkert. Jeg har ikke nogen planer om på nuværende tidspunkt at besøge Tyrkiet.

Kl. 13:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:46

Yildiz Akdogan (S):

Jeg så jo gerne, at der var nogle konkrete signaler, også fra den danske regering, i forhold til de bekymrende udviklinger, der sker i Tyrkiet i forhold til den frie presse. Og når 90 pct. af den frie presse er ødelagt og samtlige kritikere af regeringen risikerer enten fængselsstraf eller må flygte fra landet, synes jeg da, det er en bekymring, som ministeren også må forholde sig til. Dansk Journalistforbunds formand, Lars Werge, kalder situationen for meget alarmerende, og han har faktisk ønsket konkret handling fra bl.a. den danske regerings side. Er der i det mindste noget dialog i samarbejde med Dansk Journalistforbund eller nogle samarbejdspartnere i EU, ministerens egne kollegaer fra EU-lande, hvor ministeren kan komme med nogle konkrete initiativer?

Kl. 13:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:47

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Her er det lidt ærgerligt, hvis det kommer til at fremstå, som om vi er uenige. Det mener jeg jo ikke at vi er. Jeg synes, jeg har givet meget klart udtryk for den kritiske holdning, regeringen har. Diplomati og udenrigspolitik fungerer jo bl.a. på den måde, at den dialog, vi har i dag, højst sandsynligt bliver rapporteret hjemover, altså hjemover til Tyrkiet, til toppen af det tyrkiske samfund, og dermed får de igen en understregning af, hvordan Danmark ser på det, der foregår. Den ligger i forlængelse af alle de andre tiltag, som jeg har nævnt i dag, som vi foretager i det løbende arbejde.

Helt konkret har jeg jo også haft en samtale med den tyrkiske udenrigsminister i margenen af NATO-topmødet, som vi havde for nylig, og da rejste jeg også den problemstilling og den kritiske holdning, som Danmark har i forhold til, hvad der foregår. Så der bliver sendt nogle meget klare signaler, synes jeg, og det tror jeg bare at vi skal arbejde sammen om at fortsætte med.

Kl. 13:47

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til justitsministeren af hr. Claus Kvist Hansen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:48

Spm. nr. S 600

7) Til justitsministeren af:

Claus Kvist Hansen (DF):

Hvordan vil ministeren garantere, at Danmark fremadrettet fuldt ud lever op til OSCE's retningslinjer om forsamlingsfrihed, herunder at beskytte fredelige, lovligt anmeldte demonstrationer mod forstyrrende, truende og/eller voldelig opførsel fra andre?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:48

Claus Kvist Hansen (DF):

Tak for det. Hvordan vil ministeren garantere, at Danmark fremadrettet fuldt ud lever op til OSCE's retningslinjer om forsamlingsfrihed, herunder at beskytte fredelige, lovligt anmeldte demonstrationer mod forstyrrende, truende og/eller voldelig opførsel fra andre?

Kl. 13:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:48

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Retten til at forsamle sig er en helt grundlæggende frihedsrettighed og en forudsætning for et velfungerende demokrati. I Danmark er forsamlingsfriheden bl.a. beskyttet i grundlovens § 79, som sikrer borgerne en ret til at forsamle sig i fredelige demonstrationer for at give deres meninger til kende. Der skal ikke være tvivl om, at regeringen vægter forsamlingsfriheden højt, og at regeringen på det kraftigste tager afstand fra enhver, som ikke respekterer andres ret til f.eks. at demonstrere.

Det er først og fremmest en politimæssig opgave at sikre, at borgerne kan nyde deres forsamlingsfrihed, bl.a. i forhold til at demonstrere. Politiet har værktøjer i politiloven, som sikrer, at der kan gribes ind over for personer, som giver anledning til forstyrrelse af den offentlige orden eller er til fare for personers sikkerhed eller den offentlige sikkerhed.

Det er i den forbindelse vigtigt at huske på, at også moddemonstrationer har ret til at forsamle sig og ytre sig kritisk over for en anden forsamling. Forsamlingsfriheden går begge veje. Det understreges også flere steder i de retningslinjer fra OSCE, som spørgeren henviser til. Men hvis personer fra f.eks. en moddemonstration udøver vold eller er til fare for den offentlige orden eller sikkerhed, kan der gribes ind. Det har jeg også fuld tiltro til at politiet gør, hvis der er behov for det. Dermed også sagt, at Danmark lever op til sine internationale forpligtelser på området, herunder OSCE's retningslinjer.

Kl. 13:49

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:50

Claus Kvist Hansen (DF):

Tak for det. Jeg prøvede ellers at give ministeren en chance ved at formulere mit spørgsmål sådan: Hvad vil ministeren *fremadrettet* gøre for at sikre forsamlingsfriheden? Jeg synes, at når vi kigger lidt bagud, kan vi se, at det har stået en lille smule skralt til. De her moddemonstrationer, som ministeren omtaler, har nogle gange antaget karakter af direkte fysiske og verbale angreb på de lovligt anmeldte demonstrationer.

Det var derfor, jeg håbede, at ministeren måske kunne – hvad skal vi sige – uddybe lidt, hvordan man fremadrettet sikrer sig, at de lovligt anmeldte fredelige demonstrationer rent faktisk bliver beskyttet, og at der ikke kun henvises til, at politiet vægter det højt, hvad de jo selvfølgelig gør. At det er en politiopgave, ja, det er vi enige om; og at forsamlingsfriheden står ministerens hjerte nær, ja, det ved Dansk Folkeparti også.

Men helt konkret: Hvordan vil man sikre, at lovligt anmeldte demonstrationer ikke bliver overfaldet fysisk, verbalt, og at folk ikke bliver skræmt fra at udøve deres grundlovssikrede forsamlingsfrihed? Det er nok det, jeg er lidt mere ud efter. Kan ministeren uddybe det?

Kl. 13:51

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:51

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jamen det ville jo kræve, at vi ikke følger OSCE's retningslinjer, altså hvis jeg skulle sige, hvad vi fremadrettet vil gøre for at følge dem – for det mener jeg vi gør. Så kan vi have en helt anden diskussion, og det er nok dér, spørgeren er henne: Er vi opmærksomme på, hvordan vi får grebet ind over for de moddemonstrationer, der så kommer?

Der kan man sige, at det jo ikke er mig som justitsminister, der skal sidde på kontoret og trykke på en knap til politiet og sige, at nu skal de lige gribe ind. Altså, det er jo sådan, at politiet er til stede, og hvis der er en moddemonstration, rykker politiet jo ind, hvis det går over strengen eller går over i vold.

Jeg er helt enig i, at vi har set nogle moddemonstrationer – jeg tror, vi taler om de samme – hvor autonome typer kommer og ligesom tror, at de skal bestemme, hvem der demonstrerer bestemte steder. Det skal vi bare sætte hårdt ind over for, og det vil jeg gerne kigge nærmere på. Jeg er bare nødt til at sige: Vi er ikke i konflikt med OSCE's retningslinjer; det tror jeg er vigtigt for mig at få sagt sådan en dag her.

Kl. 13:51

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:51

Claus Kvist Hansen (DF):

Jamen det er selvfølgelig glædeligt, at vi ikke er i konflikt med retningslinjerne. Jeg er faktisk også glad for den tilkendegivelse, som jeg mellem linjerne fornemmer at ministeren kommer med her. Jeg synes, det er utrolig vigtigt, at hvis du har et standpunkt, en politisk holdning, ja, faktisk endda en religiøs holdning her i dette land, så har du friheden til at stille dig op, gå en tur, vise omverdenen, at det her står du for, det tror du på, og at du i øvrigt aldrig kunne drømme om at slå så meget som en bule i en pakke smør, for du er fredelig. Du vil bare gerne have lov til at fortælle os, hvad du mener.

Der er det min og mange andres opfattelse, at det har skrantet med den beskyttelse, som sådan en demonstration faktisk har krav

på. Kan jeg tolke ministerens ord, som om det her er et område, som man har særlig fokus på fremover?

Kl. 13:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsø til ministeren.

Kl. 13:52

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Jeg vil starte med at sige, at jeg er fuldstændig enig i spørgere-
rens beskrivelse af, at uanset hvad man mener og hvem man er enig
med, har man ret til at vise det. Så skal man også bare huske at vise
det i respekt for andre, og det er nok det, det har knebet lidt med.

Jeg har – ikke i den her, men i anden sammenhæng – været med
til at se på nogle billeder af en mand, der er ude at lave nogle opta-
gelser med et kamera et bestemt sted i København, og hvor der så
kommer nogle af de her lidt voldsomme typer fra det autonome mil-
jø – vil jeg gætte på – og siger: Her kan du ikke være, her skal du
væk fra.

Det har fået mig til at sige ovre i ministeriet, at det her er noget,
vi skal have kigget på. Vi skal have kigget på, om der er nogle typer,
nogle mere ekstreme typer på den side, som tror, at de skal bestem-
me, hvordan folk skal agere. For det er klart, at når det går over i
vold, skal vi slå ned, og det har jeg også tillid til at politiet gør. Men
vi skal, tror jeg, holde et vågent øje med den type af kriminalitet og-
så, for jeg mener, det er kriminalitet.

Kl. 13:52

Kl. 13:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren.

Kl. 13:53

Claus Kvist Hansen (DF):

Hvis jeg må tilføje, vil jeg sige, at jeg hører igen, at ministeren har et
særlig fokus på det her, og at man har opdaget, at der har været nog-
le moddemonstrationer, som er gået fuldstændig over gevind. Det
hørte jeg ministeren sige, og det er jeg tilfreds med. Tak.

Kl. 13:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der vandt vi virkelig meget taletid, tak for det.

Så er det næste spørgsmål, også til justitsministeren, og det er af
hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:54

Spm. nr. S 646

8) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF):

Hvad agter ministeren at gøre for at bremse udbredelsen af børne-
sexdukker, og agter ministeren at forbyde disse dukker og lade dem
omfatte af straffelovens § 235 om børnepornografisk materiale?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsø.

Kl. 13:54

Peter Kofod Poulsen (DF):

Hvad agter ministeren at gøre for at bremse udbredelsen af børne-
sexdukker, og agter ministeren at forbyde disse dukker og lade dem
omfatte af straffelovens § 235 om børnepornografisk materiale?

Kl. 13:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsø.

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Seksuelle overgreb mod børn er en af de mest modbydelige og
utilgivelige forbrydelser, en person kan begå. Overgrebet frarøver
barnet en tryk barndom og sætter dybe spor for livet. Derfor skal vi
også sørge for, at vi til enhver tid har det bedst mulige værn mod så-
danne overgreb, og derfor er det også min principielle holdning, at
adfærd, der fremstår som en accept af seksuelle overgreb mod børn,
bør forbydes, og det gælder også børnesexdukker. Jeg deler derfor
helt instinktivt spørgerens syn på de her børnesexdukker.

Jeg har imidlertid noteret mig, at Red Barnet har udtalt sig både
for og imod et forbud mod sådanne børnesexdukker, og derfor vil
jeg nu, inden jeg sådan lige tager endelig stilling til, om der skal væ-
re et forbud, bede embedsmændene om at tage kontakt til relevante
aktører med viden om problemstillingen med henblik på at håndtere
det videre forløb bedst muligt, og jeg vil så herefter vende tilbage
over for Folketinget.

Kl. 13:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren, værsø.

Kl. 13:55

Peter Kofod Poulsen (DF):

Der er sådan set to ting i det, ministeren siger. For det første er der
holdningstilkendegivelsen. Den er jeg glad for, for den er jeg meget
enig i. Jeg mener, at det her er noget svineri, og at det skal vi have
forbudt. Den næste ting er i forhold til det, at der har været af udda-
telser fra forskellige organisationer, og det kan ministeren jo under-
søge i mellemtiden og vende tilbage til Folketinget.

Jeg vil egentlig gerne tilbage til en artikel, jeg har læst, som har
været bragt i metroXpress den 13. december 2016, og som fortæller
om de her dukker. Jeg har understreget nogle citater, og jeg kan se
på linjen, at min hånd har rystet undervejs. Så grufuld er det at læse
om nogle af de her ting, og så modbydelige er nogle af de her ting.

Man kan åbenbart i dag bestille en dukke efter et billede. Så hvis
man kender et bestemt barn, kan man altså få lavet en kopi. Man kan
også få ægte menneskehår, hvis man vil betale sig fra det, på duk-
ken, og man kan også få den med en ledning, så den kan blive 37½
grader varm. Så står der også, at de fås fuldt funktionsdygtige, og så
nogle ting, jeg ikke har lyst til at læse op i Folketingssalen, fordi jeg
simpelt hen tror, det vil stride imod forretningsordenen, hvis jeg
gjorde det.

Jeg må sige, at det her er så uhyrligt at læse om, og det er i hvert
fald ikke det, der får folk til at komme væk fra det skråplan, de er
ude på, hvis man måtte have den her slags laster og lyster. Så jeg vil
helt klart opfordre ministeren til at sætte trumf på her og hurtigt
komme tilbage med noget til Folketinget, og så lad os få forbudt de
her dukker i en fart. Der er åbenbart en tiltagende import til Dan-
mark af lige præcis de her dukker. Det ved vi fra tolterne, for det er
jo dem, der finder dem i grænsekontrollen, når de er på vej ind. Så
det er bare min klare opfordring.

Kl. 13:57

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsø, ministeren.

Kl. 13:57

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Den opfordring er hørt, og det er også derfor, vi ret hurtigt lige vil
spørge forskellige – jeg ved ikke, om jeg kan sige eksperter, det ly-
der forkert, men altså – folk, der arbejder med børn og unge, og psy-
kologer; folk, der også ved, hvordan det her fungerer, altså for lige at
høre holdningerne. Men min instinktive holdning er også, at sådan

noget her kan vi jo ikke have. For jeg har det også sådan – det er min umiddelbare reaktion, uden at jeg kan dokumentere det – at hvis man tillader børnesexdukter, hvornår er det så, at man har brug for at tage næste skridt? Altså, det kan også animere dem, og det kunne måske også gøre det lidt mere, jeg havde nær sagt almindeligt. Det er i bund og grund bare ubehageligt at tale om. Men jeg deler jo sådan set spørgerens ønske om, at vi får kigget på det her hurtigt, for det er så frygteligt, hvad det fører med sig, at det næsten ikke er til at holde ud.

Kl. 13:58

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren, værsgo.

Kl. 13:58

Peter Kofod Poulsen (DF):

Jeg skal ikke trække det her i langdrag, for jeg kan høre, at vi nok godt kan finde ud af noget her – det håber jeg i hvert fald at vi kan. I Dansk Folkeparti stiller vi os meget gerne til rådighed, for at vi kan få gjort noget hurtigt på det her område, så ministeren må endelig sige til, så vi hurtigst muligt kan få bremsset det her. Jeg er glad for den tilkendegivelse, der er kommet, og vil måske bare lige opfølgende spørge, hvornår ministeren regner med at kunne melde noget tilbage til Folketinget.

Kl. 13:58

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:58

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg håber også, at vi finder hinanden i det her ret hurtigt. Jeg vil komme med en tilbagemelding, skal vi ikke sige meget hurtigt.

Kl. 13:58

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er der det næste spørgsmål til justitsministeren af hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:59

Spm. nr. S 648

9) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF):

Hvad vil ministeren gøre for at styrke det lokale, nære politi?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:59

Peter Kofod Poulsen (DF):

Hvad vil ministeren gøre for at styrke det lokale, nære politi?

Kl. 13:59

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:59

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Politiets vigtigste opgave er at opklare forbrydelser og sikre danskerne tryghed og sikkerhed. Derfor prioriterer regeringen politiet højt. Det betyder selvsagt, at politiet skal rykke ud, når borgeren har brug for politiets assistance.

Mange politikredse har det seneste årstid foretaget en række tilpasninger af kredsens interne struktur. Formålet er bl.a. at sikre, at politiet har både et stærkt selv bærende beredskab og større efterforskningsmuligheder. Politiet har oplyst mig, at de ændringer, der

foretages, eksempelvis på Fyn og i Nordjylland, sker med udgangspunkt i, at antallet af patruljer på vejene ikke reduceres, at patruljernes dækningsområde ikke forstørres, og at kredsens responstider ikke svækkes.

Det er vigtigt for mig, at politiet har fleksibilitet til at prioritere ressourcerne derhen, hvor effekten og behovet er størst. Samtidig arbejder politikredse på tværs af landet med at sikre det lokale forebyggende arbejde. Det kan være tryghedsskabende indsatser ved at anvende mobile politistationer i områder uden permanent fysisk tilstedeværelse eller ved i særlige situationer at rykke den politimæssige indsats så tæt på et gerningssted som muligt. Et eksempel på sidstnævnte er drabet i en park i Herlev i efteråret 2016, hvor politiet med den mobile politistation havde en fuldt udstyret arbejdsplads i parken og kunne sikre fokus på opklaring samt tryghed og nærhed i efterforskningen. Derudover arbejder flere politikredse med at dedikere et antal forebyggelsesbetjente til hver kommune, og nogle kredse anvender lokaler i kommunens bygninger for både at understøtte samarbejdet med kommunerne og samtidig give borgerne en god adgang til politiet.

Kl. 14:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:00

Peter Kofod Poulsen (DF):

Jeg var her for ganske kort tid siden ude og besøge landbetjenten Erling i Hurup i Thy. Det var en meget stor oplevelse – vi var rundt og kigge i lokalområdet; der var kommet nogle anmeldelser, og dem var vi ude og se på. Alle de steder, vi kom hen, var det samstemmende svar fra lokalbefolkningen, at de var glade for deres landbetjent. Det skabte en tryghed, det skabte en nærhed til politiet, som man ikke følte kunne erstattes af den politistation, som mange med rette følte lå meget, meget langt væk fra deres hverdag i Hurup.

Den landbetjentordning, man havde der, lukker, og det var folk kede af. Desværre er tendensen jo, at det går den samme vej landet over. I 2008 var der 116 landbetjente i Danmark – lige nu er der aktuelt 25, og antallet forventes jo at falde yderligere her senere på året, og det er altså en udvikling, som vi er utrolig kede af i Dansk Folkeparti.

Vi så gerne, at der blev trukket den anden vej, at det lokale politi blev styrket, for det spiller en vigtig rolle i den præventive indsats, det spiller en vigtig rolle i forhold til SSP, det spiller en vigtig rolle i forhold til at lære børn og unge, at man kan gå til politiet, hvis man måtte have behov for det, og samtidig har sådan en landbetjent jo et enormt kendskab til sit lokalområde og til de folk, der bor der, og også til nogle af dem, der en gang imellem kan give nogle problemer. Så på mange måder er det en god idé at have landbetjente.

Derfor vil jeg egentlig bare spørge ministeren, hvornår vi kan regne med, at antallet af landbetjente begynder at stige igen. For jeg synes, det er relevant, at vi styrker vores politi – at vi styrker politiet hele vejen rundt, men jo altså også lokalt, fordi det har en enorm betydning for rigtig mange mennesker.

Kl. 14:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:02

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det er jo grundlæggende et spørgsmål om, at vi har lavet en ny aftale for politiet, hvor vi både har givet nogle flere penge og sagt, at de skal finde ud af, hvor de kan effektivisere. Når man så kommer og lukker den lokale politistation, tror jeg, de fleste borgere lokalt vil sige, at nu mister de noget, nu bliver det mere utrygt – også selv om

det er sådan, at hvis der skete en hændelse fire gader væk, ville det ikke være landbetjenten, der rykkede ud, men en udrykningspatrulje i nærområdet.

Jeg tror, det bliver meget svært at komme her og sige, at vi vil styrke landbetjentene, for måden at bekæmpe kriminalitet på går jo den anden vej, og det ved spørgeren også godt. Vi prøver jo at styrke politiet på mange områder, så man kan rykke ud og være der og gøre de indsatser, der er nødvendige.

Kl. 14:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:03

Peter Kofod Poulsen (DF):

Jeg må sige, at jeg faktisk er lidt uenig med ministeren, fordi for mig at se er det her ikke et spørgsmål om enten eller, det er et spørgsmål om både og, når det kommer til vores tryghed og vores politi. Derfor vil jeg også gerne række hånden frem mod ministeren og sige: Skal vi ikke lave en strategi for, hvordan vi over de kommende år kan få et stærkere politi, også lokalt? Altså, i stedet for at vi kun indtænker de perioder, hvor vi har flerårsaftaler, så lad os tænke over, hvad det er for et politi, vi vil have i 2025 eller 2030. Regeringen er så vild med 2025-planer og 2030-planer, og det er jo, synes jeg, engang imellem ubehageligt. Så lad os lave en behagelig plan om styrkelsen af dansk politi mange år ud i fremtiden.

Kl. 14:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:04

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg kan høre, at der måske kan være en 2025-plan på vej, som Dansk Folkeparti vil støtte, og det synes jeg lyder rigtig godt. Jeg vil gerne være med til, at vi sætter os ned og diskuterer, hvordan vi styrker politiet fremadrettet og også lokalt. Det kræver så bare, at vi også har en diskussion om, hvordan man skaber tryghed i lokalområdet – altså om det er murstenene i sig selv, der er med til at skabe tryghed, eller hvad det er. Jeg mener ikke, at svaret bare er ja eller nej. Jeg mener, det kræver, at vi diskuterer det grundlæggende. Men jeg vil meget gerne diskutere det. Og så ved spørgeren også godt, at vi lige nu er ved at uddanne flere betjente, end der er blevet i mange år, men vi har altså i øjeblikket lige en bakke, vi er på vej op ad, og det er jo den udfordring, som vi i fællesskab prøver at løse.

Kl. 14:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:04

Peter Kofod Poulsen (DF):

Det er rigtigt, at vi skal have nogle flere politibetjente, og at vi skal have dem rigtig hurtigt. Jeg vil lige gå tilbage til den 20. august 2015, hvor justitsministeren udtaler sig meget positivt om landbetjente. Jeg kunne godt ønske mig, at det var lige så positivt nu, hvor vi står i Folketingssalen og reelt kan gøre noget ved det, men ministeren siger meget ligeud ad landevejen: Vi vil have flere betjente i gaden. Vi skal sikre, at betjentene har det udstyr, de har behov for – og konstaterer jo så, at det er ærgerligt, at antallet af betjente er faldende.

Kl. 14:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Ja, det mener jeg sådan set stadig væk. Jeg er bare nødt til at forholde mig til, at kredsene kigger på, hvordan deres økonomi hænger bedst sammen, hvordan kriminalitetsbilledet er, og hvordan man bedst løser udfordringerne. Spørgeren ved lige så godt som jeg, at vi lige nu har en udfordring med, at politiet er presset. De får flere opgaver, de skal være ved grænsen – det mener både spørgeren og jeg de skal være – og vi er ved at uddanne nogle flere betjente. Der kommer mere politi, og der skal mere politi til. Det er jeg fuldstændig enig i. Kunsten bliver så, at vi skal diskutere, hvordan vi sikrer et stærkt politi både nationalt, regionalt og lokalt på den bedst mulige måde.

Kl. 14:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til finansministeren af hr. Benny Engelbrecht, Socialdemokratiet.

Kl. 14:06

Spm. nr. S 659

10) Til finansministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Er ministeren enig med økonomiprofessor Nina Smith og professor emeritus Peder Pedersen, der i artiklen »Øget vækst i Danmark – flere hænder eller nye instrumenter?« i Samfundsøkonomen den 4. december 2016 konkluderer, at vi ikke kan øge arbejdsudbuddet uden at reducere vores velfærdsordninger, for »der er ikke det store vækstpotentiale tilbage i arbejdsudbuddet, medmindre der er politisk vilje til at foretage nogle klare politiske valg, der markant reducerer velfærdsordninger, som primært tilfalder den potentielle arbejdsstyrkes kernetropper, såsom barselsorlov, efterløns- og pensionsalder, SU eller reducere dagpengereglerne for syge og ledige yderligere i form af lavere kompensationsgrader eller kortere periode, hvor man er berettiget til dagpenge«?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:06

Benny Engelbrecht (S):

Tak, formand. Er ministeren enig med økonomiprofessor Nina Smith og professor emeritus Peder Pedersen, der i artiklen »Øget vækst i Danmark – flere hænder eller nye instrumenter?« i Samfundsøkonomen den 4. december 2016 konkluderer, at vi ikke kan øge arbejdsudbuddet uden at reducere vores velfærdsordninger, for »der er ikke det store vækstpotentiale tilbage i arbejdsudbuddet, medmindre der er politisk vilje til at foretage nogle klare politiske valg, der markant reducerer velfærdsordninger, som primært tilfalder den potentielle arbejdsstyrkes kernetropper, såsom barselsorlov, efterløns- og pensionsalder, SU eller reducere dagpengereglerne for syge og ledige yderligere i form af lavere kompensationsgrader eller kortere periode, hvor man er berettiget til dagpenge«?

Kl. 14:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:07

Finansministeren (Kristian Jensen):

Nej, det er jeg ikke enig i. Men lad mig lige starte med at sige lidt om, hvorfor det er vigtigt for regeringen, at vi får skabt vækst i Danmark. Det er sådan, at Danmark igennem de sidste 7 år er sakket bagud i vækst i forhold til landene omkring os – Sverige, Tyskland,

Storbritannien – og det betyder, at den gennemsnitlige svensker på de 7 år er blevet 10 pct. rigere i forhold til den gennemsnitlige dansker. Og hvis vi vil blive ved med at have gode levevilkår i Danmark, en god offentlig sektor, mulighed for at have det velfærdssamfund, vi kender, og skal kunne følge med i forhold til Sverige hvad angår behandlingen af syge eller pasningsordninger til vores ældre, så skal vi også vækstmæssigt følge med.

Derfor arbejder regeringen på at udvide baggrunden for vækst. Og vækst skabes af to ting: Den skabes af, hvor klogt vi arbejder, og hvor meget vi arbejder. For nogle er det her sådan et enten-eller, altså at man kan nøjes med det ene og ikke kigge på det andet. For regeringen er det et både-og. Vi vil gerne kigge på, hvor meget danskerne samlet set arbejder, men også på, hvor klogt vi arbejder, altså hvor meget kompetence, investering, viden vi kan lægge ind i arbejdsindsatsen. For ved at øge både arbejdstiden og kvaliteten i arbejde, altså produktiviteten i arbejde, får vi den stærkeste vækst, og så får vi det stærkeste grundlag for velstand i Danmark, og velstand er grundlaget for, at vi har en god offentlig sektor.

Jeg er meget godt bekendt med Nina Smiths artikel. Jeg er også bekendt med, at hun i den artikel skriver, at der faktisk er en »uforklaret« stigning på 119.000 mennesker i den voksne alder – ikke pensionister, ikke SU-modtagere – som er på offentlige overførselsindkomster i 2016; samlet set er der faktisk 770.000 danskere i den gruppe. Jeg synes, det er alt for mange, ikke bare af økonomiske hensyn, fordi jeg er finansminister, men rent menneskeligt. Rent menneskeligt er det alt for mange, at 770.000 danskere er parkeret uden for arbejdsmarkedet. Vi skal hjælpe dem ind på arbejdsmarkedet, og det kan bl.a. gøres, ved at skatten på arbejde bliver sat ned, så der er større motivation til at tage arbejde, der måske geografisk eller fagligt ligger uden for ens eget område.

Derfor er det vigtigt for regeringen, at vi fortsætter med at skabe et større incitament til, at folk tager det arbejde, der er, eller at vi får nogle af dem, der er på arbejdsmarkedet, til at arbejde i lidt flere timer, da Danmark historisk set i forhold til landene omkring os har en meget kort arbejdstid.

Kl. 14:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:09

Benny Engelbrecht (S):

Først et fremmest tak for, skal vi kalde det svaret, og det kan jeg måske godt trods alt kalde det. Men ministeren svarer jo ikke på det centrale spørgsmål, nemlig hvorfor det så er, at ministeren ikke er enig med Nina Smith og Peder J. Pedersen. Og ministeren slipper relativt nemt uden om at dykke ned i det. Hvorfor fremhæver jeg det? Jo, fordi den konklusion, som ministeren når frem til her i dag og tidligere i samråd, jo sådan set er den stik modsatte.

Vi er enige om, at folk i så høj grad som muligt skal have en tilknytning til arbejdsmarkedet. Men udfordringen opstår jo i det øjeblik, hvor vi går fra at hjælpe folk aktivt til at komme så tæt på arbejdsmarkedet som overhovedet muligt, og så til at det bliver det rene stakkelhaderi, for nu at citere min gruppeformand hr. Henrik Sass Larsen. Altså hvor vi finder metoder frem, som er så ubehagelige for de mennesker, som er på kanten af eller uden for arbejdsmarkedet, at de ikke har nogen reel effekt.

Derfor bliver jeg nødt til at anholde også noget af det, som ministeren her siger, og noget af det, som ministeren ikke tager stilling til i forhold til Nina Smiths konklusioner, f.eks. det, at det næppe er her – altså inden for det område, som Nina Smith beskriver i artiklen – at der er mange lavthængende frugter tilbage. For man har allerede gennemført et utal af forskellige reformer, som netop er med til at sikre, at folk kommer tæt på arbejdsmarkedet. Og når man taler om, at der er tæt på 800.000 mennesker på overførselsindkomst i Dan-

mark, skal man huske, at det er en meget, meget lille del af dem, der rent faktisk vil være i stand til umiddelbart at kunne gå ud og få et arbejde, altså medmindre man siger, at barselsorloven skal være markant kortere, eller at man skal skære meget markant på SU'en. Og jeg går i hvert fald ud fra, at det første ikke er noget, som er regeringens hensigt.

Så med andre ord: Hvorfor er ministeren uenig med Nina Smith og Peder J. Pedersen? Det kunne jeg godt tænke mig at vide.

Kl. 14:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:11

Finansministeren (Kristian Jensen):

Nu har jeg igen læst spørgsmålet, og jeg svarede præcist på det i det allerførste ord, jeg sagde. Jeg sagde nemlig: Nej, jeg er ikke enig med Nina Smith. Og spørgsmålet var, om jeg var enig eller ej. Så kom ikke og påstå, at jeg ikke har svaret. Altså, kan vi nu ikke lige lade være med det? Vi står jo ikke i en valgkamp. Lad os nu bare lytte til hinanden.

Jeg lyttede meget til det, der blev sagt, og jeg er ikke på noget tidspunkt ude efter at jagte folk, som ikke kan arbejde. Jeg er ikke ude efter, at folk, der er nedslidte, skal arbejde længere. Tværtimod. Hvis man er nedslidt, skal man enten omskoles eller ud af arbejdsmarkedet og på de ordninger, vi heldigvis har for dem, der er nedslidte.

Men nu har jeg lagt mærke til, at spørgeren er meget glad for Nina Smith. Jeg var meget glad for Nina Smith, da hun deltog i P1 Business fredag den 27. januar, hvor hun sagde følgende:

Jeg har ikke gjort mig til talsmand for reformstop, selv om nogle ville tolke det på den måde. Og jeg er uenig i den måde, nogle har læst den artikel, vi skrev.

Nu kunne jeg jo så egentlig godt tænke mig, altså hvis det var muligt at spørge den modsatte vej, at spørge, om hr. Benny Engelbrecht er enig i følgende citat, som der nemlig også står i artiklen, nemlig at »der er flere, der med et vist element af frivillighed vælger at blive forsørget af det offentlige fremfor at være selvforsørgende.«

Hvis man er enig med Nina Smith, er man så også enig i det citat?

Kl. 14:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:12

Benny Engelbrecht (S):

Det er faktisk meget interessant. For Nina Smith når jo netop frem til, at det antal, som man kunne tro var så stort, når man hører eksempelvis finansministerens parti udtale sig, faktisk er overraskende lille. Derfor er kernespørgsmålet i den her sammenhæng og det, som jeg oprindelig spurgte til, jo lige præcis, hvorfor man egentlig er uenig med Nina Smith, og hvorfor man bruger den her artikel ret intensivt, kan jeg sige. Ministeren har bl.a. brugt den i forskellige samråd. Så tilbage til udgangspunktet: Jeg synes, det er rimeligt, at man spørger til, hvorfor ministeren er uenig, og at det uddybes. Og det har vi så altså fået konstateret nu. Men kan ministeren garantere for, at man – hvis man fortsætter ned ad en vej, hvor man presser folk tættere på arbejdsmarkedet – så ikke ender i stakkelhaderi?

Kl. 14:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:13

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg overlader det til dem, der lytter med, at afgøre, om hr. Benny Engelbrecht svarede på mit spørgsmål, altså om han var enig i citatet fra Nina Smith. Jeg svarede på, om jeg var enig i det citat, der blev valgt ud fra artiklen. Hele artiklen er en ganske glimrende gennemgang. Det, der står i artiklen, er, at der er 119.000, som uforklarligt er på overførselsindkomster i Danmark.

Jeg er helt klar over, at de 770.000, der bliver forsørget i øjeblikket, ikke alle sammen kan komme ud på arbejdsmarkedet. Nogle af dem, fordi de er på barselsorlov, andre, fordi de er syge. Jeg snakker netop om at motivere via at få sat skatten på arbejde ned, og så kan jeg ikke forestille mig, at nogen synes, det er et problem, at man motiverer folk til at gå længere på arbejde, blive nogle flere timer eller tage et arbejde, der måske ikke lige var ens drømmejob.

Derfor er det, jeg vender tilbage til at sige, at hvis vi skal have flere i beskæftigelse i Danmark, er en af de rigtig gode måder at gøre det på at få sat skatten på arbejde ned, så gevinsten er større.

Kl. 14:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:14

Benny Engelbrecht (S):

Men så må ministeren jo også give mig og dermed også Nina Smith ret i, at når det handler om skat, som Nina Smith så korrekt også behandler i sin artikel, så står der ordret:

»Selv om der kan hentes bidrag her, er de forventede effekter relativt små.«

Så spørgsmålet er med andre ord, om det er der, hvor vi skal lægge vores primære fokus. Er den store udfordring i det danske samfund ikke snarere at få kigget på, hvordan vi får lukket flaskehalsene, altså eksempelvis hvordan vi sikrer, at vi lukker det hul på omkring 70.000 manglende faglærte, som der vil være i løbet af få år i det danske samfund?

Kl. 14:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:15

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jamen det er da et både-og. Jeg er stolt over, at jeg er i et parti, der ikke bare har været med til at vedtage, men faktisk selv har forhandlet en erhvervsskolereform, der har som målsætning, at langt flere unge skal tage en erhvervsuddannelse. Jeg er glad for, at vi er en regering, der har nedsat et råd om fremtidens arbejdsmarked, hvor vi sammen med LO og sammen med arbejdsgiverne skal snakke om, hvordan vi får fyldt de huller ud, der er i forhold til manglende hændere. Og vi kommer også til at snakke om, hvordan vi får nogle flere til at arbejde nogle flere timer, og hvordan vi får sørget for, at dem, der har en arbejdskapacitet, som ikke bliver brugt i dag, kommer ud på arbejdsmarkedet. I øjeblikket er der 100.000 danskere, der tjener under 2.000 kr. om måneden ved at komme i arbejde. Det er for mig for lidt – jeg vil gerne gøre det beløb, den belønning, større.

Kl. 14:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:16

Benny Engelbrecht (S):

Det er fint nok, at vi gerne vil hjælpe folk med at komme tæt på arbejdsmarkedet for deres egen skyld. Men jeg må indrømme, at når

jeg hører ministeren her, lyder det nu mere, som om det, der er hensigten med det her, er at lægge et mere end moderat fysisk pres på folk, for at de for enhver pris skal ud på arbejdsmarkedet.

Jeg skal bare være sikker på – og nu spørger jeg så igen: Hvordan kan man være sikker på, at man – hvis vi går ned ad den vej, som regeringen lægger op til – ikke ender i stakkelhaderi og i en situation, hvor flere mennesker har svært ved at forsørge sig selv og deres egne, alene fordi man lægger et pres på dem? Det har vi f.eks. set med indførelsen af kontanthjælpsloftet m.v., hvor der selvfølgelig er en arbejdsudbudseffekt – men en utrolig beskeden arbejdsudbudseffekt – i forhold til hvor mange mennesker det her går ud over, i form af at de får lavere indtægter.

Kl. 14:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:17

Finansministeren (Kristian Jensen):

Det ville være rart, hvis der blev responderet på det, jeg siger, og ikke bare gentaget noget, man har forberedt på forhånd. Jeg har snakket om, at man kunne sætte skatten ned for at øge motivationen. Det får spørgeren lavet om til at være stakkelhaderi. Altså, at lavere skat på arbejde skulle være at hade nogen kan jeg simpelt hen ikke forstå, og jeg tror simpelt hen, at spørgeren startede med en række citater, der skulle fyres af, uanset hvad jeg svarede.

Kernen i det er jo, at jeg ønsker, at vi motiverer flere til at arbejde noget mere, både dem, der er på arbejdsmarkedet, og dem, der er uden for arbejdsmarkedet. Jeg synes også, det er rimeligt at sige, at for mig er det ikke nogen straf at arbejde. I respekt for de hundredtusindvis af danskere, der står op hver eneste morgen, knokler hårdt, er med til at bidrage til velfærden og sørger for, at hjulene holdes i gang i den private sektor og i den offentlige sektor, vil jeg sige, at det ikke er nogen straf at arbejde. Det er godt, at der er så mange danskere, der er flittige og arbejder, og jeg vil gerne være med til at motivere til, at flere bliver på arbejdsmarkedet.

Kl. 14:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er også til finansministeren af hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:18

Spm. nr. S 662

11) Til finansministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Vil de arbejdsudbudsreformer, som regeringen har foreslået, have effekt på den potentielle overophedning af økonomien i slutningen af 2017, som ministeren i en artikel i BT den 26. januar antyder, når han om temperaturen på dansk økonomi udtaler følgende: »Den bobler omkring 80 grader nu, og ifølge vores prognoser vil den komme op på 90 grader omkring nytår. Det vil være meget usundt.«?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet nu.

Kl. 14:18

Benny Engelbrecht (S):

Vil de arbejdsudbudsreformer, som regeringen har foreslået, have effekt på den potentielle overophedning af økonomien i slutningen af 2017, som ministeren i en artikel i BT den 26. januar antyder, når han om temperaturen på dansk økonomi udtaler følgende: »Den bobler omkring 80 grader nu, og ifølge vores prognoser vil den komme op på 90 grader omkring nytår. Det vil være meget usundt.«?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:18

benzin på bålet i en tid, hvor der potentielt kan være en situation som den, ministeren antyder man måske havde i midten af nullerne, hvor der blev advaret mod at gentage nogle af de fejl, som skete i Fogh-perioden, herunder at hælde benzin på bålet i form af at give skattelettelser.

Kl. 14:18

Så nu, hvor man har udsat både skattediskussionen og øvrige reformudspil til efteråret, bortset fra boligskat, skal jeg bare høre ministeren: Er det sådan, at ministeren i virkeligheden mener, at der ikke vil være den store udfordring her i slutningen af 2017, hvad ministeren jo faktisk antydede i det interview, som blev bragt i BT i sidste uge?

Kl. 14:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:22

Finansministeren (Kristian Jensen):

De arbejdsudbudsreformer, som vi planlægger, vil være med til at gøre, at et større arbejdsudbud letter presset på arbejdsmarkedet. Når der er en situation, hvor vi nærmer os fuld beskæftigelse, som vi heldigvis er på vej til at have i øjeblikket, så risikerer man at tippe over på den anden side, hvor der er det, der rent teknisk hedder et negativt outputgab.

Det byder sådan set, at der er for mange flaskehalse, der er for mange virksomheder, der ikke kan få fat i den rigtige arbejdskraft, og det risikerer at bringe dansk økonomi i en sårbar situation. Det kan grundlæggende løses på to måder.

Det kan enten løses ved at tage noget af væksten ud af dansk økonomi, eller ved at man øger arbejdsudbuddet, så der er flere hænder eller flere timer, som bliver stillet til rådighed. Og hvis man laver arbejdsudbudsreformer, sådan som vi i regeringen i vores regeringsgrundlag har sagt vi vil, og som jeg lige har nævnt et eksempel på med at sænke skatten på arbejde, så betyder det, at der kommer flere ud på arbejdsmarkedet, og at der bliver lagt flere arbejdstimer, og vi mindsker presset og risikoen for flaskehalse.

Alternativet til det er at tage vækst ud af dansk økonomi, reducere i den offentlige sektor eller øge skatter og afgifter, og jeg har egentlig ikke et ønske om at gøre nogen af de to ting.

Men vi kan se, at konjunkturernes er sådan, at vi nærmer os det punkt, hvor der er fuld beskæftigelse, og vi risikerer, at flaskehalse bliver udbredt. Det er allerede startet i byggeriet, og så er det, at man allerede nu skal tage og tænke sig godt om i forhold til, hvordan vi får udvidet arbejdsudbuddet. I øvrigt præcis sådan, som Poul Nyrup Rasmussen gjorde i sin tid som statsminister i Danmark, hvor han startede de første arbejdsudbudsreformer og havde stor succes med at sætte et langvarigt opsving i gang.

For dengang var Socialdemokratiet af den opfattelse, at man skulle føre en ansvarlig arbejdsmarkedspolitik og sørge for, at der ikke kom flaskehalse.

Den arv håber jeg selvfølgelig de nuværende socialdemokrater vil videreføre i de kommende forhandlinger om udbudsreformer.

Kl. 14:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:20

Benny Engelbrecht (S):

Det giver mig jo en glimrende anledning til at gentage, at Socialdemokratiet meget gerne vil insistere på at lave reformer, som sikrer, at vi har de rigtige, kompetente hænder til de stillinger, der findes på arbejdsmarkedet. Arbejdsudbudsreformer handler altså ikke nødvendigvis om at øge antallet af hænder. Det handler lige så meget om at sikre, at vi har de rigtige hænder, man kan kalde det de kloge hænder.

Når jeg fremhæver det, er det på grund af de arbejdsudbudsreformer, som finansministeren taler om her, som enten opnås ved at ændre på tilbagetrækningsalderen, eller ved at give skattelettelser. Det er reformer som før det første – altså omkring pensionen – jo ikke giver en gevinst i slutningen af 2017, hvilket ministeren har været ude og antyde, altså at der allerede der opstår udfordringer.

Og når vi taler om skattelettelser – som er den anden ting – ja, så er der jo flere økonomer, der peger på, at det i en konjunktursituation som den, vi er i i øjeblikket, ville være uhensigtsmæssigt at lave lempelser i den retning. Der advares med andre ord imod at hælde

Finansministeren (Kristian Jensen):

Når jeg i interviewet i sidste uge henviste til, at der gik galt i midten af nullerne og i slutningen af nullerne, så var det bl.a., fordi Socialdemokraterne dengang var ude og foreslå at sætte lønnen op for de offentligt ansatte og afviste at lave en gradvis opsparing af penge i den offentlige sektor for ikke at overkompensere. Man foreslog tværtimod, at der bare skulle bruges flere penge, indføres gratis mad i vores daginstitutioner og folkeskoler, og man var af den klare opfattelse, at der ikke var behov for at lave arbejdsudbudsreformer, og man nægtede at være med til det.

Der var faktisk en regering, der forsøgte at begrænse det pres, der var på arbejdsmarkedet i 2006 og 2007. Desværre var det ikke muligt at få flertal for at gennemføre de gradvise ændringer, der enten ville have medført et større arbejdsudbud, så vi ikke fik en overopledning af dansk økonomi, eller ville have reduceret presset.

Jeg håber selvfølgelig ikke, at den fejl gentager sig i den situation, vi står i i de kommende måneder.

Kl. 14:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:23

Benny Engelbrecht (S):

En af de allerstørste reformer, som er blevet vedtaget i det danske Folketing – vedtaget bredt med Socialdemokratiet og den daværende regering – var en reform, som blev vedtaget i 2006, og som netop handlede om vores langvarige sikring af velfærd. Det er det, som vi kender som tilbagetrækningsreformen, som jo lige præcis er det, der bl.a. er med til at sikre, at vi har et arbejdsudbud i 2025, som bl.a. derfor er 170.000 større end i dag.

Men ministeren må stadig lige svare på, om de ting, som ministeren foreslår, har en effekt i udgangen af 2017 – ja eller nej? Og hvis nej, er det så, fordi der i virkeligheden ikke er så stort et problem, som ministeren antyder i BT?

Kl. 14:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:24

Finansministeren (Kristian Jensen):

Det, der blev lavet i 2006, har netop ikke haft en effekt på kort sigt. Dengang tog Socialdemokraterne ikke ansvaret og hjalp ikke med til at styre dansk økonomi igennem krisen. Jeg kommer til at lægge forslag frem, som vil virke, også på kortere sigt, i forhold til at øge arbejdsudbuddet, når vi kommer frem til det tidspunkt, hvor vi fra regeringens side lægger den slags på bordet. For det er vigtigt for mig

at sige, at skal vi styre igennem den situation, vi er i lige nu, uden flaskehalse og med en vækst, der fortsætter, så kræver det også, at vi får et større arbejdsudbud.

Det er faktisk sådan, at hvis man laver fuldt finansierede skattereformer, skattelettelser, så får man ikke skub på efterspørgselseffekten, men man får en udvidelse af udbudseffekten. Det vil sige, at man løsner presset på arbejdsmarkedet, hvis man laver fuldt finansierede skattelettelser, der belønner dem, som arbejder noget mere. Det synes jeg man skal tænke over.

Kl. 14:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Sidste spørgsmål.

Kl. 14:25

Benny Engelbrecht (S):

Så kender vi i hvert fald finansministeren og Venstre igen. Det handler om skattelettelser, det handler om at presse flere ud på arbejdsmarkedet, men man vil ikke gøre det, som umiddelbart er det, som der er størst efterspørgsel på, nemlig at sikre, at vi har de rigtige kvalifikationer. Og det er til trods for, at vi gentagne gange har tilbudt, at vi kan gå ind i et forhandlingslokale og lave eksempelvis opkvalificeringsreform sammen, hvis ellers det var det, regeringen ønskede.

Den største udfordring i nulkerne var jo den finansielle sektor, som var ureguleret, og så skal jeg bare afslutningsvis høre ministeren, om han er enig med sin kollega, erhvervsministeren, når han mener, at der skal lettes på reguleringen af den finansielle sektor.

Kl. 14:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:26

Finansministeren (Kristian Jensen):

Lad nu være! Jeg tror godt, at dem, der har hørt med her, kan huske 10 minutter tilbage. For 10 minutter siden sagde jeg, at vi gerne ville øge kvaliteten, at vi sammen med fagbevægelsen arbejder med at løfte kompetencerne på fremtidens arbejdsmarked. Lad nu være med at sige her 10 minutter senere, at det vil regeringen ikke. Det er da mærkeligt. Folk er jo ikke så dumme, at de ikke kan huske 10 minutter tilbage.

Sagen er jo, at vi vil begge dele; vi vil både løfte kompetencer og øge arbejdsudbuddet. Så er vi måske uenige om en ting, for jeg mener nemlig ikke, at det er en straf at sætte skatten ned på arbejde. Jeg mener ikke, det er en straf at belønne de danskere, som arbejder hårdt, som i den offentlige og i den private sektor sørger for, at vi får skabt velstand i Danmark. Det er ikke en straf, det er ikke et pres at sætte skatten ned, for det vil give folk muligheder og en større tilskyndelse til at arbejde for dansk velstand.

Kl. 14:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til økonomi- og indenrigsministeren af hr. Lars Aslan Rasmussen, Socialdemokratiet.

Kl. 14:27

Spm. nr. S 667

12) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Lars Aslan Rasmussen (S):

Mener ministeren stadig »at man ikke skal bruge ganske almindelige menneskers skattekroner på hverken at stille lokaler til rådighed eller give støtte til folk, der arbejder på at omstyrte vores samfund«, samt »at man skal passe på med, at vi ikke bliver alt for tolerante over for

de intolerante. Ellers ender det med, at de løber os over ende«, som ministeren tidligere har udtalt om Hizb ut-Tahrir?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen: »Blå blok vil smække døren i for Hizb ut-Tahrir« fra Altinget den 26. februar 2015.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Det er tid til oplæsning.

Kl. 14:27

Lars Aslan Rasmussen (S):

Tak. Mener ministeren stadig »at man ikke skal bruge ganske almindelige menneskers skattekroner på hverken at stille lokaler til rådighed eller give støtte til folk, der arbejder på at omstyrte vores samfund«, samt »at man skal passe på med, at vi ikke bliver alt for tolerante over for de intolerante. Ellers ender det med, at de løber os over ende«, som ministeren tidligere har udtalt om Hizb ut-Tahrir?

Kl. 14:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:27

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Ja, det mener ministeren stadig. Nu vil jeg godt lægge ud med at sige, at man rettelig kunne have sagt, at det her skulle være et spørgsmål til kulturministeren, fordi det jo egentlig er folkeoplysningsloven, vi er inde i. Men da det netop er et citat fra mig, som spørgeren har fundet frem, synes jeg, at det var på sin plads alligevel at tage debatten her i Folketingssalen.

For svaret er ja. Det er sådan, at vi jo lige før jul vedtog et lovforslag her i Folketingssalen – faktisk både med spørgerens partis stemmer og med mit eget partis stemmer – der handler om, at man ikke længere skal kunne give tilskud eller udleje eller udlåne lokaler til foreninger, hvis formål eller adfærd modarbejder eller underminerer demokrati og frihedsrettigheder.

Jeg synes sådan set, at vi skal være glade for, at vi har mødt hinanden og ændret loven på den måde, sådan at jeg har kunnet få opfyldt mine ønsker i forhold til at sørge for det, jeg sagde i citatet dengang, nemlig at man ikke skal understøtte de her foreninger. Og som jeg har forstået spørgerens politiske synspunkter i den offentlige debat, så har spørgeren jo nogle lignende ønsker. Derfor synes jeg, at der er grund til at glæde sig over, at vi har fundet sammen bredt i Folketinget til at imødegå den her problemstilling.

Kl. 14:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:28

Lars Aslan Rasmussen (S):

Jeg kvitterer både for at ministeren stiller op og også for svaret. Vi er enige langt hen ad vejen. Grunden til, at jeg spørger ministeren, er, at nu er ministeren citeret for det her, og jeg vil også kvittere for, at flere af Liberal Alliances folketingsmedlemmer har været flittige gæster ved tværpolitiske demonstrationer mod Hizb ut-Tahrir. Men hvordan har ministeren det så med, at Liberal Alliances Ungdom ikke bare i næste uge, men også i forrige uge har inviteret Hizb ut-Tahrir til netop at bruge offentlige lokaler og dermed skattekroner, uden at der er en eneste, heller ikke ministeren eller andre medlemmer af Liberal Alliances folketingsgruppe, der tager afstand fra det?

Kl. 14:29

Kl. 14:32

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Først og fremmest er det Liberal Alliances Ungdom, der står for pågældende arrangementer, og ikke Liberal Alliance. De må selv om, hvilke arrangementer de laver.

Dernæst er jeg med hensyn til det arrangement, som jeg kender til, ikke bekendt med, om det i virkeligheden ender med at omfatte benyttelse af et offentligt lokale eller ej. Og hvorvidt det er inden for lovens rammer eller ej vil jeg helst ikke udtale mig om som indenrigsminister i dag. For det er sådan, at hvis der skulle komme en sag om det, vil det være Indenrigsministeriet og mig selv, der i sidste ende kommer til at behandle sagen, og dermed ville jeg gøre mig inhabil, hvis jeg gjorde det i de pågældende sager.

Når det er sagt, synes jeg, at det er en god idé, at man udstiller antidemokratiske og yderligtgående kræfter i det danske samfund. Der er jo tale om to forskellige diskussioner. Skal offentlige midler gå til at understøtte ekstremistiske foreninger? Nej, selvfølgelig skal de ikke det. Skal man udstille ekstremistiske kræfter for almindelige mennesker? Ja, selvfølgelig skal man det, for kun på den måde sørger vi også for at få nogle af dem, der måske er til fals for deres synspunkter, til ikke at falde for dem. Jeg tror faktisk, at begge dele er vigtigt.

Kl. 14:30

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 14:30

Lars Aslan Rasmussen (S):

Det er fint. I hvert fald det ene af de arrangementer, vi taler om, er det samme, nemlig det i Lyngby, hvor det faktisk var meningen, at man ville leje Virumhallen. Så undrer det mig bare, at ministeren siger, at man ikke skal bruge skatte kroner på lokaler til Hizb ut-Tahrir. Vi kan altid tage en diskussion om dialog og sådan noget med dem, men ministeren kan da godt forholde sig til, om man synes, det er okay, at ens egen ungdomsorganisation gerne vil bruge offentlige lokaler til netop Hizb ut-Tahrir. Det står i modsætning til det citat, ministeren lige er kommet med.

Kl. 14:31

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 14:31

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Jeg går ud fra, at kommunerne overholder lovgivningen. Det går jeg ud fra. Og jeg glæder mig over, at Folketinget med Socialdemokratiets og med Liberal Alliances stemmer har sikret, at kommunerne nu faktisk har den mulighed, når ekstremistiske og antidemokratiske organisationer prøver at benytte vores skatte kroner, at de så kan gribe ind over for det.

Jeg ved jo, at Københavns Kommune, hvor spørgeren også har et langvarigt politisk engagement i Borgerrepræsentationen, har haft problemer på lige præcis det her område tidligere. Senest har Københavns Kommune henvendt sig, da spørgerens egen partiformand var justitsminister, og fik et fladt svar, hvis man kan sige det på den måde, nemlig ingen form for hjælp.

Nu har vi sikret under denne regering, at der faktisk er mulighed for og pligt til at sørge for, at skatte kroner ikke bliver misbrugt til at brede det antidemokratiske budskab. Jeg mener, det bringer os tilbage til det oprindelige spørgsmål om, om almindelige menneskers skatte kroner skal bruges på den her slags ting. Nej, det skal de ikke.

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det spørgeren for sidste omgang.

Kl. 14:32

Lars Aslan Rasmussen (S):

Men er ministeren ikke enig med mig i, at det vel ville hjælpe på kommunernes muligheder, hvis Liberal Alliances Ungdom bare lod være med at bruge offentlige lokaler til at invitere Hizb ut-Tahrir? Det er altså ikke Hizb ut-Tahrir, der har inviteret Liberal Alliances Ungdom, men Liberal Alliances Ungdom, der har inviteret Hizb ut-Tahrir. Det ville være lettere at stoppe med at gøre det. Jeg ønsker måske ikke, at ministeren skal bestemme, hvad Liberal Alliances Ungdom skal gøre, men bare have en holdning til det.

Kl. 14:32

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 14:32

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Som jeg sagde tidligere, kan jeg desværre ikke forholde mig til den konkrete sag, fordi jeg er indenrigsminister i dette land. Det, jeg til gengæld kan forholde mig til, er, at lovgivningen også lægger op til, at man i et vist omfang kan sørge for, at der er debatarrangementer, hvor der inviteres mere yderligtgående kræfter til diskussion for netop at sørge for, at de kommer i spil, således at det sikres, at de afæskes nogle svar og bliver udstillet for alverden. Det afgørende for mig er, at ekstremistiske kræfter ikke kan bruge danske skatte kroner til at opnå deres formål, til at fremme deres sag. Det mente jeg før, det mener jeg stadig, og det har jeg hele vejen igennem været enig med spørgeren i. Er det ikke en dejlig dag?

Kl. 14:33

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Her slutter – om ikke den dejlige dag – så spørgsmålet til ministeren.

Det næste punkt er spørgsmål nr. 13 til energi-, forsynings- og klimaministeren af fru Karin Gaardsted, Socialdemokratiet.

Kl. 14:34

Spm. nr. S 661

13) Til energi-, forsynings- og klimaministeren af:

Karin Gaardsted (S):

Hvordan forholder ministeren sig til den ulovlige statsstøtte, som Ringkøbing-Skjern Kommune har ydet i forbindelse med sit bredbåndsudbud, og hvad vil ministeren gøre, for at der ikke opstår lignende sager i fremtiden?

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Værsgo til oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:34

Karin Gaardsted (S):

Tak for det.

Hvordan forholder ministeren sig til den ulovlige statsstøtte, som Ringkøbing-Skjern Kommune har ydet i forbindelse med deres bredbåndsudbud, og hvad vil han gøre, for at der ikke opstår lignende sager i fremtiden?

Kl. 14:34

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 14:34

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt): Tak til fru Karin Gaardsted for spørgsmålet. God bredbåndsdækning har høj prioritet i dagens Danmark. Det er en fælles opgave for alle aktører at få bedre dækning. Derfor er det som udgangspunkt positivt, at der er kommuner, som gør en indsats for at understøtte den lokale bredbåndsudrulning. Samtidig er det selvsagt vigtigt, at kommunerne overholder reglerne og opererer inden for reglerne.

I de europæiske regler for statsstøtte er der indlagt en række begrænsninger for, hvordan offentlige midler kan gives som støtte, uden at det forvrider konkurrencen og dermed påvirker private aktører negativt. Efter den gældende lovgivning har hverken jeg eller erhvervsministeren kompetence til at gå ind i den slags sager. Der er et almindeligt klagesystem, der tager hånd om sådanne sager, dvs. Statsforvaltningen og Kommissionen, som der også i det konkrete tilfælde er blevet klaget til.

Jeg har dog forstået, at der i den konkrete sag er en kommune, som med hjemmel i erhvervsfremmeloven, der hører under erhvervsministerens ressort, har lavet et udbud om udrulning af hurtigt bredbånd i dele af kommunen. Det er der som udgangspunkt ikke noget forkert i. På baggrund af udbuddet indgik kommunen i 2015 en aftale med et bredbåndsselskab om, at det skulle stå for denne udrulning. Jeg tager til efterretning, at kommunen nu har tilkendegivet, at den efter dialog med Europa-Kommissionen og rådgivning fra et advokatfirma har fundet det påkrævet at ophæve aftalen. Jeg finder ikke anledning til at kommentere den konkrete sag yderligere.

Men langsigtet finder jeg det dog relevant at se på, om der er behov for nærmere at afdække, hvilken rolle det offentlige, herunder kommunerne, skal spille i forhold til udrulning af bredbånd. Det vil jeg tage op i forbindelse med det udspil på teleområdet, som blev annonceret i regeringsgrundlaget, og som regeringen er godt i gang med at forberede.

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen): Spørgeren.

Kl. 14:36

Karin Gaardsted (S):

Tak til ministeren for svaret. Jeg er sådan set enig i meget af det, ministeren siger. Jeg synes også, det er fint, at vi skal diskutere det, når vi skal diskutere telefonnettet.

Men vi står altså i en situation, hvor vi her fra Folketingets side med bred opbakning har etableret en lånepulje, hvorfra kommunerne kan låne til bredbåndsinfrastruktur i tyndt befolkede egne, hvor teleselskaberne ikke kan se nogen forretning i at rulle bredbånd ud. Men resultatet er nu desværre blevet, at den kommune, som stod for at låne absolut broderparten af lånepuljen, er havnet i et morads uden lige i form af en EU-retssag, en opsigelse af kontrakten, enorme udgifter til dyre advokater og ikke mindst store kommunale udgifter og en skuffet og frustreret befolkning. Alle 98 kommuner kan jo ikke være eksperter i EU-lovgivning. Hvad er ministerens råd til kommunerne, så de kan undgå at havne i samme morads, som Ringkøbing-Skjern Kommune er havnet i?

Kl. 14:37

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen): Så er det ministeren.

Kl. 14:37

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt): Tak for spørgsmålet. Det er selvfølgelig oplagt og helt afgørende, at man, inden man går ind i aktiviteter af den her karakter, får understøgt, om det er inden for lovgivningens rammer. Som tidligere

nævnt er det således, at kommunale aktiviteter på teleområdet selvfølgelig skal overholde alle regler. Det vil være i strid med EU-reglerne om statsstøtte, hvis en kommune anvender offentlige midler til at lave udrulning i et område, hvor der allerede er etableret bredbånd, eller hvis der foreligger konkrete planer hos en privat udbyder om at foretage en sådan udrulning. Det understreger jo i hvert fald, at det er helt afgørende, at kommunerne afholder sig fra at drive erhvervsvirksomhed i konkurrence med andre. Og det har jeg også indtryk af fra de dialoger, vi har haft, at de gør.

Kl. 14:38

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen): Tak. Spørgeren.

Kl. 14:38

Karin Gaardsted (S):

Jeg får sådan en lyst til at spørge ministeren, om ministeren mener, at en kommune skal lytte til og rette sig efter, hvad rådgivende advokater anbefaler. Det kan ministeren tænke lidt over, mens jeg spørger om det næste.

Jeg kunne nemlig godt tænke mig at vide, om ministeren gør sig nogle overvejelser i retning af at tilbyde kommunerne hjælp og vejledning, når de skal udbyde bredbånd med afsæt i puljer, hvor der indgår statslige penge, som f.eks. lånepuljen til bredbåndsudrulning i tyndt befolkede områder. Energistyrelsen spiller jo en central rolle i arbejdet med udrulning af bredbånd. Kunne ministeren forestille sig, at Energistyrelsen fik en langt mere offensiv rolle i sammenhæng med låne- og tilskudspuljer?

Kl. 14:38

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen): Ministeren.

Kl. 14:38

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt): Endnu en gang tak for spørgsmålet. Jeg skal ikke afgøre, hvem kommunerne skal lytte til. Jeg tror, det er fornuftigt, at kommunerne selvfølgelig rådfører sig og sikrer sig, at de opererer inden for lovgivningens rammer.

Med hensyn til hvad man kunne forestille sig fremadrettet, synes jeg, at det her naturligt skal indgå i de forhandlinger – som jeg forventer snart at indkalde til – om, hvordan et kommende telefonnet kunne se ud, og at vi der også får en diskussion om, hvad det så er for en rolle, kommunerne i den sammenhæng skal spille. Og jeg synes jo, at kommunerne har en naturlig rolle at spille.

Enhver kommune er nemlig optaget af at sikre, at der er erhvervsudvikling i alle dele af kommunen. Forudsætningen for det er, at der er ordentlige bredbåndsforbindelser og ordentlig mobiltelefon, og det samme i forhold til bosætning, som det jo også er en kommunal opgave at sikre. Og i den forbindelse er det selvfølgelig oplagt få en debat om, hvad det så er for en konkret rolle, kommunerne skal spille. Det synes jeg vi mangler at få konkretiseret noget kraftigere, og det vil jeg lægge op til at vi får drøftet, når vi kigger på den fremadrettede telepolitik.

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen): Så er det sidste runde for spørgeren.

Kl. 14:39

Karin Gaardsted (S):

Tak. Er ministeren bekendt med, at der er ved at opstå lignende dårlige sager med konkurrenceforvridende udbud i andre kommuner? Og hvis ministeren er bekendt med det, hvad har ministeren så konkret tænkt sig at foretage sig?

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 14:40

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt):
Jeg er ikke umiddelbart – nu står jeg lige og graver lidt i hukommelsen, når der bliver stillet det her spørgsmål – bekendt med det. Dermed ikke sagt, at der ikke i mit ministerium og i styrelsen kan have været sager, hvor man er bekendt med det, men jeg er ikke umiddelbart bekendt med det. Jeg synes, det er vigtigt, at vi får det her op, når vi kommer til at diskutere, som jeg sagde før, en kommende aftale på teleområdet, nemlig hvordan vi da sikrer os, at der bliver mere klare retningslinjer for, hvad det er for en rolle, kommunerne skal spille.

Kl. 14:40

Kl. 14:40

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Dermed siger vi tak til ministeren og til spørgeren.

Det næste er spørgsmål 14, og det er til sundhedsministeren af fru Kirsten Normann Andersen, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 14:40

Spm. nr. S 618

14) Til sundhedsministeren af:

Kirsten Normann Andersen (SF):

Hvordan forholder ministeren sig til, at der på danske sygehuse er så massiv overbelægning, at det er til fare for patienter og ansattes sikkerhed, som i sagen fra Holbæk Sygehus?

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:40

Kirsten Normann Andersen (SF):

Tak for det. Hvordan forholder ministeren sig til, at der på danske sygehuse er så massiv overbelægning, at det er til fare for patienter og ansattes sikkerhed, som i sagen fra Holbæk Sygehus?

Kl. 14:41

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:41

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Tak for spørgsmålet. Jeg vil gerne starte med at sætte en tyk streg under, at jeg som sundhedsminister selvfølgelig ikke synes, det er acceptabelt, at overbelægning påvirker både vores medarbejdere på sygehuse, men også patienterne, og at det at have overbelægnings-situationer, som vi også har set det i Region Hovedstaden og andre steder, som fører til samtaler på gangene og andet, ikke er acceptabelt.

Det var sådan set også præcis derfor, at Venstre-regeringen sammen med Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og De Konservative i februar måned sidste år aftalte en akutpakke mod overbelægning, og at de samme partier i juni måned 2016 indgik en aftale om en handlingsplan for den ældre medicinske patient. Med akutpakken og handlingsplanen blev der samlet afsat 1,2 mia. kr. i perioden 2016-2020 – til at modvirke overbelægning og til at styrke indsatsen for de ældre medicinske patienter, bl.a. ved at løfte kapaciteten på sygehuse og at sætte ind, så færre ældre får behov for sygehusindlæggelser på grund af problemer, som skulle og kan forebygges ved mindre indgribende indsatser i hjemmet eller ude i plejesektoren.

Så til situationen på Holbæk Sygehus, som spørgeren henviser til: Jeg har bidt mærke i, at vicedirektøren på Holbæk Sygehus har ud-

talt, at overbelægningen på Holbæk Sygehus skyldes en influenzaepidemi, som i særlig grad har ramt området omkring Holbæk Sygehus. Nu kan man jo sige, at det måske ikke er sådan, at det ikke sker en gang imellem – det gør det – og det skal man selvfølgelig også i sin planlægning kunne tage højde for. Men jeg er sådan set også sikker på, at ligegyldigt hvor meget vi så tager højde for det, vil der være situationer, hvor et sygdomsbillede gør, at man i en presset periode er nødt til at håndtere ting anderledes. Og der er vi altså nødt til at holde fast i, at det er regionen og den enkelte sygehusledelse, som har ansvaret for sygehusdriften og også for at prioritere og organisere, sådan at det hverken går ud over patienter eller personalet, når vi står i en influenzaepidemi, eller hvad det nu kan være, de konkrete problemer på Holbæk Sygehus skyldes.

Kl. 14:43

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 14:43

Kirsten Normann Andersen (SF):

Det er korrekt, som ministeren siger, at influenza er en tilbagevendende begivenhed. Det er også korrekt, at der er blevet tilført midler til at løse problemerne med overbelægning. Men regeringen tager med den ene hånd og giver med den anden med effektiviseringskrav og en stram regionsaftale fra i sommer. Det kan være fornuftigt nok at undgå indlæggelser, men så skal vi også sørge for, at kommunerne kan følge med, og vi skal undgå flytning af opgaver, før de nye supersygehuse er klar til det. Først og fremmest bliver vi nok nødt til at erkende, at pleje og behandling nu engang tager den tid, som pleje og behandling tager.

Så jeg tænker, at ministeren måske har lyst til at fortælle, hvad hun synes kunne være hensigtsmæssigt for at fastholde et generelt effektiviseringskrav på 2 pct., hvis man skal undgå overbelægning, stress og dårligt arbejdsmiljø i fremtiden.

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 14:44

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Nu kommer det til at lyde på spørgerens indlæg, men faktisk også på spørgsmålet på grund af formuleringen, som om der skulle være et kæmpestort overbelægningsproblem generelt på samtlige afdelinger. Nu er der kommet overbelægningstal ud i dag, som faktisk viser, at der i meget få regioner på meget få afdelinger er de her problemer. Dem skal der selvfølgelig tages hånd om. Det var sådan set også derfor, at Venstre-regeringen sammen med Dansk Folkeparti, Konservative og Liberal Alliance sidste år lavede en aftale, som tilføjer økonomi.

Så siger spørgeren, at der bliver sparet på sundhedsvæsenet. Det gør der jo ikke. Sidste år alene var der en ekstra tilførsel på 2,4 mia. kr., og i år med den finanslov, vi er i gang med, er der også en ekstra tilførsel af ressourcer til sundhedsvæsenet. Det er der, fordi vi fra regeringens side prioriterer ordentlig patientsikkerhed, ordentlige forhold for medarbejderne, men også et velfungerende sundhedsvæsen. Det ændrer så ikke på, at nogle af de lokale problemer skal håndteres lokalt. Vi skal understøtte det med godt patientflow, som også ligger i akutpakken, og en række andre initiativer. Men der skal også ske lokal ledelse.

Kl. 14:45

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 14:45

Kirsten Normann Andersen (SF):

Men ikke desto mindre lytter vi jo igen og igen til – det er jo ikke den første historie, vi har hørt – at personalet klager over svære arbejdsforhold, og de har en oplevelse af, at vi forsøger at tvinge mennesker til at arbejde hurtigere, end det er fagligt forsvarligt, for at finansiere den stigning, der er i sundhedsudgifterne i dag. Personalet har også en oplevelse af, at de tvinges til at skulle lave umulige prioriteringer i forhold til alvorligt syge. Patienter oplever at få diagnoser på sygehusange, har vi lige hørt, eller i ventrum eller i opholdsstuer, mens andre patienter er til stede. Det er uværdigt for patienterne og for de pårørende, tænker jeg.

Så igen kunne det være rimeligt at høre, hvordan ministeren holder sig til effektiviseringskravet på 2 pct. i sundhedssystemet sammen med de budgetmæssige besparelser, altså om det ikke er medvirkende til de udfordringer, som vi oplever i dag med overbelægning på sygehusene.

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 14:46

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Der er sådan set tilført penge til sundhedsvæsenet, men det ændrer ikke på, at de bekymringer, som ordføreren hører, hører jeg også nogle gange, og vi tager hånd om det. Den akutupakke mod overbelægning, som vi lavede sidste år, handlede bl.a. om at bekæmpe de massive problemer, der var. Men spørgerens eget parti, der var en del af det, da den var i regering, havde siddet det overhørig. Det gør vi, og vi prioriterer sundhedsvæsenet. Vi har også økonomisk prioriteret sundhedsvæsenet på et højere niveau end det, den tidligere regering havde lagt op til, med støtte fra spørgerens parti. Og det er, fordi der er behov for også på nogle af de her områder at tilføre ressourcer, og det har regeringen gjort. Men det kræver også lokal ledelse, hvad enten vi taler om en influenzaepidemi som på Holbæk Sygehus eller nogle af de steder, hvor der er foregået uacceptable ting, f.eks. patientsamtaler på gangene, som ikke er acceptabelt. Og det er en lokal ledelsesopgave og også regionernes opgave at tage hånd om, at det ikke sker i vores sundhedsvæsen.

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 14:47

Kirsten Normann Andersen (SF):

Er ministeren ikke enig med mig i, at når vi udskriver patienter for tidligt, og før de overhovedet er raske til det, så øger vi også risikoen for dyre genindlæggelser, og at brandvagter i øvrigt er en rigtig, rigtig dårlig løsning set i forhold til, hvad vi kunne have fået af varme hænder i stedet for?

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 14:47

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Den handlingsplan for den ældre medicinske patient, som vi lavede sidste år, handlede bl.a. om at undgå, at nogen af de ældre, som aldrig nogen sinde skulle være endt på et hospital, fik den pleje og omsorg ude i plejesektoren, ude i eget hjem, som de har behov for. Og det er jo ikke et spørgsmål om genindlæggelse. Det er et spørgsmål om at sikre, at den kapacitet, vi har på sygehusene, også bliver brugt

til de personer, der reelt har behov for en sygehusbehandling. Og det er jo noget af det, der er taget hånd om med den aftale fra sidste år.

Så er det klart, at vi generelt skal modvirke genindlæggelser, men vi skal jo også kigge på og sørge for, at sygehusene ikke bliver fyldt op med patienter, som egentlig aldrig burde have været inde i et sygehusforløb.

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Dermed siger vi tak til spørgeren.

Vi beholder ministeren på banen, idet det næste spørgsmål også er til sundhedsministeren, og det er Liselott Blixt fra Dansk Folkeparti.

Kl. 14:48

Spm. nr. S 639

15) Til sundhedsministeren af:

Liselott Blixt (DF):

Hvilke tiltag har ministeren i støbeskeen på allergiområdet?

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Værsgo til oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:48

Liselott Blixt (DF):

Mange tak. Og det lyder kort og godt: Hvilke tiltag har ministeren i støbeskeen på allergiområdet?

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 14:48

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Tak for spørgsmålet. Jeg ved, at spørgeren kommer direkte fra en høring om netop allergiområdet. Og allergipatienter – dem er der en del af i Danmark; vi kan også se en stigning i antallet – skal selvfølgelig have den hjælp i sundhedsvæsenet, som de har brug for. Det gælder, hvad enten det er hos de almenpraktiserende læger, hvor langt hovedparten af allergipatienterne bliver udredt og behandlet, eller i de specialiserede tilbud på vores hospitaler.

Jeg er klar over, at der også er aktører på området, som har peget på udfordringer på området, og det skal vi tage seriøst. Det er sådan set også baggrunden for, at den tidligere sundheds- og ældreminister tilbage i foråret bad Sundhedsstyrelsen om at se nærmere på allergiområdet, altså lave et servicetjek af hele allergiområdet, så vi kunne blive skarpere på, hvad der er op og ned i forhold til udfordringerne, og hvad det egentlig er, vi har behov for at styrke i forhold til indsatsen på allergiområdet.

Sundhedsstyrelsen har i dag offentliggjort deres rapport, og jeg ved også, at de har gennemgået den på høringen. De konkluderer bl.a., at der ikke har været et tilstrækkeligt fokus på speciallægenes kompetencer inden for allergi. Det er noget af det, vi skal rette op på. Sundhedsstyrelsen anbefaler også, at regionerne opretter deciderede fagområdestillinger i allergologi, og at regionerne etablerer flere tværfaglige allergicentre, som kan sikre patienterne en bedre udredning og behandling. Og det forventer jeg i høj grad at regionerne og andre relevante aktører på området løfter og også følger op på Sundhedsstyrelsens anbefalinger.

Så der er behov for, at vi løfter området til gavn for de mange danskere, der lider af allergi, og det bliver også et område, vi kommer til at følge tæt på baggrund af det serviceeftersyn, der er lavet, så vi kan sikre, at danskere med allergi får den tilstrækkelige behandling.

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Tak. Spørgeren.

Kl. 14:50

Liselott Blixt (DF):

Jeg var rigtig glad for, at der kom det her servicetjek, og jeg har også presset en del på over for den tidligere sundhedsminister. Allerede i 2011 havde jeg sagen oppe, og jeg lavede også et beslutningsforslag på det tidspunkt om, at der skulle være et center i hver region, der netop skulle tage sig af dem, der havde allergi. Vi ved, at der f.eks. på Lolland-Falster er lang vej for at komme til et center for at få en udredning, selv om vi faktisk her i Folketinget var enige om at lave en udredningsgaranti, og derfor skulle man på allergiområdet selvfølgelig også udredes inden for den måned.

Men det, jeg hører, er jo, at der mangler specialer, fordi man nedlagde allergologspecialet i 2004. Så jeg tænker: Hvem er det, der nu har ansvaret for, at vi får uddannet nogle speciallæger med det her speciale som subspecialer eller eventuelt får lavet en allergologuddannelse? Altså, det, rapporten peger på, er, at man skal blive bedre til at komme med nogle stillinger til netop speciallæger og prøve at gøre det interessant – noget, som vi også taler om, når vi taler om lægedækning, f.eks. i Lægedækningsudvalget. Og der tænker jeg: Hvordan vil ministeren arbejde for det her? Hvem er det, der har ansvaret for uddannelse af speciallæger på netop det her område?

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 14:51

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Jamen der er jo flere, der har en del af ansvaret, både når det handler om uddannelse, men også om efteruddannelse, og det, som Sundhedsstyrelsen peger på i deres servicetjek, er jo, at man ikke skal oprette en ny uddannelse, men at man skal lave en fagområdeuddannelse. Og det giver rigtig god mening, for vi har sådan set behov for stærke kompetencer, hvad enten man er på en børneafdeling, er ude i almen praksis eller står på en lidt bredere afdeling og har behov for egentlig at vide noget mere om allergi i forhold til at kunne sende patienterne det rigtige sted hen, også i forhold til udredning og i forhold til behandling. Og det er jo en opgave, som både skal løftes regionalt, men som der selvfølgelig også skal følges op på i forhold til det arbejde, vi har fra centralt hold med at følge op på, at vi sådan set har speciallæger med de kompetencer, der skal være inden for allergiområdet.

Men det er i sidste ende regionerne, der jo også, når vi taler de tværfaglige udredningsafdelinger, og det har man i dag i Gentofte, i Odense, i Aarhus – Sundhedsstyrelsen anbefaler flere steder – sørger for, at man får samlet de personer med kompetencer på allergiområdet, der kan sikre, at der er en tilstrækkelig behandlingskapacitet i forhold til de patienter, der har behov for at blive udredt eller få behandling på området.

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 14:52

Liselott Blixt (DF):

Men tager man ikke også et ansvar på sig herinde? Det er da også herinde, man er med til at sikre, hvad det er for et uddannelsesniveau, og hvad det er, der skal tilbydes. Hvad er det for regler, man sætter for læger, når de skal finde speciale? Hvad er det, man giver dem

som gulerod? Det er noget af det, vi skal tale om i Lægedækningsudvalget. Det, jeg hørte under høringen i dag, var jo, at man mangler den her faglige stolthed ved at gå ind i et speciale. Det her med at kunne få en overlægestilling ved at gå efter noget bestemt, er det noget, man vil se på, når vi taler om Lægedækningsudvalg og speciallæger til både Region Sjælland og Region Nordjylland, så vi ligesom får gjort noget? Vi har jo et ansvar herinde. Er det noget, man vil se på?

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 14:53

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Det er noget, jeg meget gerne kigger på, også sammen med Folketingets partier, i forhold til hvordan vi får sikret en ordentlig speciallægedækning over hele landet. Som spørgeren også siger, tager vi jo allerede hul på diskussionerne i morgen i forbindelse med Lægedækningsudvalgets rapport, hvor vi jo kan se specifikt inden for almen medicin, men også inden for psykiatrien, at der er nogle helt akutte problemer, der også skal håndteres i forhold til at sikre en ordentlig speciallægedækning i landet. Der er det selvfølgelig op til også partierne at pege på, hvis de mener, der er andre speciallægefunktioner, vi skal have et særligt øje for.

Jeg forholder mig til det serviceeftersyn, vi har fået i dag. Jeg synes, der ligger nogle gode anbefalinger fra Sundhedsstyrelsens side, som jeg selvfølgelig kommer til arbejde videre med som minister. Jeg håber også på, at partierne vil spille aktivt ind, i forhold til at vi i fællesskab kan få løftet den opgave, der ligger på allergiområdet, hvor vi kan se, at der er flere og flere danskere, der har behov for at få behandling, udredning og hjælp.

Kl. 14:54

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 14:54

Liselott Blixt (DF):

Når vi så har fået uddannelsen og fået nogle flere speciallæger, så regionerne kan åbne de her centre, som de gerne vil have, kunne jeg da godt tænke mig at høre, om ministeren mener, som jeg gør det, måske meget ledende, at vi har et center i hver region, eller som Bent Hansen, der siger, at det ikke er nødvendigt at have et center i hver region, og at vi godt kan nøjes med tre centre, som vi har nu.

Kl. 14:54

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 14:54

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Jamen jeg synes jo sådan set, at Sundhedsstyrelsens anbefalinger er ret klare i forhold til det her område. Der er jo en grund til, at vi bad de faglige personer og Sundhedsstyrelsen om at følge op på området, og det var sådan set for at få et fagligt input til, hvad den rigtige organisering skal være. Nu ligger rapporten klar, og den vil jeg forholde mig til og også tage dialogen med de partier, der måtte ønske, at vi tager dialogen, og det synes jeg er et rigtig godt udgangspunkt. Så kan der være andre, der har andre holdninger, men jeg synes sådan set, at vi har et gennearbejdet fagligt indspil til, hvordan vi kan sikre, at allergiområdet i Danmark bliver styrket.

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Dermed siger vi tak til spørgeren, men vi holder lidt på ministeren, for det næste spørgsmål er også til sundhedsministeren, men af hr. Flemming Møller Mortensen, Socialdemokratiet.

Kl. 14:55

tværtimod oplever jeg det som en anerkendelse og en understøttelse af, at der i nogle dele af landet er læger, hvis patienter har mere behov for behandling end andre steder, hvor patienternes behov for behandling er mindre.

Det synes jeg sådan set også er naturligt, altså at det kan udmønte sig i en anden honorering, men meget af det her er jo overenskomstspørgsmål. Men vi ønsker fra regeringens side at understøtte, at man kan finde en ny honoreringsmodel, og derfor håber vi jo også på, at Folketingets partier i forbindelse med de politiske forhandlinger, vi har i morgen, vil være med til så at løfte den del, der kræver lovgivning, og også den del, der kræver, at vi politisk vil være med til at understøtte implementeringen af anbefalingerne.

Kl. 14:58

Spm. nr. S 647

16) Til sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Er ministeren enig med sin forgænger som sundhedsminister og tidligere sundhedsordfører for Venstre, Sophie Løhde, der i 2015 udtalte om Socialdemokratiets forslag om differentieret honorering af de praktiserende læger, at det ville være at »straffe lægerne til at sikre lægedækning i hele landet«?

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Dermed siger vi tak til spørgeren.

Vi holder lidt på ministeren, idet det næste spørgsmål også er til ministeren, men af hr. Flemming Møller Mortensen, Socialdemokratiet.

Kl. 14:55

Flemming Møller Mortensen (S):

Mange tak, og tak til ministeren. Mit første spørgsmål lyder sådan her: Er ministeren enig med sin forgænger som sundhedsminister og tidligere sundhedsordfører for Venstre, Sophie Løhde, der i 2015 udtalte om Socialdemokratiets forslag om differentieret honorering af de praktiserende læger, at det ville være at »straffe lægerne til at sikre lægedækning i hele landet«?

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det ministeren.

Kl. 14:56

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Tak for spørgsmålet. Regeringen ønsker et stærkt sundhedsvæsen, hvor man som borger har adgang til sundhedsydelser af høj kvalitet, uanset hvor i landet man bor, og uanset hvad man fejler. Det kræver, at der er nok læger i alle dele af landet, og det var sådan set også baggrunden for, at Venstreregeringen i starten af 2016 nedsatte Lægedækningsudvalget.

Jeg vil egentlig tillade mig at minde ordføreren om, at den socialdemokratiske ledede regering havde 4 år til at sætte ind over for de lægedækningsudfordringer, som vi også havde på det tidspunkt, og mig bekendt blev der ikke igangsat et egentligt arbejde for at sikre en bedre lægedækning. Man kan jo tage mange citater fra en valgkamp, men jeg tror også, at man skal tage citaterne fra en valgkamp netop som udtryk for, at hvis man ikke har oplevet nogen udvikling i 4 år, kan det nogle gange forekomme paradoksalt, at der så lige pludselig sker noget, fordi der er blevet trykket på valgknapperne.

Når vi har taget fat i forhold til lægedækningen, er det, fordi der er en udfordring. Det har vi mange steder i landet, ikke kun i en række af yderområderne, men sådan set også i en række socialt belastede byområder. Lægedækningsudvalget kom jo, som det også er spørgeren bekendt, med deres rapport i forrige uge og deres 18 konkrete forslag og også underforslag til, hvordan vi kan sikre en bedre lægedækning i Danmark.

Jeg synes, det er 18 velovervejede og gennemarbejdede forslag, som samlet set kan være med til at sikre en bedre lægedækning. Og netop forslaget om differentieret honorering i almen praksis er et af de forslag, som vi også har taget positivt imod fra regeringens side. Jeg oplever ikke differentieret honorering som en straf af lægerne;

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren,

Kl. 14:58

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak til ministeren for svaret. Det var jo rent faktisk også sådan, jeg havde forventet ministeren ville svare, for jeg har også set en udtalelse, da Lægedækningsudvalget kom med deres anbefalinger den 18. januar, nemlig at ministeren anerkendte og sagde, at det rent faktisk kunne give god mening, at man lavede en differentiering af honoreringen, alt afhængig af hvordan lægernes praksis er sammenstykket i forhold til tyngde og patientsammensætning. Så det er jeg rigtig glad for.

Jeg vil også gerne sige til ministeren, at jeg er rigtig glad for, at man har fået Lægedækningsudvalgets 18 anbefalinger, og at vi tager hul på dem i morgen. Det har jeg allerede givet udtryk for i flere sammenhænge, altså at ministeren blot kunne kalde, uanset hvornår på døgnet og på ugen det måtte være, fordi det er en meget, meget presserende opgave, vi skal have løst her, i forhold til at sikre en bedre dækning med både almenpraktiserende læger, men også speciallæger rundtomkring i Danmark.

Grunden til, at jeg stiller det her spørgsmål i dag, er jo i og for sig også blot for at være helt sikker på, at vi går ind til forhandlingerne nu her med det udgangspunkt, som ministeren tidligere har givet udtryk for, nemlig at differentieret honorering kan være rigtig god idé. Men ministeren vil nok også have en forståelse for, at jeg rejser spørgsmålet, fordi udmeldingen fra den tidligere sundhedsordfører for Venstre, som senere blev sundhedsminister, var så markant en udmelding på det tidspunkt, så jeg havde såmænd blot et behov for at få bekræftet min tolkning af, at den nuværende Venstresundhedsministers udmelding var en anden end den, Venstre tidligere havde givet.

Jeg tror ikke, jeg fik formuleret et spørgsmål, men jeg har fået det svar, jeg gerne ville have, af ministeren.

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 15:00

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Tak. Og tak for tilkendegivelsen også fra Socialdemokratiets side om, at man er villig til at gå ind i forhandlingerne i morgen med det ønske, at vi så også politisk herinde fra løfter de forslag, som kræver lovgivningsændringer, så vi også kan være med til at understøtte en bedre lægedækning i hele landet.

Når jeg svarede, som jeg gjorde, altså at jeg ikke opfatter differentieret honorering som en straf, så er det jo, fordi man kan sige, at det system, vi har i dag, reelt set er med til at straffe nogle læger, som tager sig godt af nogle patienter, der bare har et større behandlingsbehov end andre. Og der synes jeg sådan set, at det giver rigtig

god mening, at vi også kigger på, hvordan vi kan understøtte, at man så i overenskomstforhandlingerne kan få moderniseret hele honoreringssystemet. Så tror jeg, vi vil nå langt – også i forhold til fremtidig organisering af almen praksis.

Kl. 15:02

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 15:00

Flemming Møller Mortensen (S):

Ja, og det var jo lige nøjagtig også den reaktion, som Socialdemokratiet fik, da vi foreslog den her differentierede honorering tilbage i 2015. Lad os så arbejde konstruktivt frem imod det. I hvert fald proklamerer jeg her igen, at vi fra Socialdemokratiets side er med, og netop det, at det er 18 forslag, der bliver behandlet samlet i hele ordførerkredsen, synes vi også er rigtig, rigtig fint.

Det er jo eksperterne, vi har haft til at kigge på det, og det er en vanskelig håndterbar situation. Til gengæld er der rigtig mange danskere, ikke blot ude i provinsen, hvor jeg selv bor, men også i boligområder i de store byer, som er belastet af, at eksempelvis de praktiserende lægers stillinger står ledige. Og dermed er der ikke den dækning og den kvalitet, som vi ønsker fra socialdemokratisk side.

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Selv om det tager lidt tid, kan jeg forstå, så er det fint, at der sker den store forbrødring her i spørgetiden – det må man gerne bruge spørgetiden til. Men vi er sådan set i gang med 30-sekundersspørgsmålene.

Så er det ministeren.

Kl. 15:01

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Det synes jeg sådan set lyder positivt. Vi har en udfordring, ikke bare i almen praksis; vi har også en udfordring med at få speciallæger rundt på landets sygehuse. Det er også derfor, jeg håber på, at Folketingets partier på det møde, vi har i morgen, med de politiske forhandlinger vil være med til at løfte vores del af ansvaret. Vi kan jo ikke bestemme, hvordan overenskomstforhandlingerne skal falde ud, eller hvad regionerne skal aftale indbyrdes. Men jeg synes, at det sender et stærkt signal, hvis vi her fra Folketingets side kan løfte de anbefalinger, som er målrettet os, og dermed også være med til at løfte vores del af ansvaret i forhold til at sikre en bedre lægedækning i hele landet.

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Det vil sige, at der ikke er flere spørgsmål. Tak, for man er nemlig ikke tvunget til at stille spørgsmål – så det er fint. Vi siger tak for denne omgang.

Der er stadig væk et spørgsmål til samme minister og fra samme spørger, nemlig hr. Flemming Møller Mortensen, Socialdemokratiet.

Kl. 15:02

Spm. nr. S 649

17) Til sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Har ministeren tænkt sig at gøre mere for at kortlægge omfanget af såkaldte solkure blandt danske unge, herunder arbejde for, at omfanget bliver mindsket?

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Værsgo for oplæsning af nyt spørgsmål.

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for det. Spørgsmålet lyder sådan her: Har ministeren tænkt sig at gøre mere for at kortlægge omfanget af såkaldte solkure blandt danske unge, herunder arbejde for, at omfanget bliver mindsket?

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 15:03

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Tak for spørgsmålet. Det produkt, som i dag bliver brugt i de såkaldte solkure, er et ulovligt lægemiddel. Produktet er ikke godkendt i Danmark, og så vidt det er Lægemiddelstyrelsen bekendt, er det heller ikke godkendt i andre europæiske lande eller i USA. Lægemiddelstyrelsen vurderer, at produktet kan medføre en række forskellige og alvorlige bivirkninger, og Lægemiddelstyrelsen fraråder derfor enhver brug af produktet.

Ser man på SKATs tal for beslaglæggelse af produktet, er der intet, der tyder på, at importen har været stigende. Der er dog alene tale om stikprøvekontroller, og det kan således være svært at vurdere det reelle omfang. Generelt er det vanskeligt at afdække omfanget af anvendelsen af ulovlig medicin. Det skyldes bl.a., at tallene jo ikke bliver indberettet, at anvendelsen ofte foregår i det skjulte, og at brugerne af samme grund sjældent indberetter de bivirkninger, de så har. Da produktet som sagt ikke er et godkendt lægemiddel, er det ikke er omfattet af de almindelige regler om indberetning af bivirkninger, og derfor får vi ikke kendskab til produkterne ad den vej.

Lægemiddelstyrelsen har dog modtaget to indberetninger om formodede bivirkninger ved produkterne. Lægemiddelstyrelsen har ikke på nuværende tidspunkt kendskab til det reelle omfang i Danmark, men styrelsen ser med stor alvor på forbruget og samarbejder tæt med bl.a. SKAT og med politiet for at mindske udbredelsen. Lægemiddelstyrelsen har også flere gange på sin hjemmeside og i fagblade og på sociale medier advaret mod produktet. Det er en konkret vurdering af, i hvilket omfang det er relevant at advare mod specifikke ulovlige lægemidler.

En anden side af brugen af de ulovlige lægemidler er jo det her med, hvorfor folk bruger det. Det afspejler jo også de unges syn på sig selv, hvis de føler behov for det her. Og det synes jeg sådan set også er vigtigt at vi har fokus på, altså at vi ikke kun har fokus på, hvor meget der er af produktet, men også, hvad årsagen er til, at der er nogle, der føler sig fristet til at bruge et ikkegodkendt, farligt produkt. Hvad er det for et selvbillede, hvad er det for nogle ting, der kan være årsag til, at unge piger og unge mænd tager produktet i brug? Det synes jeg sådan set politisk er væsentligt at man også har fokus på.

Så i forhold til kortlægning skal vi hele tiden følge op på det. Vi skal også være bevidste om, at det ikke sådan lige er til at kortlægge, men vi skal også politisk – og det har jeg i hvert fald som minister – have et fokus på, hvad det er, der får folk til at bruge et ulovligt, farligt produkt som det, vi ser anvendt til solkurene.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 15:05

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for det. Og tak for svaret. Jeg tror, at hele den her diskussion først blev gjort synlig for rigtig mange danskere, da DR3 havde en dokumentar, der hedder »Prinsesser fra Blokken«, hvor man viste, at solkure rent faktisk var noget, der blev brugt ganske udbredt. Jeg er

enig med ministeren i, at når det ikke er lovlige produkter, er det vanskeligt at håndtere, fordi de ikke falder ind under de normale systemer, men med det her er der jo en reel sundhedsudfordring. Vi havde i går et samråd, som drejede sig om lattergas. Altså, det er igen et spørgsmål om, at der kan komme produkter ind, som giver noget til nogen, som vi andre ikke kan forstå de søger, enten som en rus eller som her en teint i huden, som åbenbart er attraktiv for nogle.

Jeg rejser det her spørgsmål som supplement til de skriftlige spørgsmål, jeg har stillet til ministeren i den her sammenhæng, fordi man lige nøjagtigt ved, at den sundhedsskadelige effekt ved brugen af det her er meget alvorlig; man taler om depression, selvmordstanke, svimmelhed, øre- og øjensmerter, hovedpine, modermærkeforandringer, så det er alvorlige effekter, vi taler om her. Derfor spørger jeg også ministeren om det.

Har ministeren tænkt sig at gøre noget andet og mere i forhold til en kortlægning af det? Der verserer i øjeblikket en sag, og det viser sig, at der kommer store mængder ind i Danmark. Det vil vi gerne have stoppet, fordi vi altså ved, at det bliver brugt og udløser de her alvorlige bivirkninger og skadevirkninger.

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 15:07

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Ja, og det har alvorlige skadevirkninger og bivirkninger. Det er sådan set også derfor, at der er blevet advaret så kraftigt mod brugen af produkterne. Når Lægemiddelstyrelsen samarbejder med SKAT og politiet, handler det jo netop både om at få styr på den ulovlige import, der er, og at få opfanget de steder, hvor der sker ulovlig brug af nogle midler, som ikke er godkendt i Danmark.

Når jeg siger, at det er vigtigt, at vi ikke kun har fokus på at kortlægge, hvor meget der kommer ind, eller kontrollere den del, er det jo, fordi vi også er nødt til at tage fat på årsagen. Spørgeren henviser jo selv til »Prinsesser fra Blokken«, DR3's program, men vi kan jo se, at det her handler enormt meget om kropsidealer. Det handler om, hvordan de unge ser på sig selv. Og derfor er det mindst lige så vigtigt, at vi fokuserer på forebyggelse og det kampagnespor, der handler om også at gøre op med nogle af de kropsidealer og billeder, som leder unge til at bruge ulovlige produkter, som kan have meget store sundhedsmæssige konsekvenser for dem.

Derfor er det ikke kun et spørgsmål om at følge produkterne og få dem beslaglagt. Det er også et spørgsmål om at arbejde med de unges selvbillede og mistrivsel, og hvad det er, der leder dem til at bruge produkterne.

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Tak. Spørgeren.

Kl. 15:08

Flemming Møller Mortensen (S):

Jo, og det er jo en kompleks størrelse. Det kræver i hvert fald også meget stor politisk opmærksomhed, at forebyggelsesindsatsen kommer op i et andet gear i Danmark. Det er jo et af de områder, hvor jeg synes, at for den borgerlige regering – både da det var en solo Venstre-regeringen, men også her efterfølgende, hvor vi har fået trekløverregeringen – er forebyggelsesdagsordenen ikke noget, der bliver særlig italesat og prioriteret. Det er sådan Socialdemokratiets overordnede holdning til det.

Men kan ministeren give mig et lidt mere konkret svar på, hvad ministeren ønsker at gøre eller agter at gøre, lige nøjagtigt med hensyn til at forfølge omfanget af solkure i Danmark?

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 15:09

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Jamen i forhold til det sidste vil jeg sige, at der er et tæt samarbejde mellem Lægemiddelstyrelsen, SKAT og politiet, og vi mener sådan set også, at det er de rigtige myndigheder til både at kontrollere og beslaglægge den ulovlige import, ligesom det er vigtigt at have et stærkt myndighedssamarbejde i forhold til at sørge for, at produkterne ikke florerer i det omfang, som spørgeren også hentyder til.

I forhold til forebyggelse havde Venstre-regeringen og nu trekløverregeringen et stort fokus på forebyggelse, og de informationsindsatser, der bliver tilrettelagt fra Servicestyrelsens side på det her område, har jo også ændret karakter, så man i højere grad også er til stede på nogle af de platforme, hvor de unge er, på de sociale medier, for vi er også nødt til at nå derud, hvor de unge er, så vi kan være sikre på, at de også ved, hvad farligheden og bivirkningerne er ved at bruge et produkt som det, der bliver brugt i de såkaldte solkure.

Kl. 15:10

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 15:10

Flemming Møller Mortensen (S):

Skal jeg tolke ministerens svar sådan, at vi kan forvente, at der bliver gjort en øget indsats med at forklare om skadevirkninger og om, hvilke spor de unge helst skal være på, set i forhold til det, jeg vil tillade mig at kalde et fuldstændig uforsvarligt misbrug af solkure?

Kl. 15:10

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 15:10

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Som jeg sagde i min indledende besvarelse, har Lægemiddelstyrelsen allerede ad flere omgange både i fagblade, på sociale medier, på deres hjemmeside og på andre måder været ude og advare mod brugen af solkure, ligesom styrelsen også har været ude og oplyse om bivirkningerne og decideret har frarådet, at man overhovedet bruger det. Det er jo et redskab, som man konkret vurderer, altså hvor tit og hvor meget det skal anvendes, i forhold til hvad farligheden er. Der er ingen tvivl om, at når vi taler solkure, er der nogle farlige bivirkninger. Det er jo også det, der har gjort, at Lægemiddelstyrelsen på så mange områder sådan set har været ude og advare mod brugen af det. Og det er et område, som vi også kommer til at følge fremover.

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Dermed siger vi tak til såvel spørgeren som ministeren, som nu også får lidt fri herfra.

Det næste spørgsmål, spm. nr. 18, er til ministeren for offentlig innovation af fru Karin Gaardsted, Socialdemokratiet.

Kl. 15:11

Spm. nr. S 664

18) Til ministeren for offentlig innovation af:

Karin Gaardsted (S):

Hvad er ministerens holdning til, at KMD tjener penge på nu igen at have udsat leveringen af det nye store it-system til kommunerne, med store kommunale ekstraudgifter til følge?

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:11

Karin Gaardsted (S):

Mange tak. Hvad er ministerens holdning til, at KMD tjener penge på nu igen at have udsat leveringen af det nye store it-system til kommunerne, med store kommunale ekstraudgifter til følge?

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Værsgo til ministeren.

Kl. 15:11

Ministeren for offentlig innovation (Sophie Løhde):

Først og fremmest tak til spørgeren for lejligheden til at komme en tur i salen og fortælle om, hvordan jeg ser på de forsinkede systemer fra KMD til henholdsvis KOMBIT og ATP. Jeg havde jo også lejligheden til at drøfte sagen med Finansudvalget, hvor jeg var i åbent samråd.

De store it-projekter er nogle rigtig vigtige sager, og derfor benytter jeg selvfølgelig også meget gerne lejligheden til at drøfte sagen med ordføreren igen her i dag.

Lad mig sige helt generelt, at forsinkelser i it-projekter er meget ærgerlige, og hvis der så samtidig opstår en situation, hvor en it-leverandør også tjener penge på ikke at levere det aftalte system, så mener jeg selvfølgelig, at det er helt, helt urimeligt.

Men som jeg også har redegjort for i Finansudvalget, har jeg ikke tilstrækkeligt grundlag for at kunne udtale mig om, hvorvidt det også er tilfældet i lige præcis den her konkrete sag, der jo er baseret på kontrakter indgået mellem henholdsvis KMD, KOMBIT og ATP, og som jeg jo af gode grunde ikke kender detaljerne i.

Samtidig synes jeg, det er centralt at bemærke, at udbuddene af it-systemerne jo er sket som led i det monopolbrud, som kommunerne har indledt efter salget af KMD. Kommunernes mål med monopolbruddet er at skabe konkurrence og opnå besparelser og i det hele taget åbne markedet for flere leverandører på området, hvor KMD jo i mange år har haft monopol på at tilbyde løsninger til landets kommuner.

Den del ser jeg som en helt nødvendig proces, som kommunerne har igangsat, og som på sigt jo vil skabe bedre konkurrence og dermed også bedre produkter og priser til gavn for kommunerne og i sidste ende også for skatteborgerne.

Det er selvfølgelig ærgerligt, at der så er opstået forsinkelser i levering af støttesystemet, som jo ovenikøbet forsinker leveringen af de øvrige systemer. Men på sigt vil nye it-løsninger altså også medføre besparelser ude i kommunerne.

Helt generelt er det sådan, at der i en kontrakt bliver fastsat bestemmelser, som regulerer, hvad der skal ske, i tilfælde af at der opstår forsinkelse eller misligholdelse af kontrakten. Den kan eksempelvis være bestemmelser omkring bod, og der kan også være grundlag for at søge erstatning efter dansk rets almindelige regler.

Jeg har tillid til, at KOMBIT og ATP er i dialog med leverandørerne og træffer de beslutninger, som er hensigtsmæssige i forhold til at håndtere de meget, meget ærgerlige forsinkelser.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak. Spørgeren.

Kl. 15:14

Karin Gaardsted (S):

Tak for svaret. Kommunerne har nu i mange måneder ventet på at få installeret det it-støttesystem, som KMD ikke har fået gjort færdigt til tiden, og de har jo ikke kun ventet, for de har sådan set også betalt

for et forældet system, fordi de ikke har haft andre muligheder. Vi skal jo huske, at det er det system, der skal til, for at de øvrige nye systemer kan sættes i værk og virke således, at kommunerne kan spare penge. Der er i alt syv andre systemer, som står i kø, og som udelukkende venter på KMD's støttesystem, og det er de systemer, der skal effektivisere arbejdet med bl.a. kontanthjælp, barselsdagpenge, pension, familieydelse, boligydelse, sygedagpenge og sagsoverblik. Det er alt sammen områder, der kommer danskerne ved, og jeg vil rigtig gerne høre, hvad ministeren mener vi kan lære af den sag.

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 15:15

Ministeren for offentlig innovation (Sophie Løhde):

Ja, jeg mener jo generelt, at vi skal lære af alle sager i forhold til store og væsentlige it-projekter i den offentlige sektor, hvad enten det vedrører kommunerne eller det statslige område. Netop det at lære af fortiden for at blive dygtigere i fremtiden, er jo også en af bevæggrundene for, at vi fra regeringens side har besluttet at iværksætte arbejdet med at udarbejde en ny it-strategi for hele det statslige it-område – sådan en har vi aldrig haft før. Og det er jo netop med henblik på bedre at kunne sikre styringen fremadrettet, men også at sørge for, at vi får mest muligt for de godt og vel 7 mia. kr., som vi alene på det statslige område bruger på it.

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 15:15

Karin Gaardsted (S):

Jeg vil gerne kvittere for, at der bliver lavet sådan en it-strategi. Det synes vi fra socialdemokratisk side er en rigtig god idé. Men jeg vil selvfølgelig gerne lige dvæle lidt mere ved den her sag, fordi den er så alvorlig, og fordi der også kommer nogle alvorlige udtalelser. Pernille Kræmmergaard, som er professor i it-ledelse på Aalborg Universitet, har forleden i Ekstra Bladet udtalt sig om, at KMD har haft meget store incitamenter til at vinde udbuddet, underforstået at KMD kunne tjene på at forsinke afleveringen af et nyt system. Martin Damm fra KL har ligeledes udtalt sig i meget skarpe vendinger og truet med at udelukke KMD fra kommende opgaver, fordi kommunerne føler sig snydt. Er ministeren enig i de udtalelser?

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 15:16

Ministeren for offentlig innovation (Sophie Løhde):

Jeg skal ikke kloge mig på, hvad der er det rigtige at gøre, for så vidt angår Kombit. Det her er et kontraktligt anliggende mellem Kombit og KMD, og det er jo dermed også reguleret, i forhold til hvad der skal ske i tilfælde af det, vi nu ser, nemlig forsinkelser. Det er jo i sidste ende afgørende, hvad det er, der står i de konkrete kontrakter, og dem har jeg altså af gode grunde ikke det nærmere kendskab til. Generelt gælder det jo, når vi snakker forsinkelser, at det også indebærer, at en kontrakt kan anses for misligholdt, men det betyder i sidste ende, at det, der er afgørende, er det, der står i en kontrakt. Hvis der foreligger misligholdelse, kan leverandøren jo, hvis der er bestemmelser i kontrakten om det, blive opkrævet en bod, eller man kan blive opkrævet erstatning efter dansk rets almindelige regler. Jeg har tillid til, at Kombit, og for så vidt angår også ATP, nu træffer de

beslutninger, der er nødvendige for at kunne få håndteret forsinkelserne.

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Så er det den sidste omgang til spørgeren.

Kl. 15:17

Karin Gaardsted (S):

Nu kunne det jo være sådan, at det næste gang var staten, der stod med håret i postkassen, sådan som kommunerne gør lige nu, og det er derfor, det er vigtigt, at vi får diskuteret det her, og jeg er helt med på, at vi kan drage det ind i andre sammenhænge og i den it-strategi, der skal være. Det er jo selvfølgelig altid let at se i bakspejlet, men jeg vil nu alligevel gerne spørge ministeren, om ministeren mener, at hun kunne have grebet ind noget før for ligesom at få det her på plads, altså have set, om det kunne ske, og så vil jeg også gerne høre, om ministeren gør sig nogle overvejelser om, hvordan man kan undgå noget tilsvarende i fremtiden.

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Så er det ministeren.

Kl. 15:18

Ministeren for offentlig innovation (Sophie Løhde):

Jeg har ikke på noget tidspunkt grebet ind. Nu definerer spørgeren besvarelsen sådan, om jeg på et tidligere tidspunkt kunne have grebet ind, og det dermed er indforstået, at jeg har grebet ind. Jeg har ikke grebet ind. Jeg har ikke hørt Kombit eller ATP anmode staten eller ministeren om at gribe ind. Det synes jeg lige er væsentligt at få understreget.

Når det så er sagt, skal vi selvfølgelig lære af fortiden for at handle klogere i fremtiden. Der bliver jo allerede i dag gjort en lang række af ting og taget adskillige tiltag for bl.a. at undgå og forhindre forsinkelse og lignende sager. Det er en del af det centrale arbejde, hvorfor man også i 2011 iværksatte Statens It-projektråd, og der bliver jo også løbende arbejdet på forbedring og udvikling af projektsyringsværktøjer, standardkontrakter og kompetenceudvikling for at forbedre ministeriernes viden om digitalisering og projektledelse.

Når det så er sagt, understreger kasseeftersynet, som vi lige har offentliggjort fra regeringens side, jo meget tydeligt, at der er behov for at gøre mere, og det er derfor, jeg også netop har præsenteret og lanceret, at vi nu går i gang med at udarbejde en egentlig statslig strategi for it-styring, hvor vi bl.a. kan styrke indsatsen med alle de statslige it-projekter og vi dermed forhåbentlig også kan undgå, forebygge og forhindre, at projekter kuldsejler eller over tid løber over budgettet.

Kl. 15:19

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Tak til såvel spørgeren som ministeren.

Dermed går vi videre til det næste spørgsmål, og det er spørgsmål nr. 19, som er til skatteministeren af hr. Mikkel Dencker fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:20

Spm. nr. S 637

19) Til skatteministeren af:

Mikkel Dencker (DF):

Hvad er ministerens holdning til at indføre mulighed for, at danskerne kan vælge nummerplader med Dannebrog, således at man fremover vil kunne vælge mellem en nummerplade med enten Dannebrog eller EU-flaget?

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Værsgo.

Kl. 15:20

Mikkel Dencker (DF):

Tak. Hvad er ministerens holdning til at indføre mulighed for, at danskerne kan vælge nummerplader med Dannebrog, således at man fremover vil kunne vælge mellem en nummerplade med enten Dannebrog eller EU-flaget?

Kl. 15:20

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Så er det ministeren.

Kl. 15:20

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Tak for spørgsmålet om muligheden for at vælge Dannebrog til på nummerplader. Jeg glæder mig altid over som skatteminister at være i berøring med mange forskellige problemstillinger, men det er dog første gang, at jeg i min tid som skatteminister stifter bekendtskab med det emne. Jeg ved, at Dansk Folkeparti tidligere har fremsat et beslutningsforslag om det.

Ved registrering af en bil skal der i dag træffes et valg om, hvorvidt man skal have den neutrale nummerplade eller en EU-nummerplade. EU-nummerpladen er jo – og det ved spørgeren helt sikkert godt – en nummerplade med det blå EU-flag og bogstaverne DK yderst til venstre. Jeg forstår spørgsmålet sådan, at valgmuligheden ønskes ændret, så man i stedet for skal kunne vælge mellem en dannebrognummerplade og en EU-nummerplade, og at man således ikke vil kunne vælge en neutral nummerplade.

Hvis den neutrale nummerplade erstattes af en dannebrognummerplade, kan det jo anføres, at det i højere grad end i dag får karakter af en politisk meningstilkendegivelse om, at man er for EU, eller man er for Danmark, og jeg er ikke sikker på, at det er hensigtsmæssigt med sådan en meningstilkendegivelse, i hvert fald ikke på nummerpladen. Det er jo fint at have meningstilkendegivelser på sin bil, men man kan jo sætte klistermærker og andet på; jeg er ikke sikker på, at man skal bruge nummerpladen til det. Jeg er ellers normalt glad for politiske tilkendegivelser, men jeg synes altså ikke, det hører hjemme på nummerpladen, dog med den tilføjelse, at man jo kan købe sig en ønskenummerplade, men det er der jo også meget specifikke regler for.

Nogle bilister ønsker at køre med neutral nummerplade – det har jeg f.eks. valgt på min private bil – og ønsker dermed hverken at vise dannebrogflag eller EU-flag på deres nummerplade, og den mulighed vil jo bortfalde, hvis man ikke længere kan vælge en neutral nummerplade.

Derfor synes jeg ikke som skatteminister, at det ligger lige for at imødekomme det ønske, som hr. Mikkel Dencker fremsætter.

Kl. 15:22

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Så er det spørgeren.

Kl. 15:22

Mikkel Dencker (DF):

Jeg vil da sige det på den måde, at hvis det er risikoen for, at den helt neutrale hvide nummerplade uden nogen symboler på helt bortfalder, som afholder ministeren fra at bakke op om, at vi kan få en nummerplade med Dannebrog, er Dansk Folkeparti villige til at forhandle om det; det kan jeg godt sige.

Men det, som jeg synes er praktisk ved at have en nummerplade, som der er nationalitetsbetegnelse på – altså bogstaverne DK som landebetegnelse for Danmark – er, at man så slipper for at sætte et DK-mærke på, når man skal køre i udlandet; det er en praktisk for-

anstaltning. EU-flaget er jo ikke en nationalitetsbetegnelse, man kan vel kalde det en form for dekoration af nummerpladen – og om det så er pænt eller ej, er jo en smagssag. Personligt foretrækker jeg Dannebrog, og det tror jeg faktisk at der er mange danskere der gør. Det er jo sådan, at EU debatteres meget i Danmark, og der er mange danskere, der enten er tilhængere, direkte modstandere eller i hvert fald ret skeptiske – heriblandt mig selv – og vil opfatte det, som at man kører rundt og laver reklame for et politisk projekt, hvis man har en EU-nummerplade på. Derfor har jeg også selv valgt at have en neutral nummerplade på min egen bil.

Men man afholdes så fra at have en nationalitetsbetegnelse på sin nummerplade, og dermed skal man have et klistermærke på. Derfor kunne det være praktisk, at man bare kunne have en nummerplade med et dannebrogssflag og så bogstaverne DK på, altså så man har en nationalitetsbetegnelse. I min verden er Dannebrog politisk neutralt – det er blot en tilkendegivelse af, at man er fra Danmark. Det kan man så være stolt af at vise frem, eller man kan bare vise det frem som en tilkendegivelse af, at man er fra Danmark, sådan at udenlandske myndigheder kan identificere køretøjet. Den type nummerplader har man også i Norge og i Island og såmænd også på Færøerne – og det tror jeg at de fleste i de lande synes er en praktisk foranstaltning.

Så hvorfor er det, at regeringen ikke vil give danskerne den mulighed?

Kl. 15:24

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 15:24

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Det er jo ikke første gang, at det her har været diskuteret. Jeg tror, at der vil gå lidt politik i den, hvis man siger til danskerne: I skal vælge mellem Dannebrog og EU-flaget på nummerpladerne. Så bliver det et spørgsmål om en meningstilkendegivelse. Det kan godt være, at spørgeren siger, at det er der ikke noget politik i, men jeg tror, at nogle vil opfatte det sådan, og at nogle i hvert fald vil kunne politisere det spørgsmål, og det tror jeg ikke tjener nogens interesse.

Derfor synes jeg, at den ordning, vi har i dag, fungerer udmærket – altså hvor man kan vælge den neutrale nummerplade, som jeg kunne høre at både hr. Mikkel Dencker og jeg har valgt.

Kl. 15:25

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 15:25

Mikkel Dencker (DF):

Jamen jeg synes i høj grad, at der er tale om en politisering af nummerpladen, i og med at regeringen har indført EU-nummerpladen i Danmark. Det er en politisering, for mange danskere opfatter EU som et politisk projekt, som man kan være for eller imod eller være skeptisk over for. Selv vil jeg ikke bryde mig om at køre rundt med symboler, som udgør en reklame for et politisk projekt, jeg ikke bækker op om. Jeg kunne heller ikke tænke mig at have en nummerplade med Socialistisk Folkepartis logo på, og det tror jeg heller ikke at ministeren havde lyst til at køre rundt med. Og på samme måde har jeg det altså med EU-flaget; det vil jeg gerne være fri for. Men jeg vil også gerne have den fordel, der er ved en nummerplade med et nationalitetsmærke: at jeg ikke behøver at have yderligere et DK-klistermærke på min bil, når jeg kører til udlandet.

Så kan ministeren ikke bare forholde sig pragmatisk til det her og give danskerne den mulighed bare at have et flag og så kendingsbogstaverne på nummerpladen?

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 15:26

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Det kunne jeg muligvis godt, men det er jeg umiddelbart ikke indstillet på, for jeg er bange for, at der vil gå politik i den her sag. Jeg har på mit skrivebord som skatteminister også større problemer end det, som spørgeren nævner her. Jeg forstår ønsket, og jeg forstår også godt, at Dansk Folkeparti har fremsat et beslutningsforslag – det kan være, at de fremsætter det igen, og det kan da også være, at det bliver bragt op i en politisk forhandling, og så må man jo se på det. Men på nuværende tidspunkt kan jeg ikke imødekomme det ønske, som spørgeren har.

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 15:26

Mikkel Dencker (DF):

Jeg må jo så sige, at jeg heller ikke er overrasket over, at det er konklusionen i dag. Men jeg fastholder det synspunkt, at det allerede er en politisk ladet handling, regeringen har foretaget ved at indføre EU-nummerplader på danske biler. Og jeg ser det bare som et led i den proces, den symbolterror, som EU kører ud over landenes befolkninger – hvor man vil have nummerplader med EU-flag på, hvor man vil have mønter og pengesedler med EU-flag på, og hvor man vil have flaget op på offentlige bygninger og i parlamenterne. Man har også opfundet en hymne, som skal spilles i EU-landene.

Så det er alle de symboler, der hører en nationalstat til, og det er et politisk projekt, som regeringen også har bevæget sig ud i ved at indføre EU-nummerpladerne. Og det er også en politiseringen ikke at give danskerne samme mulighed, som man har i Norge, for bare at have en nummerplade med sit lands flag på.

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Tak. Ministeren.

Kl. 15:27

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Jeg vil for så vidt godt give spørgeren ret i, at jeg tror, at der er politikere i Europa-Parlamentet, som ønsker at skabe mere europæisk identitet. Jeg er tilhænger af det europæiske samarbejde og det europæiske fællesskab, men jeg deler ikke til fulde den dagsorden, at EU-symboler skal skubbes foran nationalstaternes symboler, flag og andet. Men jeg opfatter ikke EU-nummerpladen som et eller andet stort, forkromet identitetsskabende projekt for EU. Og derfor tror jeg heller ikke, at den rigtige vej at gå så er at gøre det til stedet, hvor man sætter Danmark og Dannebrog til diskussion, i konflikt med vores europæiske fællesskab. Derfor tror jeg altså, at det vil politisere tingene, selv om spørgeren jo er i sin gode ret til at ønske det. Og jeg forestiller mig, at vi nok kommer til at drøfte det ved en senere lejlighed.

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ja, vi siger i hvert fald her tak til spørgeren. Vi beholder til gengæld ministeren.

For næste spørgsmål, nr. 20, er til samme minister, nemlig skatteministeren, fra hr. Jesper Petersen.

Kl. 15:29

Spm. nr. S 645

20) Til skatteministeren af:

Jesper Petersen (S):

Vil regeringen genoverveje, trods tidligere afvisninger af Socialdemokratiets ønske herom, at tilføre flere midler til indsatserne mod skattesvig via skattely, som den tidligere socialdemokratiske ledede regering iværksatte, men hvor projekterne nu står til at løbe ud?

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:29

Jesper Petersen (S):

Tak for det. Vil regeringen genoverveje, trods tidligere afvisninger af Socialdemokratiets ønske herom, at tilføre flere midler til indsatserne mod skattesvig via skattely, som den tidligere socialdemokratiske ledede regering iværksatte, men hvor projekterne nu står til at løbe ud?

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det ministeren.

Kl. 15:29

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Tak for spørgsmålet. Jeg vil godt starte med at slå fast med syvtommersøm, at indsatsen mod skattely naturligvis skal fortsætte i skattevæsenet og også i det nye skattevæsen, der bliver opbygget. Brugen af skattely er jo et grænseoverskridende problem, og det er desværre også et vedvarende problem. Det er helt uacceptabelt, at personer og virksomheder kan gemme formuer i skattely og undgå at betale den skat, de skal, og derfor ser jeg også gerne, at vi tager en diskussion af de rammer, der gør sig gældende i forhold til skattely. Men det er jo først til næste år, der er et rammefald i forhold til indsatsen, og derfor kommer jeg ikke herved i Folketingssalen i dag med en stor pose penge til at forøge indsatsen mod skattely. Men der er en bevilgning, og den løber også her i 2017, og så er der stillet et spørgsmål, vi skal tage stilling til ved de kommende finanslovsforhandlinger.

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det spørgeren.

Kl. 15:30

Jesper Petersen (S):

Tak for det. Man må jo sige, at brugen af skattely og det, at de findes, mildt sagt er et kæmpe problem. Det er det rent demokratisk, fordi det undergraver vores egen evne til at beskatte indtægter og værdier her i vores land, sådan som vi gerne vil, efter den lovgivning, vi laver, og så er det jo altså rigtig mange penge, som man mister hvert eneste år, også i Danmark. Der er lidt forskellige skøn for, hvor meget det egentlig er, det handler om, men det er et milliardbeløb, som vi hvert år går glip af, og som jo kunne have været brugt til, at danskerne betalte en lavere skat, eller at man havde mere at investere for i vores fælles velfærdssamfund. Vi har jo igennem mange år arbejdet med at få dæmmet op for brugen af skattely og at få dem til at opgive den politik, de har, og det gør man internationalt. Men vi har altså også nationalt nogle muligheder for at bekæmpe den her brug af skattely og den skattesvig, der findes, og af den grund blev der under den tidligere regering ad flere omgange afsat flere midler til at styrke indsatsen her, hvilket der også henvises til i spørgsmålet.

Jeg synes, det er lidt for nemt for skatteministeren bare at sige, at det må vi så tage stilling til senere, når vi jo faktisk har haft en omgang med hensyn til det her. Da man i efteråret lavede en stor investeringsplan og en aftale om den for skattevæsenet, var det her jo et

emne, vi bragte på bane, men hvor vi blev afvist. Vi syntes jo ikke, at det var unaturligt, når man var i gang med at diskutere en større milliardbevilling til at få genrejst et desværre meget udfordret skattevæsen, at man så også sørgede for, at der var en fortsat bevilling til den her indsats, slet ikke når man tager højde for, at det jo faktisk i de senere år er lykkedes at få flere informationsudvekslingsaftaler på plads. Der sker det, at udenlandske myndigheder tilsender Danmark informationer, der kan bruges til at rejse et større antal skattesager herhjemme – i efteråret var det fra Nordrhein-Westfalen i Tyskland, de gjorde det – og senest har man også imødekommet vores ønske om at betale en findeløn til informanter, der lå inde med informationer, som ellers blev forholdt skattevæsenet i Danmark, så de ikke kunne forfølge de her sager. Så man har altså et stort problem i forhold til øget information, så man kan komme efter sagerne, men regeringen har afvist at forlænge de her projekter. Hvorfor egentlig det?

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er vi kommet til de korte svar.

Kl. 15:32

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Det er, fordi der er en bevilling – der faktisk er den største bevilling, der har været i en årrække – her i 2017, hvor man bruger 53 mio. kr., og de penge har vi i 2017. Sidste år brugte man 54 mio. kr., og i 2015 brugte man 37 mio. kr. Hvad der skal ske i 2018 og i de efterfølgende år, kan man så jo tage stilling til i finansloven, hvor spørgere parti muligvis også skal forhandle med regeringen. Indtil da har jeg tillid til, at de penge, vi bruger – og det er jo så over 50 mio. kr. – bliver brugt fornuftigt i forhold til at jagte nogle af de personer, der uretmæssigt skjuler penge for de danske og andre landes skattemyndigheder.

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak. Spørgeren.

Kl. 15:33

Jesper Petersen (S):

Ja, på den måde er det meget rart for skatteministeren at have en god arv, fordi det, der bevilges for de beløb og den indsats, som skatteministeren taler om her, er noget, som sker på foranledning af bevilgninger, der er blevet givet i vores regeringstid. De løber jo så snart ud. Og vi har diskuteret, om man på alle mulige andre punkter skulle forbedre SKATs indsats, men det, man er nået frem til, handler primært om ejendomsvurderinger og inddrivelse. Det handler også om årene frem til 2020, men lige præcis når det handler om kravet om skattelyindsatsen og de andre krav, vi havde, ville man ikke imødekomme dem, selv om det er den samme årrække, vi taler om. Så der er vi uenige. Men ministeren må gerne forholde sig til et opfølgende spørgsmål: Er det ikke korrekt, at hvis ikke man forlænger de særlige bevillinger, vil pengene skulle tages fra andre områder i SKAT, hvis der er øgede opgaver på det her område?

Kl. 15:34

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 15:34

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Jo, det er rigtigt nok. Men der er jo nogle finanslovsforhandlinger, og der er ingen, der ved, hvad der kommer ud af dem, og hvis der er et politisk ønske enten fra de partier, der er repræsenteret i regeringen, eller fra de partier, vi forhandler med, kan det være, man når hi-

nanden. Jeg ville godt kunne forstå hr. Jesper Petersens kritik, hvis den blev fremført om et år og der havde været 0 kr. i bevilling til det her område, men det ved vi jo strengt taget ikke noget om. Derfor ser jeg positivt og fortrøstningsfuldt på fremtiden. Det bliver man nødt til som skatteminister med den situation, der er, og det gælder også på det her område. Hvis der kommer positive resultater ud af de projekter, der er sat i gang, er der jo politisk ammunition til at argumentere for, at bevillingerne skal fortsætte.

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 15:35

Jesper Petersen (S):

Med al respekt er det jo nogle almindeligheder, skatteministeren her fyrer af, for vi har foreslået det i en forhandlingssituation med regeringen, og der blev det afvist. Det har ministeren ikke benægtet, og det ville også være forkert at gøre. Man afviste vores ønske om det, da vi havde en forhandlingssituation i efteråret.

Så refererer ministeren jo bare til det åbenlyse, at der kommer nye finanslove. Jamen det er jo rigtigt nok, men skal jeg forstå det sådan, at regeringen nu siger, at i næste års forslag til finanslov har man tænkt sig at følge op på de her projekter, så der kan fortsættes med den her særlige indsats mod skattely? Er det det, der er svaret i dag? Eller er det stadig det nej, vi fik i efteråret?

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 15:35

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Svaret til hr. Jesper Petersen er stadig væk nej, men der er jo en finanslovsforhandling, hvor den bevilling, vi bruger nu i år, er den største i en årrække – og det er rigtigt, at det bl.a. spørgerens indsats under den tidligere regering, der er ansvarlig for det. Man kunne jo forestille sig, at man blev enig om noget i en finanslov. Hvad man blev enig om, vides ikke, og derfor kan jeg heller ikke stå og love det her.

Men jeg har lovet jo Folketingets partier en drøftelse af, hvad vi gør i forhold til skattely. Skattelovrådet er blevet bedt om at se på det. Og derfor får vi en politisk drøftelse – en forhandling, om man vil – af det i foråret, og der kan det være, at man kan komme nærmere det her spørgsmål. Men nej, jeg har ikke en pose penge med her i spørgetiden i dag i Folketinget.

Kl. 15:36

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Dermed siger vi tak til skatteministeren og til spørgeren.

Vi går videre til miljø- og fødevareministeren, nemlig med spørgsmål nr. 21, som er fra hr. Bjarne Laustsen, Socialdemokratiet.

Kl. 15:36

Spm. nr. S 640

21) Til miljø- og fødevareministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Mener ministeren, at det er vigtigt, at staten tager et større økonomisk ansvar over for de hårdest ramte kommuner og deres lodsejere for at sikre, at kysterne ikke eroderer og værdier går tabt, samt at alle lodsejere bliver stillet forsikringsmæssigt ens i forhold til stormflod?

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Bjarne Laustsen (S):

Mener ministeren, at det er vigtigt, at staten tager et større økonomisk ansvar over for de hårdest ramte kommuner og deres lodsejere for at sikre, at kysterne ikke eroderer og værdier går tabt, samt at alle lodsejere bliver stillet forsikringsmæssigt ens i forhold til stormflod? Tak.

Kl. 15:36

Kl. 15:37

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Så er det ministeren.

Kl. 15:37

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand. Tak for spørgsmålet. Jeg takker også for muligheden for at belyse stormflodsordningen og statens medfinansiering til kystbeskyttelse. Staten medfinansierer i dag kystbeskyttelse i særlige risikoområder, og omfanget af finansieringen beror hver gang på en konkret beslutning. Det er et princip anvendt af skiftende regeringer, som jeg ikke ser anledning til at fravige

For beskyttelse af vestkysten gennemføres 5-årige fællesaftaler mellem staten og berørte kommuner. Jeg mener, at princippet om, at grundejeren har ansvaret for at kystbeskytte sin ejendom, er sundt og rigtigt i et land, hvor den private ejendomsret gælder, kombineret med kommunernes mulighed for at bidrage økonomisk til lokale helheds løsninger. Det af erhvervs- og vækstministeren udpegede Stormråd afgør, hvorvidt et område er stormflodsramt ud fra de i stormflodslovens opstillede kriterier, herunder definitionen på stormflod.

Stormflodsordningen er først og fremmest en katastrofeordning, som er etableret for at stille lodsejerne ens i forhold til normale forsikringsvilkår, og som dækker skaderne som følge af oversvømmelser og stormflod.

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Så er det spørgeren.

Kl. 15:38

Bjarne Laustsen (S):

Tak for svaret. Nu rejser ministeren jo rundt og vil gøre det i den kommende tid som opfølgning på både kystanalysen og mange af de sager, der har været derude. Vi har haft ret betydeligt med storme, og ministeren har sikkert set, at der har været hårde angreb rigtig mange steder på kysterne. Det er jo derfor, at den diskussion drejer sig om, om lodsejerne sammen med kommunerne – sådan ser ministeren det gerne, forstår jeg – kan løfte den her opgave alene. Det er jo derfor, jeg gerne vil spørge ministeren, om ikke også staten har et ansvar og måske endda skulle påtage sig et større ansvar end udelukkende bare at sandfodre fra Nymindegab og mod nord op til Limfjorden. Det er der, staten gør hovedparten af sin indsats. Resten er mere eller mindre overladt til sig selv.

Det er derfor, jeg godt vil spørge, hvorfor der er den forskel. Den er vel begrundet historisk, men behøver der være den forskel i fremtiden, altså at vi ikke stiller alle kommuner og alle lodsejere ens i landet? Og hvilke initiativer vil ministeren tage, hvis han kan se fornuften i, at der er de tre parter, nemlig lodsejerne, kommunerne og staten? Hvad vil ministeren gøre for at finde fælles løsninger på det her område, således at vi kan sikre områderne og folk kan forsikre og få erstattet deres værdier, hvis de går tabt?

Kl. 15:39

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Så er det ministeren.

Kl. 15:39

Kl. 15:42

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand. Uden at det her på nogen måde skal lyde polemisk, kan man jo godt overraskes over, at hr. Bjarne Laustsens parti var med i regeringen i 2014, da man genforhandlede den her kystaftale, året efter vi havde haft en meget stor storm i Danmark, og ikke en eneste gang forekom det hr. Bjarne Laustsen at være en god idé, at man så ændrede den model. Og pludselig, nu i opposition, skal alting ændres. Pludselig skal der laves en stormfond, og hvad ved jeg, som ordførerens kollega hr. Christian Rabjerg Madsen har været ude med, og nu skal staten finansiere alt muligt.

Der er et grundlæggende princip, nemlig at lodsejeren betaler. Det var også det princip, den daværende SR-regering, som hr. Bjarne Laustsen var en del af, fremlagde i en kystanalyse; det var principperne, og det var det princip, der skulle gøres gældende. Så det med, at der pludselig er det her skifte, fordi man er kommet i opposition, forstår jeg simpelt hen ikke.

Kl. 15:40

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren får senere mulighed for at svare igen, for der er flere spørgsmål, så værsgo til spørgeren.

Kl. 15:40

Bjarne Laustsen (S):

Altså, jeg havde sådan set ikke forventet, at ministeren kommer ned og udstiller sin uvidenhed og taler i lange sætninger om, hvad det er, ministeren ikke forstår. Det er sådan, at nu skriver vi 2017, den 1. februar, og der har været masser af storme siden hen. Jeg må erindre om, at det var en socialdemokratisk miljøminister, der satte gang i kystanalysen. Den nuværende minister varmede den i rigtig lang tid.

Jeg ved ikke, hvad det er, man vil fortælle folk, når man rejser rundt i landet. Ministeren kan jo opføre sig over for mig, som han vil, men jeg tror, at de folk, som han kommer til at møde ude i landet, uanset om det er Anholt, eller det er Hjørring på lørdag, eller hvor det er henne, vil synes, at en minister løbende skal være lytten- de og taktsom over for, hvad det er for nogle udfordringer, de står over for. De vil gerne høre den nuværende regering og ministerens syn på, om vi skal gøre noget ved det her, og hvis vi i givet fald skal gøre noget ved det, hvad vi så kan og vil gøre, og hvordan fordelin- gen skal være.

Kl. 15:41

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 15:41

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand. Jeg er både taktsom og lyttende, og det er derfor, det undrer mig, at hr. Bjarne Laustsen også nævner kystanalysen, som blev igangsat af en socialdemokratisk minister, når hr. Bjarne Laustsen udmærket ved, hvad grundprincippet i den kystanalyse var. Det var, at det er lodsejeren, der betaler for kystsikring. Det har altså været det daværende regeringspartis holdning lige indtil i forrige uge.

Hvad er vi så optaget af at gøre i regeringen? Vi er optaget af at forenkle lovgivningen, så vi langt hurtigere får lavet kystbeskyttelsesprojekter. Vi er optaget af fuldstændig fordomsfrit at se alle forhold igennem, også økonomien i de her sager. Og vi er optaget af, at det går hurtigt.

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det spørgeren.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kunne nu godt tænke mig at høre lidt nærmere om det. Det er jo altid godt for en regering at sige, at den tidligere regering gjorde nogle ting, og at det, de gjorde, ikke var fuldt komplet osv. Jeg tror, folk godt vil se lidt fremad, for det her er jo sager, der kommer til at række mange, mange år frem i tiden. Det kan da godt være, det har været sådan – og der gik hul på Limfjorden i 1925; der er løbet meget vand i åen siden da.

Nu sidder vi altså med en ny minister, og på baggrund af en kyst- analyse – uanset hvad der er sagt om, at det skal holdes inden for de gængse rammer osv. – kan det da godt være, at der er nogle, der synes, at tingene er anderledes, fordi man nu ikke har hundredeårshæn- delser. Men dem har man oftere, og der sker ting og sager. Det tror jeg ministeren ved; der er klimaforandringer osv. Det er det, der er påvirkningen i det åbne land. Derfor tror jeg, at folk forventer et an- det svar, end at vi bare kan gøre, som vi altid har gjort.

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det ministeren.

Kl. 15:43

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand. Men det er jo heller ikke svaret. For svaret er, at vi skal have fjernet de forhindringer, der er i lovgivningen, som gør, at de her sager trækker ud i det uendelige. Derfor var spørgerens parti også med til at ændre klagemulighederne før jul. Men det, jeg synes bliver interessant at se, er, om hr. Bjarne Laustsen repræsenterer hr. Bjarne Laustsens parti eller Socialdemokratiet i det, hr. Bjarne Laustsen siger. For hvis vi skal fjerne stopklodser i loven, vil det jo kunne gå ud over ting, der har været hellige køer i hr. Bjarne Laustsens parti. Det bliver meget, meget spændende at se, ikke mindst f.eks. i relation til den socialdemokratiske borgmester i Roskilde, hvor der er et stort projekt, som har ligget for lang tid i det her sy- stem, og som grundet den lovgivning, vi har, har en masse uhen- sigtsmæssigheder i sig. Men jeg håber meget, at det ikke er hr. Bjar- ne Laustsens parti, spørgeren repræsenterer i dag, men faktisk So- cialdemokratiet, for så kan vi virkelig ændre noget.

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak. Det er stadig samme minister og samme spørger.

Kl. 15:44

Spm. nr. S 641

22) Til miljø- og fødevareministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvilke former for kystsikring mener ministeren der skal tages i brug for at sikre en ordentlig kystsikring, og vil ministeren være initiativ- tager eller bare se til med længere sagsbehandlingstider?

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:44

Bjarne Laustsen (S):

Tak, formand. Hvilke former for kystsikring mener ministeren der skal tages i brug for at sikre en ordentlig kystsikring, og vil ministe- ren være initiativtager eller bare se til med længere sagsbehandlings- tider?

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 15:45

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand, og tak til spørgeren for spørgsmålet. Det er et rigtig centralt spørgsmål, der bliver rejst. Kystbeskyttelse skal fortsat baseres på omkostningseffektive metoder i de tilfælde, hvor der er behov. Metoderne skal virke efter hensigten. Det vil sige, at vi kystteknisk skal bruge de rette metoder, så vi ikke eksporterer et problem til naboen eller nabokommunerne. Det skal være økonomisk optimeret, og så skal det være optimale helhedsløsninger. Og så skal det også i stigende grad være hård kystsikring og i visse tilfælde, hvor det er nødvendigt, skal det være suppleret med sandfodring for ikke at transportere problemer, ikke mindst af hensyn til vores erosionskyster.

Som bekendt er kystbeskyttelsesloven, som jeg også sagde til spørgeren i sidste omgang, netop blevet ændret for at smidiggøre processen i kystbeskyttelsessager, så vi får helhedsløsninger, der ikke tager så lang tid, over længere strækninger fremadrettet set. Så der er en masse ting, der bliver ændret, fordi vi netop ikke har et ønske om, at en lang række af vores borgere ikke skal kunne sove trygt. Derfor har vi også et ønske om at bruge mere hård kystsikring, men naturligvis suppleret med sandfodring der, hvor det er nødvendigt. Så vil vi, når vi er færdige med det regeringsarbejde, der pågår, inden for en ganske kort tidsfrist fremlægge for Folketinget, hvad vi i loven anser for stopklodser, der skal ændres, hvilket jeg også omtalte i den tidligere omgang.

Kl. 15:46

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 15:46

Bjarne Laustsen (S):

Det er rigtigt. Når ministeren er i landet, svarer han på spørgsmål, og så får vi som folketingsmedlemmer mulighed for at stille spørgsmål. Det sker da heldigvis en gang imellem.

Derfor er jeg rigtig glad for, at der er fokus på det her, så vi kan få en dialog. Jeg vil gerne have, at Kystdirektoratet, som nu har fået en anden organisatorisk placering, er proaktiv. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren om, hvad Kystdirektoratet har foreslået der skal til for at stormsikre, siden man iværksatte kystanalysen. Jeg tror, det skete i 2014. Hvad har staten præcis taget af initiativer for at sørge for, at der bliver kystsikret? Vi kender alle de steder, hvor Kystdirektoratet har sagt nej til kystsikring af forskellige årsager. Jeg vil gerne høre, hvor man har taget nogle initiativer, der gør, at man kan se, at staten har været ude og sige, at det er nødvendigt på det her område. Vi kender områderne fra kystanalysen, hvor man har sagt, at Hjørring Kommune og en række kommuner i Nordsjælland har de største udfordringer. Hvad har man præcis foretaget sig?

Kl. 15:47

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 15:47

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand. Jeg er simpelt hen så glad for det spørgsmål. Kystdirektoratet arbejder på baggrund af den lovgivning, som hr. Bjarne Laustsen har ansvaret for, fordi den lovgivning er blevet til i den tid, hr. Bjarne Laustsen har siddet i Folketinget. Det er det, Kystdirektoratet gør. Kystdirektoratet tager ud og faciliterer processer.

Hr. Bjarne Laustsen spurgte, om de er proaktive. Det er de. Og de er blevet mere proaktive. Bl.a. siden min tiltrædelse som minister har vi sendt et klart signal om, at Kystdirektoratet skal facilitere flere processer. Vi har sagt til landets kommuner, at Kystdirektoratet kan

sidde for bordenden i større helhedsprojekter, selv om vi egentlig synes, det er et kommunalt ansvar. Men da kommunerne har efterspurgt, at vi gør det for dem, for at få en bedre koordination af helhedsløsninger, har vi sagt, at det gør vi naturligvis.

Så er der det forhold, at kystbeskyttelsessager ikke begynder i Kystdirektoratet, men hos lodsejeren. Derfor går det den vej. Så faciliterer vi med rådgivning og vejledning. Så har staten selvfølgelig kun et hovedansvar for de områder, som staten selv kystsikrer.

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 15:48

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kunne forestille mig, at det er rimeligt at antage, at nogle af dem, der besidder den største ekspertise på området, er Kystdirektoratet. Dem bruger man altså ikke udadvendt. Dem bruger man kun indadvendt. Vi har haft dialogmøder i Nordjylland, udvalget har været på studietur, hvor man vendte om og tog hjem. Vi har haft høringer, hvor Kystdirektoratet kun deltog sammen med ministeren osv. Jeg tror, at den dialog, som ministeren siger er vigtig, har vi manglet. Det er da fint nok at sidde og koordinere nogle ting. Men det er så også det eneste tilsagn, ministeren kommer med.

Jeg tror, der er rigtig mange, der forventer, at staten vil spille en større og mere aktiv rolle. Der kommer spørgsmål herefter om, hvad vi gør med Anholt og forskellige andre steder. Vil staten bare smyge sig uden om og sidde og sige ja eller nej, eller vil den have en rolle, så man går ind og byder ind med forskellige ting?

Kl. 15:49

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Det får vi ministerens svar på.

Kl. 15:49

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand. Hr. Bjarne Laustsen behøver ikke at være polemisk, når han taler om Kystdirektoratets rolle ved høringer. Det er fuldstændig standard i Folketinget, at man følger den minister, der er til stede, uanset om regeringen er rød eller blå. Så spar mig for polemikken.

Hvad angår det andet spørgsmål, som hr. Bjarne Laustsen adresserer, har jeg netop sagt, at staten kommer til at spille en større rolle. Staten kommer til at sidde for bordenden i kystbeskyttelsesprojekter, men jeg tror nok, at den enkelte lodsejer gerne vil være fritaget for, at staten kommer og banker på døren og siger, at man i øvrigt tror, at han skal kystsikre sin ejendom. Det begynder hos lodsejeren, som har ansvaret. Så gør man det i et samspil med kommunerne for at få helhedsløsninger. Det faciliterer Kystdirektoratet med kystteknisk vejledning. Men vi kommer til at være langt mere proaktive for at give råd og vejledning og sikre, at man får nogle gode helhedsløsninger.

Kl. 15:50

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Sidste spørgsmål fra spørgeren.

Kl. 15:50

Bjarne Laustsen (S):

Hvis ministeren har fået det indtryk, at jeg ikke mener, at der sker noget, vil jeg gerne korrigere, for ministeren er selvfølgelig trådt i karakter og har fyret direktøren for Kystdirektoratet og lavet om på organisationen. Jeg vil slet ikke blande mig i, om det er godt eller skidt. Jeg synes bare, at det vil være rigtig godt, når et udvalg tager ud, at man er med hele vejen, så dem, der besidder den der viden,

kan være med til at svare på spørgsmål. Det er jo et valg at foretage. Man oplever i andre udvalg, at det godt kan lade sig gøre, at embedsmænd og repræsentanter for styrelser er med hele vejen for netop at kunne følge op.

Skal jeg forstå det sådan, at der ikke kommer en klink, ikke en bøjet 25-øre mere fra den regering, fra statens side, til nogle af de projekter, man er nødt til at sætte i værk for at stoppe den erodering? Jeg ville også gerne, at man kunne diskutere de forskellige projekter, der nu ligger. Skal det være hård kystsikring, skal det være sandfor- dring, eller hvad er det for metoder, der skal bringes i anvendelse? Noget må ske. Det håber jeg ministeren er enig i.

Kl. 15:51

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 15:51

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand. Det er simpelt hen for pauvert af hr. Bjarne Laustsen at stå og tale om en udvalgstur, om hvilken hr. Bjarne Laustsen udmærket ved, at det var uklarheder mellem udvalget og direktoratet, der afgjorde, om direktoratet deltog en time mere eller mindre. Det er simpelt hen for pauvert her i Folketingssalen.

Så er det helt utilstedeligt at stå og tale om, at ministeren har fyret direktøren i Kystdirektoratet, når det ingenlunde er tilfældet. Kystdirektoratet er blevet en del af Naturstyrelsen. Den tidligere direktør for Kystdirektoratet er fortsat direktør i Kystdirektoratet og nu også vicedirektør i styrelsen. Det er simpelt hen en urimelig adfærd at stå med her i Folketinget over for navngivne personer i en offentlig styrelse. Jeg har ikke yderligere at sige.

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Dermed siger vi tak til spørgeren.

Vi beholder den samme minister, for den næste spørgsmål, nr. 23, er også til miljø- og fødevareministeren, men er af hr. Leif Lahn Jensen, Socialdemokratiet.

Kl. 15:52

Spm. nr. S 643

23) Til miljø- og fødevareministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Hvor alvorlig mener ministeren situationen omkring kystsikring er på Anholt, og hvilken betydning mener ministeren at det vil få for øen fremover, hvis dette problem ikke bliver løst?

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Hr. Leif Lahn Jensen for oplæsning af spørgsmålet. Værsgo.

Kl. 15:52

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det. Jeg stiller spørgsmålet: Hvor alvorlig mener ministeren situationen omkring kystsikringen er på Anholt, og hvilken betydning mener ministeren at det vil få for øen fremover, hvis dette problem ikke bliver løst?

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det ministeren.

Kl. 15:52

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand, og tak til spørgeren for spørgsmålet. Jeg ser med stor alvor på situationen omkring kystbeskyttelse på Anholt, og jeg ved, hvor stor betydning det har for det lokale øsamfund, at der findes en varig løsning til at fremtidssikre området både ved havnen

og ved campingpladsen. Det er afgørende for den turisme, der er så vigtig for øen, og regeringen er i den grad optaget af, at vores land- distrikter og vores øsamfund har gode forhold, som understøtter en udvikling, men også den beboelse, der skal være der hele året rundt.

Derfor er der også allerede givet et statsligt tilskud på 6 mio. kr. til det godkendte kystbeskyttelsesprojekt, der skal bidrage til at sikre, at der findes en holdbar løsning på Anholt. Kystdirektoratet har løbende været i dialog med Norddjurs Kommune om den bedste løsning på udfordringerne. Senest har Kystdirektoratet ved et møde her den 23. januar 2017 præsenteret en mulig tilpasning af det oprindelige kystbeskyttelsesprojekt, hvor anlægsudgifterne reduceres væsentligt og anslås til ca. 8,3 mio. kr. Der ligger således nu et forslag til en omkostningseffektiv løsning til gavn for hele Anholt, hvor det statslige tilskud vil kunne dække størsteparten af anlægsudgifterne, og hvor det vil være overkommeligt for kommunen og borgerne selv at rejse den resterende del.

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det spørgeren.

Kl. 15:54

Leif Lahn Jensen (S):

Mange tak for svaret. Jeg vil meget, meget gerne diskutere det projekt og også den finansiering, der er. Men jeg tror, at jeg venter med det til det næste spørgsmål, for der passer det bedst.

Jeg vil egentlig godt lige vende tilbage til situationen på Anholt. Jeg er rigtig, rigtig glad for, at ministeren kan se problemet på Anholt. Det er jo en af Danmarks mest isolerede øer; der er en færgetur på 3 timer for at komme derover. Der er 150 beboere, og de er selvfølgelig meget bekymrede over, hvad der skal blive af deres ø – ministeren kender selvfølgelig nok ikke øen så godt, som jeg gør, da jeg bor i området og har været der flere gange – og det er jo klart, når den hovedvej, der går mellem havn og by, sådan set er ved at forsvinde i havet, når der er dele af øens campingplads, der er ved at forsvinde, når der er problemer med kloaknedslivningsanlægget, og nu er senest selve havnen godt på vej ned i havet. Havnen er faktisk øens vigtigste område. Det er sådan, at hvis de ikke har havnen, kan de ikke rigtig få varer til øen. Vi må jo også ærligt erkende, at der ikke er så meget at leve af på Anholt, men der er turismen, som jo er et kæmpe stort erhverv på Anholt, men hvis de ikke har havnen, er der ikke meget at komme efter.

Jeg er bare nødt til at sige, at jeg hører ministeren anerkende det, men jeg kan ikke lade være med at stille spørgsmål om det, som hr. Bjarne Laustsen stillede spørgsmål om. For mig er det rigtig godt, at man har sat penge af til et projekt, som for mig måske ikke er godt nok – det kunne godt have været bedre – men jeg hører også ministeren anerkende, at vi er nødt til at stå sammen om det her, og at staten og regeringen også går ind og tager ansvar.

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det ministeren.

Kl. 15:55

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, og tak for bemærkningerne. Det er puljen til kystbeskyttelse på småøerne fra finansloven i 2012, der bidrager til den her finansiering. Derudover er det selvfølgelig vigtigt, at kommunen og øens beboere også kan se sig selv i en løsning. For hr. Leif Lahn Jensen har fuldstændig ret, når han siger, at det er vitalt for den ø, som vi nu taler om, og det er i forhold til havnen, men også i forhold til tilgængelighed til øen. Det er hele forudsætningen for, at man både kan få levnedsmidler og turister til øen. Derfor har vi selvfølgelig også været optaget af den her problemstilling, og derfor glæder det

mig, at Kystdirektoratet nu har afholdt møde den 23. januar, hvor man har drøftet en løsning. Og så afventer jeg naturligvis det videre forløb, for vi har også en kommune, der har en interesse i, hvordan det her endeligt skal se ud.

Kl. 15:56

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 15:56

Leif Lahn Jensen (S):

Når vi snakker kystsikring generelt i lyset af det, hr. Bjarne Laustsen snakker om, og på Anholt, hører jeg så også ministeren sige, at for ministeren og regeringen er det vigtigt ikke kun at se på de hurtige løsninger, som man faktisk har gjort på Anholt i en del år, men at man også skal kigge på de løsninger, som ikke er lappeløsninger, men som er langsigtede, så vi en gang for alle kan sige, at nu kan vi sikre Anholt, fordi vi ved, at det her er noget, der ikke forsvinder? Det kommer igen og igen. Hører jeg regeringen og ministeren sige, at det er de langsigtede løsninger, man går efter i de her områder?

Kl. 15:57

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Så er det ministeren.

Kl. 15:57

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand. Ja, det hører hr. Leif Lahn Jensen. Jeg ærgrer mig da over, at det er en endnu en sag, vi har måttet rydde op i efter den tidligere regering, som ikke har fået tingene på plads. Det er jo vigtigt, at vi får det på plads til gavn for borgerne i hele landet. Det er derfor, jeg siger, at der vil være øget brug af hård kystsikring, fordi det er noget, der giver stabilitet, men det er klart, at det skal laves rigtigt, for vi har desværre eksempler rundt om i landet, hvor vi ser, at den hårde kystsikring ikke er lavet ordentligt eller ikke er blevet suppleret med sandfodring, og så har det eroderet kysterne på siden. Så er det klart, at vi har en fællesaftale om vestkysten, som er en 5-årig aftale, der skal genforhandles i 2018. Der vil man tage stilling til, hvordan principperne skal være fremadrettet, når det gælder helhedsløsninger, langsigtede løsninger og lignende.

Kl. 15:58

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 15:58

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg ved godt, at ministeren er politiker og her fik med, at vi har et ansvar, og det tager vi også gerne. Jeg er her sådan set ikke for at diskutere politik på den måde. Jeg er her, fordi jeg har mødt de beboere på Anholt, der er meget, meget bekymrede. Det tager jeg faktisk ret seriøst. Derfor mener jeg det også ærligt. Og derfor kommer jeg ærligt ned for at diskutere, hvad vi kan gøre ved de her ting.

Når ministeren har sagt god for de her penge i forhold til Kystdirektoratet, vil ministeren så ikke gøre mere i spørgsmålet om Anholt?

Kl. 15:58

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Så er det ministeren.

Kl. 15:58

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for spørgsmålet. I første omgang er det i hvert fald væsentligt at få en tilbagemelding på den mulige model, der nu er skitseret på baggrund af mødet med Anholt, Kystdirektoratet og kommunen, og

det må vi derfor først afvente. Jeg har den allerstørste interesse i, at de her forhold bliver ordnet, så man kan have sikkerhed for det på Anholt, og at man kan være tryk ved transporten til og fra øen og naturligvis infrastrukturen på øen. Derfor er jeg utrolig tilfreds med, at vi har kunnet bidrage med penge fra puljen til kystbeskyttelse på småøer fra finansloven i 2012, for den pulje skal bl.a. sikre, at infrastrukturen på en ø som Anholt er sikret.

Kl. 15:59

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Tak for det.

Hr. Leif Lahn Jensen, Socialdemokratiet, har mere på hjerte over for samme minister. Det er så spørgsmål nr. 24.

Kl. 15:59

Spm. nr. S 644

24) Til miljø- og fødevareministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Hvem har ifølge ministeren ansvaret for at sikre kystsikringen på Anholt, og har ministeren tænkt sig at sikre bedre forhold på Anholt?

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Værsgo for oplæsning.

Kl. 15:59

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det. Hvem har ifølge ministeren ansvaret for at sikre kystsikringen på Anholt, og har ministeren tænkt sig at sikre bedre forhold på Anholt?

Kl. 15:59

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Værsgo.

Kl. 15:59

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det. Jamen jeg har sådan set svaret på det i min første besvarelse, altså at det er et forhold, hvor vi har givet vejledning via Kystdirektoratet, og hvor naturligvis øens borgere og kommunen er vigtige spillere i det her forhold. Og så har jeg anvist, hvordan vi vil finansiere dele af den sikring, der skal finde sted. Jeg håber, at det svarer nogenlunde på spørgsmålet.

Kl. 16:00

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Så er det spørgeren.

Kl. 16:00

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg ved, at ministeren har været inde på det i det første svar, og jeg ved, at ministeren også vil sige, at grundejerne og kommunerne har nogle forpligtelser. Jeg er også bare nødt til at sige, at lige nøjagtig med hensyn til Anholt kan man se på de her tal, at Anholt Borgerforening faktisk har en målsætning om at finde 1 mio. kr. Kommunen går også ind i forhold til vejstrækninger og andet. Det vil sige, at Djurs og Anholt Havn alle går ind og prøver at finde finansiering. Derfor er det jo også godt, at staten bidrager.

Men jeg har også set svaret fra ministeren. Ministeren har i sit svar skrevet, at i det tilpassede projekt fra Kystdirektoratet reduceres anlægsudgifterne væsentligt, uden at det påvirker beskyttelsen. Men det, jeg også bare ved, er, at det her tilpassede projekt indebærer en fjernelse af de tre høfder, der netop, som høfder skal, skal bryde de her bølger og dermed reducere angrebet på den udsatte strand. Og ud fra det, jeg sådan kan se, vil jeg spørge: Hvis de høfder ikke er der længere og de dermed ikke kan bryde bølgerne og reducere angrebet på den udsatte strand, er det her tilpassede projekt så et projekt, der

rent faktisk stadig væk kan beskytte Anholt? Det kan jeg jo godt sætte spørgsmålstegn ved. Jeg kan godt sætte spørgsmålstegn ved, om det her projekt på 8,3 mio. kr. rent faktisk er nok, når det projekt, man har regnet sig frem til skulle være det rigtige, havde en projektfianciering på 15,6 mio. kr.

Så er vi ikke her, hvor vi egentlig bare prøver på at spare nogle penge, hvilket jo så betyder, at driftsudgifterne bliver endnu højere, hvilket så betyder, at vi ikke, som jeg så udfordrer ministeren på i det sidste spørgsmål, tænker langsigtet?

Kl. 16:01

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 16:01

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand. Tak for spørgsmålet. Det mener jeg faktisk ikke er tilfældet. Jeg vil gerne straks sige til hr. Leif Lahn Jensen, at jeg jo ikke er kysttekniker, og derfor støtter jeg mig naturligvis op ad den projektmodel, der her er skitseret. Det må jo bero på en afklaring mellem parterne, men det er den vurdering, der har været af projektet, at det giver den tilstrækkelige sikring, der skal være. Kan jeg så afvise, at der måske om 10 år kan forekomme et eller andet tilfælde i vejrliget, hvor de bølgebrydere, høfder, havde været nødvendige? Det kan jeg simpelt hen ikke afvise. Men inden for den ramme, jeg har fået skitseret, er det det, man ligesom er nået frem til som det afgørende.

Kl. 16:02

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 16:02

Leif Lahn Jensen (S):

Men her må det jo også betyde noget i forhold til driftsudgifterne. Jeg ved ikke, om ministeren er klar over, at i det projekt – jeg vil kalde det det reducerede projekt – skal der tilføres sand til sandfodring fra andre steder i landet. Før i tiden har man faktisk kunnet hente det inde fra havnen, men nu skal man sejle det fra andre steder. Man skal opkøbe det, man skal sejle det, man skal fragte det til Anholt, og de udgifter bliver da enorme. Der tænker jeg bare, om det ikke kunne være bedre at lave det rigtige projekt på 15,6 mio. kr., i stedet for at man så på sigt har kæmpe udgifter, som jo selvfølgelig nok ligger hos kommunen. Vil det ikke være meget bedre? Er det ikke mere langsigtet?

Kl. 16:03

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 16:03

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand, og tak for spørgsmålet. Uden at have været meget detaljeret inde i projektet – det skynder jeg mig at sige – er det, jeg har forelagt, rent kystteknisk, når man etablerer de her hårde foranstaltninger. Det er en nødvendighed i forhold til sandfodring, for at man ikke får erosion og ødelæggelse af kysten omkring den hårde kystsikring. Hvorvidt man kan anvende sand fra havnen, hvorvidt man kan anvende sandfodring fra sand, man pumper op ude i havet omkring Anholt, tør jeg simpelt hen ikke at sige, det er jeg ikke teknisk klædt godt nok på til. Men vi vil meget gerne svare hr. Leif Lahn Jensen skriftligt, i forhold til hvilke muligheder der er.

Så er det jo nogle gange sådan i forhold til den hårde konstruktion, netop for at den kan være langtidsholdbar, at der skal ske en sandfodring, for at man ikke får den ødelæggelse af kyststrækninger,

som så faktisk ødelægger det ind under den hårde kystsikring. Det har vi set eksempler på, bl.a. på den jyske vestkyst, jeg tror, det var oppe ved Agger, hvor man har haft en hård foranstaltning, som simpelt hen er blevet eroderet ind under, fordi man har haft en forkert konstruktion.

Kl. 16:04

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 16:04

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg er rigtig glad for svarene, og jeg vil også sige, at jeg er glad for, at ministeren ikke er totalt nørdet inden for det her, for så ville ministeren finde ud af, at det er jeg bestemt heller ikke. Så det er kun en fordel for mig.

Jeg er bare nødt til at sige, at det, det her betyder, er, at hvis man laver det her til 8,3 mio. kr., så betyder det alt andet lige, at det bliver dyrere i driftsudgifter. Alt andet lige er det dyrere at fragte sand andre steder fra end at tage det fra selve havnen. Derfor skal ministeren også bare være klar over, at det her projekt med de midler, der er nu, vil blive langt dyrere i driftsudgifter for Anholt fremover og ikke et så godt projekt som det store projekt, man ønsker. Det skal man bare være klar over.

Kl. 16:05

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 16:05

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand, og også tak til spørgeren for at gøre mig bevidst om det. Jeg vil på ingen måde tørre noget af på kommunen. Men det er klart, at hvis man fra kommunens side i samspil med lodsejerne synes, at det er den forkerte løsning, og at man foretrak selv at finansiere en løsning, der så kostede 15 mio. kr., for at få den store løsning med færre driftsomkostninger på sigt, så kan kommunen jo til enhver tid – det tillader loven jo – gå ind og finansiere projektet til den store løsning, altså hvis kommunen mener, at man så sparer driftsudgifter i det lange løb. Det kan jo godt være et forhold, som er nødvendigt at overveje, selv om jeg godt ved, at det er anlægsudgifter versus driftsudgifter og to forskellige konti i en kommune.

Kl. 16:05

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til hr. Leif Lahn Jensen og tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er nr. 25 og er stillet til undervisningsministeren af fru Annette Lind, Socialdemokratiet.

Kl. 16:05

Spm. nr. S 665

25) Til undervisningsministeren af:

Annette Lind (S):

Hvordan mener ministeren at forældre ude i kommunerne skal få en bedre folkeskole, når de, som ministeren foreslår, skal kunne følge økonomien helt ude i klasserne, og de fremover vil kunne konstatere, at der kommer færre midler som konsekvens af regeringens økonomiske politik med en lav offentlig vækst?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Jeg giver ordet til spørgeren for oplæsning. Værsgo.

Kl. 16:06

Kl. 16:08

Annette Lind (S):

Tak skal du have. Hvordan mener ministeren at forældrene ude i kommunerne skal få en bedre folkeskole, når de, som ministeren foreslår, skal kunne følge økonomien helt ud i klasserne og de fremover vil kunne konstatere, at der kommer færre midler som konsekvens af regeringens økonomiske politik med en lav offentlig vækst?

Kl. 16:06

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 16:06

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Prioriteringen af folkeskolen er fortsat meget høj. De budgetterede udgifter pr. elev har således i de senere år udgjort mere end 70.000 kr. pr. elev. Derudover er der ikke afsat færre midler til de kommunale serviceområder end under den tidligere SR-regering. Jeg er derfor ikke enig med spørgeren i, at der kommer færre midler til folkeskolen som følge af regeringens økonomiske politik.

Folkeskolen er også et kommunalt ansvar, og det er derfor de enkelte kommuner, der skal sørge for at implementere det centralt fastsatte indhold for folkeskolen og i øvrigt realisere de intentioner, vi har med vores folkeskole. En forudsætning for, at det skal lykkes, er, at forældrene er engagerede i deres børns skolegang og deltager aktivt i de aktiviteter, der sker på skolen, og i det indhold og den undervisning, der foregår. For at folkeskolen kan få sådan en medvirkende opbakning fra forældrene er det vigtigt at sikre decentrale beslutninger og en betydelig grad af åbenhed, så forældrene oplever imødekommenhed over for deres ønsker og deres bekymringer. Det gælder både fra skolens side og fra den kommunale forvaltnings side. Det handler bl.a. om at tydeliggøre baggrunden for de beslutninger, der træffes på de enkelte folkeskoler, og det grundlag for skolerens virke, der besluttet af kommunalbestyrelsen. Og da kommunernes bevillingstildeling til skolerne selvfølgelig er en helt central del af dette grundlag, er det vigtigt, at disse oplysninger er tilgængelige for forældrene. Fra centralt hold kan vi bidrage ved f.eks. at medvirke til at offentliggøre relevante data, der gør det muligt at sammenligne skolerens vilkår på tværs af landet.

Kommunerne må naturligvis løbende sørge for, at det kommunale skolevæsen fastlægges i overensstemmelse med lokale ønsker, forventninger og behov. Og netop derfor er det særlig vigtigt, at der er tydelig information og kommunikation om det faktiske indhold af de ændringer, der overvejes og besluttet, og om baggrunden herfor. Det er netop ved åbenhed, gennemsigtighed og medindflydelse, at vi sikrer os, at forældrene kan bevare tilliden og tage ejerskab til den lokale folkeskole – og det er på den måde, vi sikrer os, at skolen bliver, som vi gerne vil have den.

Kl. 16:08

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 16:08

Annette Lind (S):

Tak for det. Benægter ministeren, at der med den nye regering er en lavere offentlig vækst, altså en vækst på nu 0,3 pct. i forhold til en højere vækst under den socialdemokratiske regering?

Kl. 16:08

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Jeg kan lige starte med at læse det op, som angår folkeskolen, fra det første afsnit, jeg gennemgik:

Prioriteringen af folkeskolen er fortsat meget høj. De budgetterede udgifter pr. elev har således i de senere år udgjort mere end 70.000 kr. pr. elev. Derudover er der ikke afsat færre midler til de kommunale serviceområder end under den tidligere SR-regering.

Kl. 16:09

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 16:09

Annette Lind (S):

Når det er sådan, at den offentlige vækst er lavere, er det jo klart, at det må være en benægtelse af, at man har færre penge i folkeskolen. I Socialdemokratiet vil vi rigtig gerne have en fingrene væk-reform. Vi har tillid til lederne, vi har tillid til kommunerne, og den tillid vil jeg gerne høre om ministeren også har, idet man skal have økonomien helt ud i klasserne.

Jeg vil gerne spørge ministeren: Hvad fører det helt konkret til? Hvad skal det til for? Og hvad er ministerens budskab, med hensyn til at det skal være så bureaukratisk helt ud i klasserne?

Kl. 16:09

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 16:10

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Jeg er ikke sikker på, at jeg helt forstår spørgsmålet, men i forhold til afbureaukratisering har jeg jo foreslået, at vi kigger på det, at vi har rigtig mange mål for folkeskolen, som er lovfæstet – vi har mere end 3.000 bindende mål – og prøver at snakke om, hvordan vi kunne indrette os anderledes med hensyn til de mål.

I forhold til det med gennemsigtighed forestiller jeg mig, som jeg sagde i mit svar, at vi skal give forældrene mere information – sådan at de også ved, hvad det er for nogle rammer, der er for netop deres folkeskole.

Kl. 16:10

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 16:10

Annette Lind (S):

Lad os tage et eksempel. Hvis det er sådan, at man har et dårligt udbytte i en klasse, men har en god økonomi, hvad vil ministeren så sætte ind med? Er det sådan, at forældrene skal kunne flytte eleverne, hvis de synes, at de får et for dårligt udbytte af den økonomi, der bliver bevilget helt ud i klassen? Og hvilke konsekvenser får det her for lærernes arbejde?

Kl. 16:11

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 16:11

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Jeg synes, det er nogle meget forskellige spørgsmål, og det bliver lidt sådan en generel dialog om hele regeringens skolepolitik. Og der vil jeg også sige, at ud over at jeg gerne svarer her – selvfølgelig – er ordføreren jo også velkommen til at komme til en kop kaffe ovre i ministeriet, så vi kan gennemgå hele regeringens politik. For det vil

blive svært inden for den meget korte tid, som er til rådighed her, at gennemgå alle de ting, som spørgeren spørger til. Så det er ikke af ond vilje, at jeg ikke svarer, men jeg har simpelt hen ikke mulighed for – nu har jeg 2 sekunder tilbage – at gennemgå alle de emner, som spørgeren spørger til.

Kl. 16:11

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgsmålet er afsluttet.

Vi går videre til spørgsmål nr. 26, og det er også til undervisningsministeren af fru Annette Lind, Socialdemokratiet.

Kl. 16:12

Spm. nr. S 666

26) Til undervisningsministeren af:

Annette Lind (S):

Hvilke konkrete ændringer i uddannelsespolitikken skal det føre til, når der ifølge ministeren skal være mindre fokus på målsætningerne om, at flere unge får en uddannelse og kommer ind på en erhvervsuddannelse?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:12

Annette Lind (S):

Hvilke konkrete ændringer i uddannelsespolitikken skal det føre til, når der ifølge ministeren skal være mindre fokus på målsætningerne om, at flere unge får en uddannelse og kommer ind på en erhvervsuddannelse?

Kl. 16:12

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 16:12

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Tak. Jeg arbejder efter målsætningen om, at henholdsvis 25 pct. og 30 pct. skal søge en erhvervsuddannelse direkte efter 9. eller 10. klasse i henholdsvis 2020 og 2025. Det fremgår også af regeringsgrundlaget. Men jeg mener ikke, at vi kan ramme de unge med denne kommunikation, når vi kommunikerer til dem om valg af ungdomsuddannelse. Det er i det lys, mine udtalelser skal ses.

Fra politikeres og beslutningstagers side skal vi sætte os i de unges sted. Der er brug for, at vi har fokus på, hvad de unge vil, frem for kun at fokusere på uddannelse for statens skyld. De unge skal vide, at erhvervsuddannelserne er en fremragende start på arbejdslivet og åbner døre til spændende job, god løn, gode muligheder for at videreudanne sig og muligheder for at blive iværksætter. Der er brug for det nye perspektiv, både i italesættelsen af erhvervsuddannelserne, men også i politikken. De nye fordelsuddannelser med trepartsaftalen er et godt uddannelsespolitisk eksempel på, at vi viser de unge, hvilke uddannelser der giver særlig gode muligheder for at få en praktikplads i en virksomhed og et efterfølgende job.

Jeg vil også have meget fokus på, hvordan vi udfordrer de unges uddannelsesvalg og viser dem forskellige uddannelsesmuligheder og efterfølgende arbejdsmarkedsmuligheder allerede i grundskolen. Derfor vil jeg, som jeg tidligere har udtalt, søge tilslutning til at udvide uddannelsesparathedsvurderingen i 8. klasse til også at indeholde en praksisfaglig vurdering. Med folkeskolereformen og trepartsaftalen har vi allerede fokus på udskolingsinitiativer, der skal fremme grundskoleelevernes viden om f.eks. erhvervsuddannelser og erhvervslivet ved bl.a. den åbne skole. Retorikken i forbindelse med erhvervsuddannelserne er vigtig, og jeg vil sammen med interessen-

ter og erhvervsskolesektoren se på mulighederne for at forny denne fortælling.

Ekspertgruppen om bedre veje til en ungdomsuddannelse er ligeledes blevet bedt om at komme med uddannelsespolitiske målsætninger i deres anbefalinger, og jeg ser frem til at modtage disse. De forventes offentliggjort inden længe.

Kl. 16:14

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 16:14

Annette Lind (S):

Når man ændrer sin opfattelse af de målsætninger, som vi i fællesskab har sat, er det så andet end signaler? Når man beder eleverne om at vælge, hvad de har lyst til, og måske ikke sådan følge den målsætning, som er sat, er det så ikke at rende fra ansvaret i forhold til det, som er blevet besluttet, fordi man kan se, at man ikke kan nå målsætningen?

Kl. 16:14

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 16:14

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Jeg vidste faktisk ikke, at det var Socialdemokratiets politik at uddelegere ansvaret til de unge i forhold til at opnå den her målsætning. Det er helt nyt for mig.

Jeg ser jo den her målsætning som en politisk målsætning, som handler om, at vi skal gøre uddannelserne attraktive og indrette vores uddannelsessystem på en måde, der afspejler, at der er helt forskellige unge, og at der derfor også skal være forskellige ungdomsuddannelser.

Kl. 16:15

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 16:15

Annette Lind (S):

I Socialdemokratiet mener vi, at der skal flere på erhvervsuddannelserne. Det er faktisk noget, som vi arbejder rigtig, rigtig hårdt for. Er ministeren ikke enig i, at der skal flere på erhvervsuddannelserne? Og hvad betyder det egentlig konkret, at man ikke længere har den her målsætning, men at man lader eleverne bestemme selv?

Kl. 16:15

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 16:15

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Nej, det bliver fjollet, når vi tillægger hinanden ting, som vi ikke har sagt. Jeg startede med at sige, at det står i regeringsgrundlaget, at vi har de her målsætninger, så der er ikke nogen grund til at tillægge mig noget helt andet end det, som jeg faktisk har sagt. Så bliver den politiske samtale så mærkelig.

Men det er som sagt de voksnes ansvar, at uddannelsessystemet kommer til at fungere på en måde, så flere unge kommer ind på den uddannelse, der passer til dem. Og der er det jo helt konkret at jeg bl.a. har foreslået det her med en praksisfaglig UPV, og der vil jeg rigtig gerne drøfte, bl.a. også med Socialdemokratiet og andre parter, hvordan vi kan indrette en sådan.

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 16:16

Symfoniorkester og Copenhagen Phil. Jeg er helt klar over, at landsdelsorkestrene står i en meget vanskelig situation som følge af stramme økonomiske vilkår, og derfor tror jeg, det er meget vigtigt, at vi også prøver at tænke nyt, prøver at tænke ud af boksen og tænke i andre retninger, sådan at vi af al kraft kan prøve at sikre både den kunstneriske kvalitet og ikke mindst betjeningen af publikum. Min tilgang til kulturpolitikken er i det hele taget ikke at tænke fra institutionerne og ud, men at tænke fra borgernes perspektiv og ind imod institutionerne, herunder vores orkestre.

Kl. 16:16

Annette Lind (S):

Den praksisfaglige UPV har vi sagt god for; den synes vi da er en rigtig god idé. Så det er helt klart noget, vi vil diskutere. Jeg vil gerne spørge ministeren, hvad *hun* vil gøre, når man lægger det mere op til eleverne selv, for at gøre erhvervsuddannelserne mere attraktive, sådan at vi når den målsætning, som vi i fællesskab har sat.

Kl. 16:16

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 16:16

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Vi har et fælles ansvar. Vi har indgået aftaler og forlig, som mange partier er en del af, og dem skal vi hele tiden kvalificere. Og jeg er rigtig glad for at høre, at Socialdemokratiet siger ja til en praksisfaglig UPV. Det tror jeg bliver et vigtigt skridt i forhold til allerede i udkolingen at arbejde med, hvad det er for nogle kvalifikationer, man skal have, hvis man skal ind på en praksisfaglig uddannelse, og jeg tror, det vil motivere rigtig mange unge til at træffe det valg.

Kl. 16:17

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til spørgeren, og tak til undervisningsministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er spørgsmål nr. 27 stillet til kulturministeren af hr. Orla Hav, Socialdemokratiet.

Kl. 16:17

Spm. nr. S 660

27) Til kulturministeren af:

Orla Hav (S):

Mener ministeren, at det er muligt for landets fem symfoniorkestre at leve op til det sparekrav, som ministeren har pålagt orkestrene på 2 pct. pr. år frem til 2020, uden at orkestrene går på kompromis med det kunstneriske og kulturelle virke, og er det ministerens holdning, at den af den tidligere kulturminister nedsatte orkestertaskforce skal fortsætte sit arbejde?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Jeg giver ordet til spørgeren for oplæsning.

Kl. 16:17

Orla Hav (S):

Tak for det. Mener ministeren, at det er muligt for landets fem symfoniorkestre at leve op til det sparekrav, som ministeren har pålagt orkestrene, på 2 pct. pr. år frem til 2020, uden at orkestrene går på kompromis med det kunstneriske og kulturelle virke, og er det ministerens holdning, at den af den tidligere kulturminister nedsatte orkestertaskforce skal fortsætte sit arbejde?

Kl. 16:18

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 16:18

Kulturministeren (Mette Bock):

Tak til hr. Orla Hav for spørgsmålet. Det, der refereres til, går jeg ud fra, er de fem landsdelsorkestre, altså Aalborg Symfoniorkester, Aarhus Symfoniorkester, Sønderjyllands Symfoniorkester, Odense

Der var jo, da jeg tiltrådte som minister i 2016, nedsat en orkestertaskforce med Giordano Bellincampi i spidsen. Da jeg så kom til, var man lige ved at skulle indgå en 4-årig aftale om landsdelsorkestrenes økonomiske vilkår. Jeg synes faktisk, situationens alvor taget i betragtning, at det var vigtigt at kigge lidt bredere på det og dermed også få inddraget f.eks. DR SymfoniOrkestret og Det Kongelige Kapel og kigge på orkestersituationen i sin helhed. For hvis man først ligesom låste situationen fast i 4 år for landsdelsorkestrene, ville der være mindre at gøre med, hvis man skulle prøve at kigge på området samlet set ud fra et borgersynspunkt. Derfor talte jeg med Giordano Bellincampi om, hvad vi kunne gøre, og vi blev enige om at sige, at nu sætter vi det her på hold, på standby, og så prøver vi at kigge på det i et bredere perspektiv.

For mig er det rigtig vigtigt, at alle borgere i Danmark sikres let adgang til symfonisk klassisk musik, og det arbejde er jeg i gang med at kigge på nu. Jeg har også talt med lederne af landsdelsorkestrene om de her ting, og vi er enige om at tage en dialog om, hvordan vi kommer videre med inddragelse også af de øvrige symfoniske orkestre. Og jeg forventer, at jeg senest hen omkring sommerferien kan komme med et bud på, hvordan vi kan få løftet kvaliteten inden for den økonomiske ramme, der samlet set er til rådighed, så det glæder jeg mig rigtig meget til. Så jeg har den samme tilgang, som jeg tror hr. Orla Hav har, nemlig at vi skal sikre de her ting så godt, som vi overhovedet kan.

Kl. 16:20

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 16:20

Orla Hav (S):

Indledningsvis vil jeg sige tak for det. Jeg fornemmer også, at vi ikke er så langt fra hinanden i forhold til det ærinde, som jeg i virkeligheden har, nemlig at påpege, at man rigtig mange steder rundt omkring i landet er med til at opbygge nogle, skal vi sige, kulturoplevelsesmuligheder som en del af det at skabe et samlet spændende Danmark. Og det er helt afgørende, at vi også fra statens side og fra kulturministerens side er helt bevidste om det ansvar, der så ligger, for at være med til at fastholde det at give de unge nogle oplevelser med den symfoniske musik, men også at give dem en mulighed for at komme tæt på og få en oplevelse af, hvad det betyder at være i det samme rum, som musikken spilles i. Vi skal være bevidste om, hvad det betyder, at vi i forhold til rigtig mange aldersgrupper har nogle gode tilbud på hylderne i hele området. Så derfor er jeg jo godt tilfreds med, at ministeren siger, at vi prøver at give kort på ny og ser på, om det kan gøres med større respekt for den store forskel, der er hen over hele vores land, på, hvad man har af muligheder.

Så min bekymring går altså på, om ministeren vil fastholde systemerne og sige, at vi skal have et samlet land, som har gode kulturudbud, for det er en vigtig del af det, at vi har en fælles oplevelse af, at vi har en stor og stærk kultur, som vi kan være stolte af, som har skabt gode resultater, og som i øvrigt er mangfoldig. Nu har jeg så taget fat i ét hjørne her, fordi jeg ved, der er en diskussion om den symfoniske musik, men der er jo i øvrigt også mange andre hjørner af det. Så jeg er godt tilfreds med, at ministeren kører på, og vil så spørge, om ministeren også vil inddrage de kommuner, som bliver

berørt. Ministeren har jo så sagt, at orkestrene er blevet inddraget, men vil også Kulturudvalget blive inddraget?

Kl. 16:25

Kl. 16:22

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 16:22

Kulturministeren (Mette Bock):

Jeg lægger rigtig meget vægt på, at alle de gode ideer, der måtte være – uanset om det er i Kulturudvalget, i kommunerne, blandt orkestrene selv, blandt borgerne osv. – bliver inddraget i den her diskussion. Jeg tror så også, at det er vigtigt lige præcis vedrørende orkestrene her, at vi får en relativt kort tidshorisont. Altså, det, jeg gjorde i forhold til landsdelsorkestrene – i stedet for at sige, at nu laver vi en ny 4-årig aftale – var at sige, at vi laver en 1-årig aftale, sådan at deres økonomi er på plads for 2017. Det vil sige, at det altså er her i løbet af i år, vi skal finde en løsning.

Jeg må så bare lige ud sige, at det bliver inden for den samlede økonomiske ramme, vi har, til det her. Jeg kan desværre ikke komme med flere penge. Men jeg tror på, at vi kan gøre det på en måde, så vi sikrer bedre kvalitet inden for den samme økonomiske ramme og sikrer alle borgere i Danmarks adgang til de her ting. Det er i hvert fald det, der er intentionen i det. Og jeg kan kun give håndslag på, at jeg selvfølgelig vil være i tæt dialog med alle interessenter, som måtte have noget at bidrage med i den her sammenhæng.

Kl. 16:23

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 16:23

Orla Hav (S):

Jeg kan jo ærgre mig lidt over, at ministeren ikke kan sige, at det er rigtig ærgerligt, at ministeren skal ud og spare så mange penge på det kulturelle område, for det er netop på et område, hvor der er rigtig mange kommuner, der profilerer deres egen til gavn for vækst og udvikling. Så det ærgrer mig selvfølgelig. Men jeg går ud fra, at ministeren også har nogle muligheder for at lave andre prioriteringer inden for sit eget budget. Jeg kan jo så spørge lidt ind til det: Er ministeren indstillet på det?

Kl. 16:24

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 16:24

Kulturministeren (Mette Bock):

Det er jeg altid indstillet på, hvis vi kan få bedre kvalitet for de resourcer, der er til rådighed i Kulturministeriets regi. Men både hr. Orla Hav og jeg har jo været så mange år på det kulturpolitiske område, at vi ved, at hver eneste gang vi flytter en lille smule fra et område til et andet eller bare inden for det samme område, giver det en utrolig stor diskussion, og at der er mange ting, der er fastlåste af historiske grunde. Så jeg tror, at hvis vi skal gøre noget, skal vi gøre det rigtigt. Vi skal have tænkt os rigtig godt om, og vi skal sørge for at inddrage den viden, der er til stede, men også have det politiske mod til faktisk at gøre noget, som løfter os videre, i stedet for at vi bare hele tiden kratter en lille smule i overfladen og i virkeligheden bare gør, at alle bliver lidt mere utilfredse, og at borgerne ikke får det, som vi egentlig ønsker at give dem.

Kl. 16:25

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Orla Hav (S):

Jeg er jo enig med ministeren i, at det altid er svært at flytte penge. Men jeg skal bare sådan stiltfærdigt sige til ministeren, at der jo er steder i vores land, hvor det kulturelle fænis er så tyndt, at hvis man bare kratter en lille smule i det, er der ikke ret meget tilbage, før man er nede ved gulvbrædderne. Derfor opfordrer jeg også ministeren til at tage geografien med ind i overvejelserne og se på, hvor fernissen er knap så tynd, og have det med som et parameter i forhold til, hvordan vi sikrer et samlet Danmark på det kulturoplevelsesmæssige område.

Kl. 16:25

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 16:25

Kulturministeren (Mette Bock):

Jeg kan betrygge spørgeren i, at det er jeg fuldstændig opmærksom på.

Kl. 16:25

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til kulturministeren, og tak til hr. Orla Hav. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er spørgsmål nr. 28 stilet til transport-, bygnings- og boligministeren af hr. Claus Kvist Hansen, Dansk Folkeparti.

Kl. 16:26

Spm. nr. S 601

28) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Claus Kvist Hansen (DF):

Hvordan vil ministeren sikre, at der på lastbiler på danske veje ikke snydes med NO_x-filtrering, således som det angiveligt foregår andre steder i Europa, jf. artikel publiceret på www.ing.dk den 5. april 2016 med rubrikken: »Østeuropæiske lastbiler slår NO_x-filtrering fra for at spare penge«?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen fra ing.dk <https://ing.dk/artikel/oesteuropaeiske-lastbiler-slaar-nox-filtrering-fra-spare-penge-183278>.

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Værsgo til spørgeren for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:26

Claus Kvist Hansen (DF):

Tak for det. Hvordan vil ministeren sikre, at der på lastbiler på danske veje ikke snydes med NO_x-filtrering, sådan som det angiveligt foregår andre steder i Europa, jævnfør artikel publiceret på Ingeniørens hjemmeside den 5. april 2016 med rubrikken: »Østeuropæiske lastbiler slår NO_x-filtrering fra for at spare penge«?

Kl. 16:26

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 16:26

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg vil gerne starte med at takke for spørgsmålet. Jeg synes, det er en vigtig problemstilling, som spørgeren her har rejst, for i bund og grund er deaktivering af det forureningsbegrænsende udstyr i køretø-

jer noget griseri. Det er en belastning for miljøet. Det gælder særlig for luftkvaliteten i de store europæiske byer, hvor der er problemer med at leve op til kravene, og netop de problemer skal det NO_x-begrænsende udstyr være med til at afhjælpe.

Kravene om reduktion af forureningen fra køretøjer har medført udviklingen af forureningsbegrænsende udstyr til forbrændingsmotorer, der har været gunstig for bekæmpelsen af forureningen, men udviklingen af teknologien har desværre også medført, at mulighederne for manipulation er blevet større. Der er bl.a. udviklet udstyr, der kan sætte det forureningsbegrænsende udstyr ud af funktion, uden at bilens overvågningssystemer viser fejl, og så er det ikke muligt umiddelbart at kontrollere, om der er manipuleret med motorstyringen. Der er udviklet noget måleudstyr, der gør det muligt at måle under det, der kaldes virkelig kørsel, men denne form for kontrolmåling er vanskelig, dyr og tager lang tid og er dermed til gene for alle de virksomheder og borgere, der har orden i sagerne. Denne form for måling er derfor ikke velegnet til syn og vejantkontrol, hvor kontrollen helst ikke skal lægge beslag på køretøjet i længere tid.

Der er således tale om et kompliceret område, hvor der ikke umiddelbart kan peges på nemme løsninger. Området berører både miljø- og fødevareministerens og mit ressort, og jeg vil bede Færdselsstyrelsen om at tage kontakt til Miljøstyrelsen, så styrelserne sammen kan undersøge, hvad der kan gøres fremadrettet for at finde nogle løsninger på problemstillingen.

Kl. 16:28

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 16:28

Claus Kvist Hansen (DF):

Tak for svaret. Jeg kan kun tilslutte mig ministerens opfattelse af, at der her er tale om griseri. Det er der på flere områder, nemlig det miljømæssige, men sådan set også med hensyn til det konkurrenceforvridende aspekt i sagen. For det er jo forbundet med en vis økonomisk vinding at snyde, og det kan måske også ses som et led i social dumping-problematikken. Her er så endnu en flanke, der så at sige er åbnet mod lovlydige danske og for så vidt også europæiske chauffører, dog på en lidt anden måde, end jeg havde forestillet mig.

Jeg må sige, at jeg sådan lige er lidt ude af balance her, for det, jeg hører ministeren sige, er, at ministeren faktisk ikke ved, hvad der skal gøres. Der er en løsning, som er besværlig og dyr. Men jeg hørte ministeren sige, at man simpelt hen ikke ved, hvad man skal stille op med det her. Er det korrekt forstået?

Kl. 16:29

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 16:29

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Det er korrekt forstået, at i denne sag som i mange andre sager kan man godt vedtage lovgivning om, at folk skal gøre det ene og det andet, og man kan også installere det ene og det andet tekniske udstyr i bilerne, men hvis der ikke er en kontrol- og sanktionsmulighed bag efter, er der jo åbnet op for snyd en masse. Det er det, der er tilfældet her, altså at det er vedtaget, at man skal leve op til de her krav, men vi har haft svært ved at kontrollere, om man faktisk lever op til dem, og vi har dermed svært ved at sanktionere, når man ikke lever op til kravene.

Det er derfor, jeg beder Færdselsstyrelsen sammen med, jeg tror det er Miljøstyrelsen om at kigge på det her. Er der nogle muligheder, som vi ikke lige har blik for i øjeblikket? For det, vi ved lige for øjeblikket kan gøres, er de her virkelighedstest, hvor man faktisk kan køre bilen et stykke vej for så at teste på den, og det er meget van-

skeligt, når man lige hiver en bil ind, at man så skal gennemføre hele det omfattende testsystem.

Kl. 16:30

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 16:30

Claus Kvist Hansen (DF):

Tak for det. Jamen ministeren giver mig jo så ret i min antagelse, og jeg må sige, at det sådan set kun øger min glæde over, at jeg har rejst det her spørgsmål. For hvis vi er inde på et område, hvor der snydes, og hvor man endnu ikke har udviklet de rigtige og passende kontrolfunktioner, så er det jo med at komme i gang hellere i dag end i morgen. Som jeg hører ministeren, er man sådan set enig i det, og det er glædeligt. Jeg kan kun opfordre til, at man måske samarbejder med tyske myndigheder eller med andre myndigheder i Europa i øvrigt, som måske har samme erfaringer med den her type snyd. Der er jo trods alt ikke nogen grund til, at vi i alle europæiske lande opfinder den dybe tallerken alle sammen.

Jeg har faktisk ikke yderligere spørgsmål, for jeg tror ikke, at jeg får flere svar eller kan få flere svar. Så jeg vil egentlig bare afslutte med at sige tak til ministeren.

Kl. 16:30

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 16:30

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jamen tak for spørgsmålet. Det er jo hr. Claus Kvist Hansens spørgsmål, der har givet anledning til, at jeg nu sætter de to styrelser sammen for at tale om, om der er nogle muligheder, vi har overset. De muligheder kan selvfølgelig også afsøges i andre lande end i Danmark. Har de fundet nogle løsninger i Tyskland, har de fundet nogle løsninger andre steder? Det umiddelbare bud er, at der ingen steder er fundet nogen løsninger. Men nu sætter vi os sammen, og så finder vi ud af, hvad der kan lade sig gøre på det her område, og hvad der så måske ikke kan lade sig gøre.

Kl. 16:31

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til spørgeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Vi går videre til det næste spørgsmål til transport-, bygnings- og boligministeren. Det er stillet af hr. Rasmus Prehn, Socialdemokratiet.

Kl. 16:31

Spm. nr. S 634

29) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvad er ministerens holdning til, at der reklameres for Uber i danske applikationer og i danske biografer, når domstolene har dømt, at Uberkørsel er ulovlig taxikørsel?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Værsgo til spørgeren for oplæsning.

Kl. 16:31

Rasmus Prehn (S):

Tak, formand. Jeg skal læse spørgsmålet højt: Hvad er ministerens holdning til, at der reklameres for Uber i danske applikationer og i danske biografer, når domstolene har dømt, at Uberkørsel er ulovlig taxakørsel?

Kl. 16:31

Kl. 16:34

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 16:31

Kl. 16:34

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg har ikke selv set de pågældende reklamer og kender derfor ikke indholdet af reklamerne, men jeg kan da godt undre mig over, at sådanne findes, i lyset af at to Uberchauffører er blevet dømt for ulovlig taxakørsel. Men den juridiske del af spørgsmålet hører under markedsføringsloven, og det vil således være Forbrugerombudsmanden, der skal tage stilling til dette spørgsmål. Jeg mener, det vil være forkert af mig, hvis jeg begiver mig ud i gisninger om, hvilken holdning Forbrugerombudsmanden vil have til dette spørgsmål. Det kræver indsigt i markedsføringsloven og kompetence inden for området.

Kl. 16:32

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 16:32

Rasmus Prehn (S):

Mange tak til ministeren for den her besvarelse. Den er også meget i tråd med, hvad jeg havde forestillet mig ministeren ville svare, for det er jo rigtigt, at det ikke direkte er ministerens ressort at have med spørgsmålet om reklamer at gøre. Men eftersom transportministeren har ansvaret for de regler, der er på taxaområdet, og vi jo netop ved, at Uber nu flere gange er blevet dømt som ulovlig taxakørsel, fordi Uberkørsel ikke lever op til de regler, der er i den gældende lov om erhvervsmæssig personbefordring, så tænkte jeg, at det var værd at vende denne problemstilling med ministeren. Det gjorde jeg, især fordi jeg i første omgang blev gjort bekendt med, at der bliver reklameret for Uber, gennem folk, der bruger den applikation, der er på telefonerne, hvor man kan hente billetter til den kollektive trafik ned. I forbindelse med at man køber billet, dukker der så en reklame for Uber op. Det blev jeg i hvert fald noget lang i ansigtet over, vil jeg gerne sige, eftersom det er os på Christiansborg, det er Transportministeriet, der har ansvaret for de gældende regler på taxaområdet. Nu har vi så domstolens ord for, at det er ulovligt, og så popper der på nogle af de applikationer, vi selv har ansvaret for, reklamer for Uber op.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre transportministeren, om han på foranledning af den her debat i Folketingssalen, den her spørgsmål-svar-omgang, vil tage kontakt til forbrugerombudsmanden og prøve at høre, hvad der er op og ned, om forbrugerombudsmanden måske kan gribe ind på det her område, eller om man fra Transportministeriets side selv kan kontrollere, at vi så i det mindste ikke på de platforme, som Transportministeriet har ansvaret for, har reklamer for et taxaselskab, som er blevet dømt ulovligt.

Kl. 16:34

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 16:34

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg mener ikke, det er min opgave at indbringe sager for Forbrugerombudsmanden, men hvis det er rigtigt, at der er reklamer på platforme, som jeg er ansvarlig for, som regeringen er ansvarlig for, eller et flertal i Folketinget er ansvarlig for, så vil jeg gerne undersøge, om det er muligt for mig at sige, at der ikke må forefindes reklamer for Uber, fordi Uber er en ulovlig tjeneste.

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Rasmus Prehn (S):

Jeg vil gerne positivt kvittere for, at ministeren, i hvert fald for så vidt angår de platforme, som Transportministeriet har ansvaret for, vil sige: Selvfølgelig skal vi ikke have reklamer for Uber der. Men jeg synes nu nok også, at ministeren som ansvarlig minister på også taxaområdet kunne rette en skriftlig henvendelse til Forbrugerombudsmanden for at gøre opmærksom på, at der også i biografer og andre steder findes reklamer for en taxatjeneste, som faktisk er dømt ulovlig, og så beder Forbrugerombudsmanden om en kommentar på det og en redegørelse for, hvad vi faktisk kan stille op på det her område. For der er jo noget problematisk og noget uetisk i, at vi, samtidig med at vi har domstolens ord for, at noget er ulovligt, opildner unge mennesker til at bruge det, når det er, de går i biografen og andre steder.

Kl. 16:35

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 16:35

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg synes, hr. Rasmus Prehn skal stille sig tilfreds med, at jeg gerne vil kigge på, om det kan lade sig gøre at stoppe reklamer for Uber på platforme, som jeg på nogen måde som transportminister er ansvarlig for, og så ikke kræve af mig, at jeg skal lave en anmeldelse eller lignende til Forbrugerombudsmanden. Jeg har det bedst med, at Forbrugerombudsmanden er uafhængig af regeringen og kigger på lovgivningen uafhængigt af regeringen, og jeg tror, at det vil være et brud med den praksis, at Forbrugerombudsmanden er uafhængig af regeringen, hvis jeg begynder at anmelde noget til Forbrugerombudsmanden.

Kl. 16:36

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 16:36

Rasmus Prehn (S):

Jeg er også oprigtig glad for, at ministeren, som jo kommer fra Liberal Alliance, og som for ganske få måneder siden måske havde et noget andet syn på det her og nærmest opildnede til, at man skulle køre mest muligt i Uber, nu står her som ansvarlig minister og gerne vil sørge for, at reklame for Uber på Transportministeriets egne platforme bliver stoppet. Det er jo positivt, det er et skridt i den rigtige retning, så tak for det.

Men jeg synes nu også godt, at ministeren kunne rette en henvendelse. Det skal jo ikke være et spørgsmål om at prøve at diktere, hvad Forbrugerombudsmanden skal, men bare komme med en venlig forespørgsel, sådan at Forbrugerombudsmanden bliver opmærksom på den her problemstilling. For jeg tror, vi er mange, der ikke rigtig har tænkt over det her, fordi vi måske ikke går så meget i biografen eller bruger de her applikationer så meget, og det kan være, at det samme gør sig gældende for Forbrugerombudsmanden, men der ligger faktisk reklamer derude, så jeg synes, at ministeren skylder lige at gøre opmærksom på problemstillingen.

Kl. 16:37

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 16:37

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg må sige, at jeg aldrig nogen sinde har opfordret nogen til at køre med Uber, men det er rigtigt, at jeg synes, at Uberlignende tjenester burde være tilladt, hvis ellers de lever op til krav om skattebetaling, forbrugerbeskyttelse og trafikssikkerhed, og derfor har regeringen jo også fremsat et lovforslag, som ville lovliggøre Uberlignende tjenester, hvis de ellers lever op til de krav. Men så længe loven ikke er sådan, må jeg jo som repræsentant for den udøvende magt i Danmark og som transportminister sørge for, at loven bliver overholdt, herunder også, synes jeg, sørge for, at platforme osv., som er underlagt Transportministeriet, ikke reklamerer for en tjeneste, som stadig er ulovlig.

Kl. 16:37

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til spørgeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er udgået, og derfor fortsætter vi til spørgsmål nr. 31 (Spm. nr. S 638), som også er stilet til transport-, bygnings- og boligministeren, denne gang af fru Merete Dea Larsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 16:38

Spm. nr. S 636

30) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Mener ministeren, at det er en ønskværdig udvikling, at SAS overvejer at etablere baser i f.eks. Irland for at mindske deres omkostninger, jf. Berlingskes artikel »SAS lægger an til historisk brud med Skandinavien: »rigtigt ærgerligt og trist« fra den 16. januar 2017? (Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 16:38

Spm. nr. S 638 (omtrykt)

31) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Merete Dea Larsen (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at en flygtning tilbydes en ældrebolig før en dansk statsborger, der har stået på venteliste?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Værsgo til spørgeren for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:38

Merete Dea Larsen (DF):

Tak. Hvad er ministerens holdning til, at en flygtning tilbydes en ældrebolig før en dansk statsborger, der har stået på venteliste?

Kl. 16:38

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 16:38

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet. Som spørgsmålet er stillet, går jeg ud fra, at det handler om, hvorvidt boligsøgendes flygtningestatus har betydning for anvisningen af ledige ældreboliger.

Almene ældreboliger skal udlejes til ældre og personer med handicap, der har et særligt behov for sådanne boliger. De må ikke udlejes til andre end den berettigede personkreds, medmindre der er tale om udlejningsvanskeligheder. Kommunalbestyrelsen har som udgangspunkt anvisningsretten til almene ældreboliger. Kommunen kan inden for personkredsen af ældre og personer med handicap selv afgøre, hvilke personer der skal anvises til boligerne. Personerne skal dog altid have et særligt behov for at bo i en sådan bolig. Der skal altid foretages en konkret vurdering ud fra lokale forhold og be-

hov. Behovsvurderingen skal omfatte den enkelte persons både sociale, fysiske, psykiske og økonomiske forhold. Hvis kommunen har vurderet, at en boligsøgende er en del af den berettigede personkreds, kommer den pågældende på ventelisten, medmindre der allerede findes ledige ældreboliger.

Ledige ældreboliger skal først anvises til de personer, som har det største behov for den pågældende bolig, og derefter til de personer, som i længst tid har stået på ventelisten. I modsætning til ventelisten til almene familieboliger er det således ikke nødvendigvis den boligsøgende, der har den højeste anciennitet, der får anvist den ledige ældrebolig, men altså dem, som kommunen vurderer har det største behov.

Kl. 16:39

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 16:40

Merete Dea Larsen (DF):

Ja, nu kan det jo godt virke lidt søgt at tage det her op igen, og det er jo noget, der har været debatteret rigtig mange gange, men årsagen til, at jeg gør det, er faktisk, at jeg er blevet kontaktet af en meget frustreret borger, som ved selvsyn har været vidne til, at en ældrebolig først blev tilbudt nogle flygtninge, som takkede nej, hvorefter den blev tilbudt til en ældre fra ventelisten, og det er selvfølgelig den her kontakt, der gør, at jeg bringer det på banen igen. For man kan sige, at én ting er den lovgivning, vi vedtager, og de aftaler, der bliver indgået, men at noget andet jo så er, hvordan man ude rundt omkring går ind og bruger lovgivningen, og jeg har modtaget det meget fine svar fra ministeren, der understreger det med udlejningsvanskeligheder, og det lægger jeg meget vægt på, og så er det nemlig på nogle midlertidige kontrakter. Hvis man så vil mere end det, skal det være i forbindelse med ekstraordinære udlejningsvanskeligheder, hvis man skal se bort fra det her med midlertidige kontrakter, og det synes jeg faktisk giver rigtig god mening, og det støtter jeg fuldt ud op om.

I det tilfælde, som jeg har et eksempel på, er det simpelt hen varige kontrakter, det handler om, og derudover står der 737 på venteliste til ældreboliger i den her by. Jeg har svært ved at se, hvordan man ude i de almene boligselskaber i kommunerne kan administrere ud fra den lov, nemlig at man, når der er udlejningsvanskeligheder, kan sætte flygtninge ind, når der samtidig kan stå 737 på venteliste. Hvordan kan man så påstå, at der er udlejningsvanskeligheder? Hvad tænker ministeren om den situation?

Kl. 16:41

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 16:41

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Hvis der står 737 på en venteliste og de – eller nogle af dem – er parat til at flytte ind i den konkrete bolig, så må man jo ikke udleje til andre end dem, der står på ventelisten, medmindre man har en person, som opfylder kriterierne, og som har et særligt påtrængende behov. Så det er spørgsmålet, om de flygtninge, som så har fået tilbudt boligen først, for det første er berettiget inden for den personkreds, som ældreboligen er tiltænkt, og om de for det andet har et særligt påtrængende behov, som retfærdiggør, at de springer over ventelisten. Der kan også være en indfødt dansk ældre, der kan få sådan et tilbud om at springe ventelisten over, hvis vedkommende har et særligt behov, og det kan så altså også være en flygtning, der opfylder kriterierne for at stå på ventelisten, som har et særligt påtrængende behov. Jeg kan ikke vurdere, om kommunen der har ment at de forhold var gældende, men hvis de forhold ikke var gældende, lyder

det, som om det ikke var lovligt. Men jeg kender ikke kommunens bevæggrund.

Kl. 16:44

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 16:42

Kl. 16:42

Merete Dea Larsen (DF):

Det er jo nemlig der, hvor vi tit kommer ind i den her kontrovers om, om vi prioriterer flygtninge over vores egne borgere, i det her tilfælde plejehjemsbeboere eller ældre med behov for ældreboliger. For det, jeg også hører ministeren sige, er jo netop, at flygtninge har en status med et mere presserende behov, og så kan de faktisk godt komme foran på ventelisten i forhold til en ældrebolig. Vi har tidligere været inde på det med hensyn til kontanthjælpsmodtagere og andre grupper, som ofte bliver tilsidesat – folk fra akutboligventelisterne i kommunerne bliver tilsidesat i forhold til flygtninge. Og det, der overrasker mig noget, er, at det faktisk også gør sig gældende i forhold til ældreboliger og plejehjemsboliger. Men ministeren bekræfter altså, at det også gør sig gældende i forhold til ældreboliger – at de også er påvirket af den her lov.

Kl. 16:43

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 16:43

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Sådan som lovgivningen er, er det sådan, at hvis en flygtning lever op til kravene for at blive tildelt en ældrebolig og oveni har et særlig påtrængende behov ifølge kommunen – altså en flytning, som kommunen vurderer har et særlig påtrængende behov – så kan vedkommende på linje med en indfødt dansker med et særlig påtrængende behov af kommunen placeres i en ældrebolig før dem, der står på ventelisten. Men det er jo en lokal beslutning. Det er kommunen, der foretager vurderingen af, om der er det særlig påtrængende behov. Så der er jo også noget lokaldemokrati i det her.

Kl. 16:44

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 16:44

Merete Dea Larsen (DF):

Det vil sige, at det ikke lyder til, at ministeren har tænkt sig at tage initiativ til at sikre, at kommunerne overholder den topartsaftale, der er indgået vedrørende det her. For det er jo, sådan som jeg læser lovgivningen, også ministerens tidligere svar, som jeg har fået skriftligt, ikke hensigten, at flygtninge, som ikke har ældrestatus og dermed et ældreboligbehov, bliver sat foran ældre, der har behov for at komme i en plejebolig – altså at flygtninge kommer foran der – og det havde jeg faktisk håbet lidt at høre ministeren anerkende selvfølgelig ikke er meningen. Nu kan jeg se, at ældreministeren også er kommet til stede, og mit ønske var faktisk, at det var ældreministeren, der svarede på det her. Men jeg er meget taknemlig for, at transport-, bygnings- og boligministeren stiller op, så tak for det.

Kl. 16:44

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jo altså, hvis flygtningen ikke lever op til kriterierne for at få en ældrebolig, kan kommunen ikke placere flygtningen i en ældrebolig. Så jeg kan godt bekræfte, at det ville kommunen ikke kunne.

Kl. 16:45

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til spørgeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål, spørgsmål nr. 32, er stilet til transport-, bygnings- og boligministeren af hr. Kaare Dybvad, Socialdemokratiet.

Kl. 16:45

Spm. nr. S 654

32) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Kaare Dybvad (S):

Mener ministeren, at Københavns og Glostrup Kommuner har mulighed for at anvisne en billig bolig til deres borgere, som rammes af kontanthjælpsloftet, hvilket ministeren gav udtryk for i Folketingssalen i sidste uge?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:45

Kaare Dybvad (S):

Tak for det, formand. Jeg læser op her: Mener ministeren, at Københavns og Glostrup Kommuner har mulighed for at anvisne en billig bolig til deres borgere, som rammes af kontanthjælpsloftet, hvilket ministeren gav udtryk for i Folketingssalen i sidste uge?

Kl. 16:45

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 16:45

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet. Ja, det mener jeg at Glostrup og Københavns Kommuner har. Der er ledige, billige boliger for boligsøgende i både Københavns Kommune og Glostrup Kommune, som mennesker med lav indkomst kan leje sig ind i. I spørgsmål nr. 138 stillet i Beskæftigelsesudvalget i november måned spurgte hr. Finn Sørensen fra Enhedslisten, hvor mange billige boliger der var tomme og klar til indflytning i landets regioner og kommuner. Af mit svar fremgår det, at der i Københavns Kommune i løbet af 2015 blev fraflyttet 9.953 almene familieboliger og private udlejningsboliger til en husleje på under 6.000 kr. I Glostrup Kommune var det tilfældet for 476 boliger.

Hertil kommer, at kommunerne har mulighed for at anvisne op til hver fjerde ledige almene bolig til boligsøgende med et boligsocialt behov. I det omfang, det er mennesker på kontanthjælp, som har behov for at få anvist en bolig af kommunen, går jeg ud fra, at kommunen bestræber sig på at finde en billig bolig til dem. I hele landet blev der i 2015 udlejet 5.026 boliger til en husleje på under 6.000 kr. via kommunal anvisning, svarende til, at kommunal anvisning blev anvendt i knap et ud af otte tilfælde. Og som bekendt har kommunerne jo mulighed for at anvisne en fjerdedel af boligerne.

Så jeg mener, at jeg med rette kan hævde, at kommunerne har adgang til ledige og billige almene familieboliger, som de kan anvisne boligsøgende med et boligsocialt behov, og at der i Glostrup og Københavns Kommuner også er ledige, billige boliger i omløb.

Kl. 16:47

Kl. 16:50

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 16:47

Kl. 16:50

Kaare Dybvad (S):

Tak for svaret. Jeg har her en opgørelse fra Finansudvalget i år i forbindelse med spørgsmål 43 på almindelig del, hvor tallet for Glostrup Kommune er, at det er 367 boliger, der er blevet ledige. Så det er stort set identisk, men en lille smule lavere end det tal, som ministeren har fra svaret til Finn Sørensen. Men hvis man tager de 367 boliger og sammenholder det med, at 75 pct. af lejeboligerne i Glostrup kommune er almene, og så tager 25 pct. af de almene boliger, får man et tal på omkring 70 boliger. Hvis man tager ministerens tal fra svaret til Finn Sørensen for gode varer, vil det måske være 100 boliger eller 90 boliger, som der er tale om.

Mener ministeren, at et sted mellem 70 og 90 boliger, som er til rådighed i løbet af et helt år, er rigeligt til at dække Glostrup Kommunes behov i forbindelse med indførelse af kontanthjælpsloftet? Og hvis det er sådan, hvorfor mener ministeren så at Glostrup Kommune har opfordret folk til direkte at flytte ud af kommunen, når de ikke kunne finde en lejlighed, der havde en pris, de kunne betale?

Kl. 16:48

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 16:48

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg mener, at det burde være nok. Jeg tror ikke, at antallet af kontanthjælpsmodtagere, som kommer til Glostrup Kommune med det ønske at få en billigere bolig – som ønsker at fraflytte deres eksisterende bolig og flytte ind i en billigere bolig – som følge af kontanthjælpsloftet, overstiger det antal boliger, som Glostrup Kommune hvert år har anvisningsret til.

Så kan man sige, at de selvfølgelig også skal bruge nogle boliger til andre formål end det. Men hvis vi skal vide noget om det her, skal Glostrup kommune jo sige: Jamen vi har hvert år 200 mennesker, som kommer til os på grund af kontanthjælpsloftet og efterspørger at kunne flytte i en billigere bolig end den, de bor i, og derfor kan vi ikke klare os med de – ifølge hr. Kaare Dybvads hovedregning – 100, vi har til rådighed. Men de tal har vi jo desværre ikke. Vi ved bare, at der er et stort antal almene boliger, som kommunen har anvisningsret til, og at en stor del af dem også er billige.

Kl. 16:49

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 16:49

Kaare Dybvad (S):

Jo, vi har sådan set tallene, i og med at det er Danmarks Statistik, som opgør, at 77 pct. – jeg kom til at sige 75 pct., det beklager jeg – af de udlejningsboliger, der er i Glostrup kommune, er almene udlejningsboliger. Så på den måde kan man jo hurtigt regne ud, hvor mange der er anvisningsret til, lige meget om basistallet så er det, som Finn Sørensen har fået oplyst, eller det, som Finansudvalget har oplyst. Så kan man regne ud, præcis hvor mange boliger der er til rådighed.

Men det, jeg egentlig også gerne ville høre ministerens svar på, var: Når nu Glostrup Kommune har indført en praksis, som er, at man siger til folk, at hvis ikke de har råd til at bo der, må de flytte til Lolland, finder ministeren så ikke, at det er udtryk for en problematisk udvikling?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

De tal, som jeg sagde at vi ikke har, er tallene for, hvor mange borgere i Glostrup der henvender sig til Glostrup Kommune, fordi de er kommet under kontanthjælpsloftet og nu gerne vil fraflytte deres bolig og flytte ind i en billigere bolig. De tal har vi ikke, og det var det, jeg svarede på.

Jamen altså, Glostrup Kommunes bevæggrunde for at sige, at de ikke har de her boliger, kan jo være mangeartede. Det kan f.eks. være, at den politiske ledelse i Glostrup er imod kontanthjælpsloftet, fordi den politiske ledelse i Glostrup mig bekendt er socialdemokratisk – er det ikke en socialdemokratisk borgmester, vi har der? – og Socialdemokratiet er imod kontanthjælpsloftet. Så det kan være, at man i Glostrup bruger det her som anledning til at sige, at der er noget galt med kontanthjælpsloftet, uden at det egentlig bunder i de tal, som vi kan se, fra Glostrup Kommune.

Kl. 16:50

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 16:50

Kaare Dybvad (S):

Nej, Glostrup kommune har været ledet af Venstre, jeg tror siden 2005. Så jeg tror ikke, der er noget motiv forbundet med, at man vil udstille regeringen, for Venstre er jo det store parti i regeringen. Men mener ministeren ikke, at det er en uheldig praksis og faktisk nærmest på kanten af loven, at man, som Glostrup kommune gør, siger, at kontanthjælpsmodtagere, der ikke kan få anvist en rimelig bolig og simpelt hen ikke kan finde en bolig til en pris, de kan betale, inden for kommunegrænsen, som tilfældet er med Glostrup, skal flytte til f.eks. Lolland?

Kl. 16:51

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 16:51

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jamen jeg undrer mig da over, at Glostrup Kommune siger det, for jeg kan ikke i tallene genfinde, at det skulle være et problem også at finde billige boliger i Glostrup til det antal kontanthjælpsmodtagere, som måtte henvende sig til Glostrup Kommune med et ønske om at fraflytte en eksisterende bolig og flytte ind i en billigere bolig. Jeg kan ikke forestille mig, at det tal er større end det antal boliger, som Glostrup Kommune faktisk har anvisningsret til, og som Glostrup Kommune ville kunne anvise folk, der efterspørger en billig bolig.

Kl. 16:52

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgsmålet er afsluttet.

Vi fortsætter til spørgsmål nr. 33, også til transport-, bygnings- og boligministeren af hr. Kaare Dybvad, Socialdemokratiet.

Kl. 16:52

Spm. nr. S 656

33) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Kaare Dybvad (S):

Mener ministeren, det er tilfredsstillende, at de seneste års fald i antallet af udsatte boligområder er stoppet med den seneste opgørelse?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Kl. 16:55

Værsgo til spørgeren for oplæsning.

Kl. 16:52

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 16:55

Kaare Dybvad (S):

Tak for det, formand. Jeg læser op her: Mener ministeren, at det er tilfredsstillende, at de seneste års fald i antallet af udsatte boligområder er stoppet ved den seneste opgørelse?

Kl. 16:52

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 16:52

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet. På den nyeste liste over ghettoområder, der blev offentliggjort den 1. december 2016, er der 25 almene boligområder, som fortsat opfylder kriterierne. Det er et uændret antal i forhold til året før og således også fortsat det laveste antal ghettoområder i samtlige de år, der er udarbejdet en ghettoliste. Til sammenligning var der i 2014 opført 31 ghettoområder på listen. Så det er ikke så dårligt, at vi holder niveauet på 25 ghettoområder. Det viser, at den indsats, der ydes af boligorganisationerne, af kommunerne og af politiet, fortsat bærer frugt. Det synes jeg er tilfredsstillende.

Men vi skal selvfølgelig fortsætte indsatsen. Der er jo, som spørgeren siger, trods alt ikke sket et fald i antallet af ghettoområder, og 25 boligområder med alvorlige udfordringer er stadig væk for mange. Derfor vil jeg også opfordre kommuner og boligorganisationer til sammen at bruge de efterhånden mange redskaber, som de har til rådighed, til at iværksætte en positiv udvikling i de udsatte boligområder. Der er midler i Landsbyggefonden inden for rammerne af den gældende boligaftale både til sociale indsatser, infrastrukturforbedringer og renoveringer. Der er statslige puljemidler til en styrket koordinering i udsatte boligområder, uddannelse og beskæftigelsesindsatser samt et vedvarende fokus på at bekæmpe ungdomskriminalitet.

Kl. 16:54

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 16:54

Kaare Dybvad (S):

Tak for svaret. Det er også nogle af de ting, man kan læse i regeringsgrundlaget. Der står nævnt, som jeg læser det, to konkrete eksempler. Det ene er, at man vil lave sociale tiltag over for unge, og det andet er, at man vil sikre, at der er en ordentlig politidækning i de udsatte boligområder. Jeg er helt enig i, at det er meget vigtigt at få de ting klaret.

Grunden til, at jeg spørger, er, at det jo er et problem, når man har en langsigtet målsætning om at få færre udsatte boligområder, at der ikke bliver færre, men, som ministeren rigtigt nok siger, at der er det samme antal. Målet med de indsatser, man laver, og de ekstra midler, der er afsat, skulle gerne være, at antallet falder ud fra de fem kriterier, som er sat. Af den tidligere regering, altså den rene Venstre-regering, blev vi oplyst om, at der ville komme en ny plan for, hvad man skal gøre med udviklingen i de her områder. Allerede der var der gået halvandet år fra folketingsvalget. Det vil jeg egentlig gerne høre ministeren om.

Hvad er status for det? Vil der komme en eller anden samlet pakke eller et udspil til, hvordan vi løser problemerne i de her områder, der nogle steder, må vi bare sige, er socialt meget belastede?

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Der er blevet gennemført mange ting. Og de mange ting, må man gå ud fra, vil alt andet lige føre til, at der bliver færre udsatte boligområder i Danmark. Men alt andet er jo ikke lige. I 2015 kom der som bekendt et meget stort antal asylansøgere til Danmark. De har jo i et eller andet omfang også fået asyl i Danmark i 2016 og er blevet placeret, er gået fra at være ikkeudsatte boliger til udsatte boligområder, kunne det være en forklaring. Men jeg må ærligt indrømme, at jeg ikke har undersøgt, om det er sket. Jeg står bare og teoretiserer nu og her.

Ud over det er det ikke sådan, at regeringen stopper nu og her. Det er rigtigt, at der er en boligaftale fra 2014, som handler om, at man også skal mindske antallet af udsatte boligområder. Regeringen har sat et arbejde i gang med at undersøge i Landsbyggefonden, hvilke midler man derfra kan bruge til en ny boligaftale. Denne boligaftale vil også kunne indeholde elementer, som kan reducere antallet af ghettoområder i Danmark.

Kl. 16:56

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 16:56

Kaare Dybvad (S):

Det, ministeren teoretiserer over, er sådan set ikke så langt fra det her. Jeg vil også give ministeren ret i, at der selvfølgelig ligger en særlig udfordring, hvis nogle af de mange flygtninge, som er kommet, også bor i de almene boligområder. Men jeg vil egentlig bare spørge, om ministeren mener, at der kunne være mening i måske at give noget særlig støtte til de områder, som så modtager mange af de flygtninge. Det kunne være et område som Vollsmose, der er på størrelse med en mellemstor købstad eller tilsvarende. Ville det i virkeligheden give mening at give noget mere støtte til de områder for at få dem til at løse problemerne?

Kl. 16:57

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 16:57

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Altså, kommunerne får et større bloktilskud, hvis de har større udfordringer med integration af flygtninge, så der er jo en betaling til kommunerne for at tage imod mange flygtninge. Men ud over det er der de her tiltag, som særligt udsatte boligområder allerede i dag kan søge om for at komme ud af den situation at være et særligt udsat boligområde. Så det, som hr. Kaare Dybvad efterspørger, findes jo allerede, men det udelukker selvfølgelig ikke, at vi kan finde på nogle nye tiltag, når vi har et overblik over Landsbyggefondens økonomi.

Kl. 16:57

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 16:57

Kaare Dybvad (S):

Jeg har ikke yderligere.

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til spørgeren, og tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Vi går videre til spørgsmål nr. 34, som er stillet til ældreministeren af hr. Jeppe Jakobsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 16:57

Spm. nr. S 603

34) Til ældreministeren af:

Jeppe Jakobsen (DF):

Hvad mener ministeren om brugen af låsesystemer på plejecentre, som forhindrer demente i at færdes frit?

Kl. 16:57

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Værsgo for oplæsning.

Kl. 16:57

Jeppe Jakobsen (DF):

Tak for det. Hvad mener ministeren om brugen af låsesystemer på plejecentre, som forhindrer demente i at færdes frit?

Kl. 16:58

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 16:58

Ældreministeren (Thyra Frank):

Tak for spørgsmålet. Det er vigtigt, synes jeg, at der i plejen af mennesker med demens er fokus på, hvordan hjælpen varetages mest hensigtsmæssigt i forhold til den enkelte beboers behov, så den enkelte kan føle sig tryk. Mennesker med demens skal behandles med respekt og værdighed, og det er klart, at vi ikke bare kan låse demensramte plejehjemsbeboere inde. Jeg mener, at det kan være en del af omsorgen for et menneske med demens at anvende gps og særlige døråbnere for på den måde at sikre, at han eller hun ikke forvilder sig bort og dermed udsætter sig selv for skade.

Serviceovens bestemmelser giver mulighed for at anvende gps i forhold til beboere med demens. Det kan beslutes af plejepersonalet eller en leder på et plejehjem som led i den faktiske udførelse af plejen, medmindre beboeren modsætter sig det.

Derudover kan der efter serviceoven i visse tilfælde anvendes særlige døråbnere, når der er en nærliggende risiko for, at en eller flere beboere ved at forlade plejehjemmet udsætter sig selv eller andre for at lide væsentlig personskaade. Der må dog ikke være tale om en egentlig aflåsningsmekanisme.

For god ordens skyld gør jeg opmærksom på, at den konkrete lovgivning om alarm- og pejlesystemer og særlige døråbnere hører under børne- og socialministeren, som er ansvarlig for magtanvendelsesreglerne i serviceoven.

I samarbejde med Børne- og Socialministeriet vil Sundheds- og Ældreministeriet som et af initiativerne i den nye nationale demenshandlingsplan igangsætte et serviceeftersyn af magtanvendelsesreglerne. Her vil der bl.a. blive set på reglerne i forhold til brug af trykbaseret velfærdsteknologi.

Kl. 17:00

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 17:00

Jeppe Jakobsen (DF):

Tak for det, og tak for besvarelsen. Grunden til, at jeg spørger, er, som ministeren også nævner, at vi lige har lanceret en ny national demenshandlingsplanen, og et af de områder, som vi i Dansk Folkeparti føler måske ikke fik så meget fokus, som det godt kunne have

fået, er jo det her med brugen af magt over for demente. På en anden front på sundhedsområdet barsler regeringen med yderligere tiltag i forhold til tvangsbehandling af varigt inhabile, som demente jo er, og derfor synes jeg, at det ville være interessant at få en debat om det her i Folketinget for at høre, hvor regeringen er på vej hen i det her spor.

Det er rigtigt, at de her særlige døråbnere er en mulighed. Men når ministeren nu er inde på, at man selvfølgelig skal tage udgangspunkt i den enkelte, når der er tale om pleje af demente, kan ministeren så ikke godt se den udfordring, der ligger i, at man laver et særligt døråbnersystem på en fløj i et plejecenter? For en, som måske er lidt diffus, og som har det med at søge ud og blive væk, er det selvfølgelig et hensigtsmæssigt tiltag, men hvis det er naboen på gangen, som sådan set bare gerne vil ud og have lidt frisk luft, men stadig væk er for diffus til at regne den her særlige døråbner ud, så rammer det jo skævt. Et tiltag, som egentlig er tiltænkt den ene, rammer den anden og begrænser en anden persons frihed, og så tager vi jo ikke længere hensyn til den enkelte.

Det vil jeg gerne bede ministeren om at forholde sig til, altså om det er rimeligt, at tiltag, som skal hjælpe en, har negative konsekvenser for andre ældre.

Kl. 17:01

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 17:01

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jamen for mig er det vigtigt, at den enkelte borger behandles med respekt og værdighed, og derfor handler det selvfølgelig om, hvad der er betydningsfuldt for den enkelte. Men som nævnt i min tale vil Sundheds- og Ældreministeriet samarbejde med Børne- og Socialministeriet og igangsætte det her serviceeftersyn af magtanvendelsesreglerne, og så må vi se, hvad der kommer ud af det. I dette serviceeftersyn vil vi se på reglerne bredt, herunder på reglerne om de særlige døråbnere.

Reglerne er der jo for at understøtte medarbejderne, som derfor kan drage omsorg for beboere med demens. Altså, det er vigtigt for mig at understrege, at vi jo ikke bare kan låse beboere med demens inde. En beboer med demens kan jo også være dørsøgende, fordi vedkommende gerne vil ud at gå en tur. Så i dette tilfælde må medarbejderen tilrettelægge plejen og omsorgen, så den enkelte beboer kan imødekommes med de behov, vedkommende har.

Kl. 17:03

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 17:03

Jeppe Jakobsen (DF):

Tak for svaret. Det er selvfølgelig rart, at der kommer et serviceeftersyn af de her bestemmelser, men det er også ret afgørende for resultatet, med hvilken indstilling man laver det her eftersyn. For når man nu er i gang med at indføre mere tvang over for varigt inhabile i forhold til behandlingsområdet, kunne man jo godt få den tanke, at regeringens linje i den her sag også er, at man laver det her serviceeftersyn for at se, hvor man kan putte mere tvang og mere fast pleje ind i ældreplejen. Så vil ministeren måske løfte sløret for, hvad hensigten med det her serviceeftersyn er? For om det er at rydde op i mulighederne for tvang, eller om det er at indføre flere muligheder for tvang, er ret afgørende for, hvilken ældrepleje vi får ud på den anden side af et sådant serviceeftersyn.

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Ældreministeren (Thyra Frank):

Det er som sagt meget vigtigt for mig, at reglerne afspejler de her dilemmaer, som jeg talte om der er i det. Og vi vil i det her serviceeftersyn se bredt på, hvad der er behov for, og det synes jeg er nødvendigt, især fordi vi ved, at der er plejepersonale derude, som føler, at de virkelig er i klemme og ikke ved, hvad de skal gøre. Der er det klart, at det også betyder noget, at der nu ifølge vores nye nationale demenshandlingsplan er tale om kompetenceløft. Det tror jeg også vil hjælpe på det. Men lad os se på de her regler, og det vil jeg glæde mig til.

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Jeppe Jakobsen (DF):

Nu er det jo sådan med de her onsdagsspørgsmål, at de er her for at få afklaret ministerens holdning til emner, som interesserer Folketinget. Og det interesserer mig vældig meget, hvad der er ministerens holdning som liberal minister, som indledte med at sige, at plejen skal tage udgangspunkt i den enkelte. Så mit spørgsmål er, om det er ministerens holdning, at der er brug for flere muligheder for tvang i ældreplejen, eller om der er behov for, at der skal være mindre tvang i ældreplejen.

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Ældreministeren (Thyra Frank):

Igen må jeg sige, at det er meget vigtigt for mig, at de regler, vi har, afspejler de udfordringer og dilemmaer, som plejepersonalet står i, og som vi hører om. Der sker løbende en udvikling af de her nye tryghedsbaserede velfærdsteknologier, og derfor skal vi også se på, om reglerne er fulgt med. Nogle velfærdsteknologier kan f.eks. skabe øget tryghed omkring mennesker med demens og samtidig føles mindre indgribende for den demensramte borger. Samtidig synes jeg også, det er vigtigt at få set på behovet og mulighederne for de nye nationale retningslinjer omkring brugen af alarm- og pejlesystemer, f.eks. gps.

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgsmålet er afsluttet. Tak til ældreministeren, og tak til spørgeren.

Hermed er spørgetiden afsluttet.

Kl. 17:04 Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 119:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Ændring af reglerne om inddragelse af studieopholdstilladelse ved ulovligt arbejde).

Af udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg).
(Fremsættelse 25.01.2017).

Kl. 17:06

Forhandling

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Forhandlingen er åbnet, og jeg giver ordet til den første ordfører i rækken, hr. Mattias Tesfaye, Socialdemokratiet.

Kl. 17:06

(Ordfører)

Mattias Tesfaye (S):

Tak. Myndighederne udviser omkring 300 studerende om året på baggrund af brud på reglerne for deres studieopholdstilladelse. Det kan f.eks. være studerende, der har arbejdet mere end de tilladte 87 timer om måneden.

I februar 2016 havde vi her i Folketinget en forespørgselsdebat om de her regler for inddragelse af studieopholdstilladelse. Dengang sagde jeg på vegne af Socialdemokratiet, at det er vores opfattelse, at reglerne er for rigide. Studerende, der kom til at sige ja til overarbejde en enkelt gang, og som efterfølgende selv henvendte sig til Udlændingestyrelsen for at beklage fejlen, mistede deres opholdstilladelse, og det synes vi ikke er rimeligt. Derfor var Socialdemokratiet i februar 2016 tilfredse med, at et bredt flertal her i Folketinget ønskede mere smidige regler. Omvendt fastslog jeg også dengang, at det for vores parti er afgørende, at vi har forholdsvis strikse regler for at arbejde i tilknytning til studierne, for ellers risikerer vi misbrug og social dumping. I København er der ifølge mine oplysninger lige nu store udfordringer med bl.a. studerende fra Nepal og Kina, som arbejder i strid med reglerne, og det går selvfølgelig ikke. De har fået deres opholdstilladelse for at studere, ikke for at arbejde.

Nu står vi så her et år senere, i februar 2017, med regeringens forslag til ændring af reglerne for inddragelse af studieopholdstilladelse. Socialdemokratiet er glade for, at der nu fremlægges et konkret lovforslag, men vi synes, det er blevet en anelse lempeligt. Det er rimeligt, at de udenlandske studerende ikke nødvendigvis mister deres opholdstilladelse, første gang de træder en anelse uden for stregerne, men vi frygter, at de fremlagte forslag kan invitere til social dumping, og derfor vil vi i udvalgsbehandlingen fremlægge nogle ændringsforslag. Det bør ikke kun straffes med bøder og en løftet pegfinger, hvis de studerende arbejder for meget, og det bør også have konsekvenser for deres arbejdstilladelse. Derfor vil vi i udvalgsbehandlingen foreslå, at en ikkealvorlig overtrædelse skal medføre en begrænsning af arbejdstilladelsen, afhængig af overtrædelsens karakter. Den advarsel, der gives for ikkealvorlige overtrædelser, bør heller ikke kun gælde i 2 år, men i hele perioden, hvor studieopholdstilladelsen gælder. Endelig bør virksomheder også informeres, hvis reglerne bliver overtrådt, så arbejdsgiveren kan være behjælpelig med, at reglerne overholdes i fremtiden. Vi skal helst undgå for mange af de åbenlyst urimelige sager, som vi så med Marius, den berømte superstudent. Det er ikke rimeligt, og det undergraver forståeligt nok den folkelige opbakning til udlændingepolitikken.

Omvendt skal vi passe på med, at det fremlagte lovforslag ikke etablerer en situation, hvor vi reelt udvider den tilladte arbejdstid fra 87 til 130 timer om måneden, da sanktioner for overskridelser inden for den her ramme alligevel er så små, at de nu sammenholdt med den lave risiko for at blive opdaget vil være for fristende for mange. Jeg vil derfor godt slutte af med at kvittere for, at regeringen nu me-

re systematisk vil samkøre registre for at finde ud af, om de udenlandske studerende arbejder for meget. Mit indtryk er, at kontrollen af de eksisterende regler er en anelse svag i dag.

Med de her ord ser vi frem til udvalgsbehandlingen. Vi kan først meddele Socialdemokratiets endelige stillingtagen til lovforslaget, når vi har set, om der er opbakning til vores foreslåede ændringer, men jeg håber selvfølgelig på, at vi kan blive enige om nogle nye regler, der finder de retter balancer mellem de forskellige hensyn, som jeg tror vi alle sammen er enige om der er på det her område.

Kl. 17:10

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Der er en kort bemærkning fra hr. Marcus Knuth, Venstre. Værsgo.

Kl. 17:10

Marcus Knuth (V):

Mange tak. Jeg er jo glad for, at vi er enige med Socialdemokratiet i den generelle retning, altså at der skal være mere fleksible regler. Men mig bekendt er det meget, meget lang tid siden, at det her lovforslag blev sendt i høring. Har ordføreren først i går haft mulighed for at læse lovforslaget og komme med ændringsforslag, eller er der en eller anden årsag til, at de her ændringsforslag først kommer nu? Vi kunne jo have taget en snak om det i høringsperioden, mens vi udviklede det her i fællesskab. Det undrer mig meget, at man på den dag, hvor vi står i Folketingssalen og førstebehandler, først der kommer med ændringsforslag, som vi ellers gerne ville have samarbejdet om at finde en fælles retning for.

Kl. 17:10

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 17:10

Mattias Tesfaye (S):

Vi vil meget gerne samarbejde, og så skal jeg sige, at jeg helt generelt ikke læser lovforslagene, når de er i høring. Jeg læser dem, når de kommer tilbage fra høringen, og når de bliver fremsat for Folketinget, så jeg kan se, om der er ændret i lovforslaget fra regeringens side, og så jeg kan læse høringsvarene sammen med lovforslaget. Det er kommet, og det er blevet fremsat for Folketinget for forholdsvis nylig.

Men derudover vil jeg da opfordre regeringen og regeringspartierne til at overveje, om de, inden de fremsætter et lovforslag, hvor de ved, at der ikke er opbakning fra deres parlamentariske grundlag, måske lige skal kontakte et af de partier, der skal bære lovforslaget igennem, så de kan være sikre på, at der er nogenlunde opbakning. Men alt det er jo proces. Det afgørende er det politiske indhold, og her er jeg sikker på, at vi nok skal finde hinanden i løbet af udvalgsbehandlingen.

Kl. 17:11

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 17:11

Marcus Knuth (V):

Jeg var jo rigtig glad efter forespørgselsdebatten, da jeg netop kunne se, at der var bred enighed. Mener ordføreren så ikke, at det havde været mere hensigtsmæssigt og en mere professionel tilgang til det at have sendt de her forslag for lang, lang tid siden, i stedet for at de først kommer på selve dagen, hvor der er førstebehandling?

Kl. 17:11

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Mattias Tesfaye (S):

Det, som der har været meget enighed om i forespørgselsdebatten, er jo en forholdsvis bred formulering på nogle ganske få linjer. Det bliver selvfølgelig helt anderledes, når det bliver et konkret lovforslag, der fremsættes. Men derudover vil jeg da give Venstres ordfører ret i, at det er formålstjenligt for lovbehandlingen i Folketinget, hvis der er en god dialog mellem partierne.

Derfor vil jeg da også opfordre dem, der har udspillet, nemlig regeringen, til at stikke en finger i jorden hos Folketingets partier, inden lovforslagene fremsættes, hvis de vil undgå for meget diskussion i udvalgsbehandlingen. Men det sidste behøver jo ikke nødvendigvis at være noget problem. Det er trods alt det, vi får 55.000 klik om måneden for.

Kl. 17:12

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til Socialdemokratiets ordfører. Den næste taler er hr. Martin Henriksen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 17:12

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Lovforslaget udmønter et bredt politisk flertals ønske om smidigere regler for studieinddragelse ved ulovligt arbejde, står der så fint i de indledende bemærkninger i den skriftlige fremsættelse. Men jeg kan roligt røbe, at Dansk Folkeparti ikke er en del af det brede flertal. Vi synes, at den måde, som reglerne er indrettet på i dag, er rimelige: Hvis du kommer til Danmark som udlænding, du kommer som studerende, er det sådan, at der er nogle betingelser, der er knyttet op på din opholdstilladelse, og hvis du bryder de betingelser, har det selvfølgelig nogle konsekvenser. Der er det jo sådan i dag, at det klare udgangspunkt er, at hvis du arbejder for meget og du bryder de betingelser og regler, som du er underlagt i Danmark, får du inddraget opholdstilladelsen. I dag er der faktisk nogle muligheder for, at man ikke i alle tilfælde inddrager opholdstilladelsen, men udgangspunktet er, at det gør man.

Sådan bør det også være efter Dansk Folkepartis opfattelse. Vi synes, det er forkert, at man i en række tilfælde sådan set bevidst kan bryde reglerne, og at det sådan set ikke har nogen konsekvens i forhold til ens muligheder for fortsat at være i Danmark på en studieopholdstilladelse. Derfor er det Dansk Folkepartis udgangspunkt, at vi stemmer imod lovforslaget, og så må vi selvfølgelig se, hvad der sker i udvalgsbehandlingen, men det er vores udgangspunkt, at vi siger nej tak. Vi synes, det er helt rimeligt, at når man så at sige indgår en kontrakt med myndighederne, man får lov til at være i Danmark og skal overholde nogle betingelser, at det, hvis man bryder de betingelser og bryder kontrakten med myndighederne, bør have den konsekvens, at man ikke længere kan opholde sig i landet.

Kl. 17:14

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Den næste i rækken er hr. Marcus Knuth som ordfører for Venstre.

Kl. 17:14

(Ordfører)

Marcus Knuth (V):

Tak for det, formand. Lovforslaget her er et produkt af den forespørgselsdebat, som vi havde sidste år, og ikke mindst skal det ses i lyset af hele sagen om Marius. Her taler jeg selvfølgelig ikke om giraffen Marius, men om superstudenten Marius, som ikke blev spist af en løve, men udvist. Med lovforslaget får vi mere fleksible regler for inddragelse af studieopholdstilladelser, hvis man har arbejdet

mere, end man må. Det er netop derfor, jeg er glad for, at der var en meget, meget bred opbakning i forespørgselsdebatten. Der har nemlig været en række uheldige sager, også ud over Mariussagen, hvor reglerne har vist sig at være ufleksible og uhensigtsmæssige. Det har regeringen nu taget bestik af. Vi har lyttet til det, andre partier har sagt, og det er vi i øvrigt rigtig, rigtig tilfredse med.

Vi mener, at fremover vil det være rigtig ærgerligt, hvis der er sager som Mariussagen, der handler om en dygtig studerende, der bare har arbejdet nogle få timer mere, end han måtte. Han er faktisk et eksempel på en af de udlændinge, som kommer til Danmark og bidrager. Det er godt, at han ikke straffes så hårdt, som man bliver under de nuværende regler.

Jeg vil gerne understrege, at Venstre står fast på, at man i Danmark altid skal respektere reglerne for, hvor meget man kan arbejde ved siden af sit studie. Vi kan ikke tolerere – det er derfor, vi gerne vil graduere det her – at folk kommer til Danmark under dække af, at de skal studere, for så at skabe sig adgang til det danske arbejdsmarked. Netop af den årsag bør det her være graderet. Der skal være mulighed for, at en studerende, der arbejder i en virksomhed, har mulighed for at lytte til sin chef, hvis chefen siger »prøv at høre, kan du ikke tage et par ekstra timer i den her uge?«, uden at det koster ham opholdstilladelsen i Danmark.

Venstre støtter lovforslaget, men mener selvfølgelig, at myndighederne fortsat skal holde skarpt øje med de personer, der opholder sig i Danmark på en studieopholdstilladelse. Det er en meget kraftig opfordring, for jeg frygter af og til, at myndighederne ikke kontrollerer effektivt nok. Det er det indtryk, man af og til får. Vi skal slå konsekvent ned, hvis udlændinge bevidst overskrider og udnytter vilkårene for deres studie- og opholdstilladelse.

Jeg skal hilse fra Det Konservative Folkeparti og sige, at de også hylder lovforslaget.

Kl. 17:16

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 17:16

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg vil bare høre, om ordføreren kan bekræfte, at den såkaldte superstudent Marius sådan set er i Danmark i dag. Han vendte tilbage til Danmark med en opholdstilladelse. Derfor kunne man godt have den opfattelse, at den sag, som jeg kan forstå danner baggrund for lovforslaget, reelt er en ikkesag, i og med at den person, som Venstres ordfører og andre har brugt i deres argumentation for, at vedkommende kan blive i Danmark, er i Danmark.

Kl. 17:17

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 17:17

Marcus Knuth (V):

Jeg kender ikke sagen om Marius godt nok til at vide, præcis hvor han opholder sig lige nu. Men som jeg sagde, har der været en række konkrete uheldige sager som sagen om Marius. Marius er blot blevet brugt som eksempel. Der har været en lang række sager, hvor vi følger af folk, der har haft en reel, positiv hensigt med deres ophold i Danmark og har overskredet reglerne blot en lille smule, er blevet straffet for hårdt. Så Marius er et eksempel, fænomenet er langt større.

Kl. 17:17

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 17:17

Martin Henriksen (DF):

Jeg nævner jo bare den såkaldte superstudent Marius, fordi flere har brugt ham som argument for, at det her forslag skal gennemføres.

Hvis man skal tro på det, der står i medierne, kom han ind på en af de erhvervsordninger, der er, fordi der var en virksomhed, der gerne ville ansætte ham. Derfor er der forskellige muligheder for at blive i Danmark.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Marcus Knuth: Mener Venstre ikke grundlæggende, at hvis du bryder reglerne, bør det også have konsekvenser? Og hvis Venstre grundlæggende mener det og hr. Marcus Knuth grundlæggende mener det, hvorfor fremlægger man så et lovforslag, som hvis vedtaget vil betyde, at der i en række tilfælde, hvis man bryder reglerne, faktisk ikke er nogen konsekvenser forbundet med at bryde reglerne. Hvorfor skal man så have reglerne?

Kl. 17:18

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 17:18

Marcus Knuth (V):

Først og fremmest bør jeg lige henvise til det, som ordføreren for Socialdemokratiet sagde. Jeg mener, at over 300 er blevet udvist, så det er ikke fair at bruge Marius som et enkelt eksempel. Han var bare et meget strålende eksempel.

Selvfølgelig mener vi, at der skal være konsekvenser, hvis man bryder reglerne. Det er derfor, vi netop har lavet en graderet skala. Hvis man bryder reglerne meget alvorligt, har det meget alvorlige konsekvenser, men hvis det er en mindre forseelse foretaget af en person, som opholder sig i Danmark med en positiv hensigt, og som ikke er her for at udnytte systemet, og som bidrager til vores samfund, skal det ikke være en benhård hammer, der rammer første gang. Sådan er det heller ikke med trafikbøder og alle mulige andre forseelser i Danmark.

Kl. 17:19

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til Venstres ordfører. Den næste i rækken er fru Johanne Schmidt-Nielsen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 17:19

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Tak. Vi har i de seneste år set flere eksempler på, at udenlandske studerende er kommet i klemme på grund af nogle bagatelagtige overtrædelser af reglerne for det tidsrum, de har lov til at arbejde ved siden af deres studier. Det har altså ført til inddragelse af opholdstilladelser hos nogle unge engagerede studerende, hvilket for de fleste borgere i Danmark har fremstået uforståeligt.

Da vi for et års tid siden diskuterede det her spørgsmål under en hasteforespørgselsdebat her i Folketingssalen, var der meget bred opbakning til at smidiggøre reglerne, så udenlandske studerende ikke straks mister deres opholdstilladelse på grund af mindre overtrædelser af reglerne for det her antal timer, de må arbejde. Selv om det unægtelig har været længe undervejs, kan vi altså i dag konstatere, at der nu ligger et forslag fra regeringen. Det synes vi er en god ting.

Der er jo helt åbenlyst to hensyn på spil i den her sag. På den ene side er det vigtigt, mener vi, at begrænse udenlandske studerendes mulighed for at arbejde, dels fordi de skal have tid til at koncentrere sig om deres studier, dels fordi vi tidligere har set eksempler på snyd: Mennesker fra ikke-EU-lande har fået en studieopholdstilladelse, som de reelt har brugt til at arbejde her i landet. Det er ikke i

orden. Hvis man ønsker at komme til Danmark for at arbejde, må man jo søge opholdstilladelse med udgangspunkt i de regler.

På den anden side er det naturligvis vigtigt, at mindre overtrædelser af reglerne ikke straffes uforholdsmæssigt hårdt. Det er den balance, vi skal finde.

LO leverer i deres høringssvar en vældig hård kritik. De frygter, at grænsen for, hvor meget udenlandske studerende må arbejde, reelt bliver hævet, fordi der altså med det her forslag vil blive sådan, at der er 2 måneder om året, hvor en overtrædelse af de 87 timer, man må arbejde om måneden, ikke vil føre til inddragelse af opholdstilladelsen, medmindre overtrædelsen overstiger 130 timer. Spørgsmålet er, om vi skal finde en hårdere sanktion end blot bøde og gult kort for den her gruppe af mindre overtrædelser. Socialdemokratiet har nævnt to forslag. De foreslår, at det gule kort skal gælde hele studieperioden. Det synes vi sådan set lyder ret fornuftigt, altså at det ikke kun skal være 2 år. Og de foreslår også, at der kan sanktioneres, i forhold til hvor meget man så må arbejde efterfølgende. Det vil vi gerne diskutere under udvalgsbehandlingen.

Dertil kommer altså spørgsmålet om, hvorvidt kontrollen på det her område er god nok. Det er måske det, som LO's kritik bunder i. Altså, spørgsmålet er, om kontrollen med området er god nok. I øvrigt synes vi jo, at det er helt, helt oplagt, at man efter 1 eller 2 år evaluerer den her lovændring med det formål at vurdere, om vi har ramt den rette balance.

Til sidst spørger LO, hvorfor bagatelgrænsen ikke afhænger af, hvor længe man har en studieopholdstilladelse i Danmark. Altså, der er forskel på, om man skal læse et semester Danmark, eller om man skal læse flere år. Det vil jeg egentlig gerne høre ministerens svar på.

Som sagt ser vi frem til udvalgsbehandlingen. Formålet med lovforslaget skulle jo meget gerne være at sikre en balance mellem på den ene side, at unge mennesker, som begår fejl, ikke straffes uforholdsmæssig hårdt, og på den anden side, at vores lovgivning altså forhindrer bevidst snyd.

Kl. 17:23

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til Enhedslistens ordfører. Den næste i rækken er fru Laura Lindahl som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 17:23

(Ordfører)

Laura Lindahl (LA):

Som bekendt behandler vi her L 119, som primært handler om at sondre mellem mindre alvorlige overtrædelser af arbejdstilladelser og alvorlige overtrædelser, med henblik på ikke at inddrage en studieopholdstilladelse uden forvarsel ved de mindre alvorlige overtrædelser. Og det handler jo dybest set om, at vi synes, det virker tåbeligt at inddrage en studieopholdstilladelse fra eksempelvis den studerende fra New Zealand, som scorer topkarakterer på sit studie, men ved siden af er kommet til at arbejde 25 timer om ugen i stedet for kun 20 timer om ugen. Og sådan er det jo med det regelgrundlag, vi har i dag.

I dag vil den studerende fra New Zealand, der klarer sig supergodt og bidrager positivt til en dansk virksomhed, få frataget sin studieopholdstilladelse, hvis vedkommende arbejder 25 timer om ugen, altså 1 time mere om dagen, end vedkommende må ifølge sin arbejdstilladelse. Der synes vi at det sådan set er fint at få proportionerne i orden og kigge på, om det ikke vil være mere rimeligt at starte med at give et forvarsel og ikke bare inddrage studieopholdstilladelsen med det samme.

Vi gør det jo ikke lovligt at arbejde 25 timer om ugen. Arbejdstilladelsen er fortsat på de her 20 timer, men med det her lovforslag sikrer vi, at man ikke bare smider en studerende ud med det samme. Det synes vi sådan set er fornuftigt, og derfor støtter Liberal Alliance forslaget.

Kl. 17:24

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Den næste i rækken er fru Josephine Fock som ordfører for Alternativet.

Kl. 17:24

(Ordfører)

Josephine Fock (ALT):

Tak for det, hr. formand. Vi står her jo i dag, fordi vi skal behandle lovforslaget om ændring af reglerne om inddragelse af studieopholdstilladelse ved ulovligt arbejde. Og det er, fordi vi haft en høring i Folketinget, som også har været nævnt her, på grund af Marius, men jo også på grund af flere andre unge studerende, som er blevet udvist, fordi de har arbejdet for meget. Det var en høring, der var indkaldt til af Liberal Alliance og Alternativet, og heldigvis var der bred opbakning i Folketingssalen til at ændre reglerne.

De regler, som vi nu ser på her, går ud på, at man skelner mellem ikkealvorlige overtrædelser og alvorlige overtrædelser i forbindelse med at arbejde som udenlandsk studerende. Enhedslisten har nævnt høringssvaret fra LO, hvor LO ikke mener, at de gældende regler er for ufleksible. LO er bekymret for, at udenlandske studerende kommer her og arbejder for meget. Omvendt har vi Københavns Universitet, der i deres høringssvar siger, at de synes, der bør være en skønsmæssig vurdering. I virkeligheden kan man, synes jeg, forstå begge synspunkter, og når Alternativet så går ind og foretager en afvejning af det lovforslag, der ligger her, synes vi sådan set, at det er landet meget fornuftigt, i og med at der skelnes mellem alvorlige og ikkealvorlige lovovertrædelser, og at der ved de ikkealvorlige overtrædelser af studieopholdstilladelsen gives et varsel.

Så Alternativet bakker op om det her lovforslag, og så er vi selvfølgelig altid interesseret i at høre, hvad der kommer i udvalgsbehandlingen, og om der er nogle ting der, som vi skal have med ind. Men som udgangspunkt bakker vi op om forslaget, som det ligger.

Kl. 17:27

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger, så vi går videre til fru Sofie Carsten Nielsen, Radikale Venstre.

Kl. 17:27

(Ordfører)

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak for det. I Radikale Venstre er vi rigtig glade for, at ministeren har taget initiativ til det her lovforslag, som gør det mere fleksibelt for udenlandske studerende at studere og samtidig passe nogle af de studiejob, som vi i det hele taget opfordrer både danske studerende og udenlandske studerende til at tage. Vi er ikke i Radikale Venstre så bekymrede for, at udenlandske studerende ikke skulle passe deres studier, for det kræver vi jo af dem, ligesom vi kræver det af danske studerende. Der er ret skrappe – tro mig, indimellem temmelig kritiserede – krav, som danske og udenlandske studerende, alle studerende, på videregående uddannelsesinstitutioner i Danmark skal leve op til, om fremdrift i deres studier. Og man kan ikke sådan unddrage sig dem uden at ryge ud af sit studie.

Så det handler om at kunne passe et arbejde som et studiejob ved siden af og have fleksibiliteten til at kunne tage en time mere, når arbejdsgiveren beder om det. Og de er rigtig glade for at have de her udenlandske studerende sammen med danske studerende, fordi det skaber gode studieforhold og gode arbejdsforhold, at vi blander danske og udenlandske studerende. Vi er rigtig glade for, at vi ikke kommer tilbage i en situation, hvor vi smider mennesker ud af landet, som kunne være blevet her og være blevet lige præcis den arbejdskraft, som vi meget ofte efterspørger, nemlig den, som allerede

er integreret, har lært sproget og kan gå ud og virke rigtig hurtigt. Det er jo også det, som de tilfælde, vi har haft, viser.

Derimod vil jeg gerne fremhæve den bekymring, som Københavns Universitet har draget frem i høringssvaret, nemlig om, om fleksibiliteten, i forbindelse med at en udenlandsk studerende har krydset det forkerte af, også kommer til at indgå i forståelsen af fleksibilitet. Jeg synes desværre, vi har fået lidt for mange eksempler på temmelig dårlig rådgivning eller rådgivning på et for sent tidspunkt i forhold til bare det helt tekniske i, hvordan man udfylder det i forhoplad til opholdsgrundlaget, når man er udenlandsk studerende i Danmark. Men der er opbakning til lovforslaget herfra.

Kl. 17:30

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak til ordføreren. Jeg ser ikke, at der er flere ordførere, der har bedt om ordet, så det er udlændinge- og integrationsministeren nu.

Kl. 17:30

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil gerne takke for, hvad jeg vil betegne som en meget interessant debat her i dag. For cirka et år siden, det var nøjagtig den 10. februar sidste år, stod vi her i salen, mange af de samme, som er til stede nu, og drøftede, hvordan inddragelsen skulle ske omkring studieopholdstilladelser, hvis man arbejdede ulovligt.

Nu kan jeg så konstatere i dag, at der er løbet meget vand i åen siden da, for efter at de fleste partier stemte for forslaget til vedtagelse, det, der hed V 22, der netop skulle lette forholdene, blev der indkaldt til forhandlinger i ministeriet. Det skete den 26. oktober og med nogenlunde samme kreds, som er i Folketingssalen i dag. Der blev vi enige om en tekst. Vi blev faktisk meget, meget hurtigt på det møde enige om, hvordan tingene skulle se ud, og det har vi så omsat 1:1, kan man sige, til det lovforslag, der ligger i dag. Nu kan jeg så forstå, at man har ændret lidt holdning i mellemtiden, siden det nu ligger på skrift som et lovforslag, og det er jo fair nok. Så jeg vil sådan set bare foreslå, at vi mødes i kreds igen her mellem første- og andenbehandlingen. Det betyder så selvfølgelig, når man har fortrudt den aftale, man har indgået, at så vil vedtagelsen blive udskudt og dermed også ikrafttrædelsen, men det er selvfølgelig noget af det, vi må tage med.

Så vil jeg sådan set bare foreslå, at man, inden man møder op næste gang til forhandlingerovre i ministeriet, lige får blåstemplet sin holdning af fagbevægelsen inden, i stedet for når lovforslaget ligger klar. Det tror jeg simpelt hen vil være nemmest for alle. Tydeligst blev det sagt af fru Johanne Schmidt-Nielsen, der rørende fortalte om, hvordan fagbevægelsen har spillet ind nu her i deres hørings-svar. Men jeg kan i hvert fald sige, at vi fra regeringens side er villige til at kigge på det her, og det er vi selvfølgelig, fordi der skal være en balance i tingene, så man netop kan komme og studere og samtidig også bidrage lidt på arbejdsmarkedet og få nogle erfaringer med hjem. Det tror jeg sådan set er godt for alle. Så hvis vi bare lige kan blive enige om, at man næste gang clearer sine holdninger af først med fagbevægelsen, inden man kommer over til forhandlinger, i stedet for efterfølgende, vil det simpelt hen lette processen for alle.

Kl. 17:33

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Der er et par korte bemærkninger. Først er det hr. Martin Henriksen.

Kl. 17:33

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. For god ordens skyld vil jeg sige til dem, der sidder og lytter med, at Dansk Folkeparti ikke har indgået nogen aftale om at lempe reglerne på det her område. Det har regeringen sammen med andre partier helt selv fundet på, altså at det skal være konsekvensløst at bryde reglerne, når man er udenlandsk studerende i Danmark,

og det er dejligt, hvis det ender med, at forslaget bliver lidt strammere, end hvad regeringen ellers har lagt op til. For der bør selvfølgelig være konsekvenser, når man overtræder reglerne. Og det er normalt sådan, at ministeren har den opfattelse, at hvis udlændinge kommer til Danmark og bryder reglerne, skal det have en konsekvens. Men her fremsætter man jo et lovforslag, hvor det i en række tilfælde ikke har nogen konsekvens, hvis reglerne brydes. Så jeg kunne egentlig godt tænke mig at vide, hvorfor den filosofi ikke gælder på det her område.

Kl. 17:34

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ministeren.

Kl. 17:34

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

For det første vil jeg gerne sige, at det er fuldstændig korrekt, at Dansk Folkeparti ikke var med, og det var også derfor, jeg sagde, at det var størstedelen af kreds, som var her. Så det var faktisk lige nøjagtig for at få den nuance med.

Når det er sagt, vil jeg sige, at problemet jo sådan set har været, at det måske ikke har været så gennemskueligt, og det er jo egentlig også det, vi har forsøgt at gøre med det her lovforslag, hvilket man i kreds var fuldstændig enige om den morgen, da man mødtesovre i ministeriet, hvor man på meget, meget få minutter blev enige om, at det forslag, som vi fra ministeriets side havde lagt på bordet, og som jeg havde lagt frem, var det, man bakkede op om. Det var netop for at gøre det mere gennemskueligt, så man, hvis det er en lillebitte forseelse, kan vi sige, får en advarsel – og man kan få en bøde – og at man, hvis det så er en større forseelse, selvfølgelig ryger ud af landet.

Så jeg er faktisk ikke enig i, at det ikke har nogen konsekvens, hvis man bryder den aftale, der er indgået. Men vi ønsker også en fleksibilitet, fordi der netop kan være perioder for en studerende, hvor der så er lidt ekstra arbejde – jeg tror, det var fru Sofie Carsten Nielsen, der nævnte det – altså at der på en virksomhed kan være perioder, hvor der er lidt ekstra arbejde. Og så kan det være godt for alle med den fleksibilitet, og det er det, der er lagt ind her.

Kl. 17:35

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Spørgeren.

Kl. 17:35

Martin Henriksen (DF):

Men der er jo ikke nogen konsekvens. Der vil være en række tilfælde, hvor man simpelt hen bryder reglerne. Man ændrer jo ikke reglerne – medmindre jeg har misforstået noget – man giver ikke tilladelse til, at nogen kan arbejde mere. De regler bliver jo fastholdt. Men man siger så, at hvis du alligevel kommer til at arbejde lidt mere og du holder det inden for et bestemt antal timer, betyder det ikke noget, og så er det jo konsekvensløst. Og derfor er det bare, jeg spørger: Vil det trods alt ikke give meget god mening med en konsekvens? Det kan man så diskutere. Vi mener i Dansk Folkeparti grundlæggende, at de nuværende regler er fornuftige, men at det trods alt er lidt rimeligt, at der er en eller anden form for konsekvens knyttet op på, at man bryder det, andet end at man får at vide, at det må du ikke.

Kl. 17:35

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ministeren.

Kl. 17:35

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Man kan sådan set i grove træk – og det er i grove træk – sammenligne det med, hvis nogen kører for stærkt. Man får et klip, man får en bøde, men man får ikke taget kørekortet første gang, hvis man ikke kører ret meget for stærkt, og det er sådan set også det, der lægges op til her. Så det, der ligger i det, er, at man får et klip og man kan få en bøde, og så ved man, at nu skal man absolut holde sig inden for reglerne, for ellers mister man kørekortet eller rettere: tilladelsen til at være i Danmark.

Kl. 17:36

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 17:36

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Ministeren er meget forarget over, at vi lytter til fagbevægelsen, men måske er det bare sådan noget almindeligt folketingsalspolemik, og det synes jeg næsten er ærgerligt. Altså, er ministeren ikke helt enig med mig i, at årsagen til, at man sender lovforslag i høring, er, at vi faktisk er oprigtigt interesseret i at høre, hvad de berørte organisationer, foreninger, eller hvem det nu kunne være, har at sige, og at civilsamfundet nogle gange kan kvalificere de lovforslag, som kommer fra ministerierne? Er det ikke formålet med det hele? Hvorfor skal vi ellers have høringer, hvis det er helt tosset at lytte til de mennesker, vi hører?

Kl. 17:37

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 17:37

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jo, det er fuldstændig korrekt. Men der er på en eller anden måde noget lidt skævt i det her. Jeg er godt klar over, at offentligheden ikke kender til det møde, vi havde i ministeriet, og hvordan det forløb, men man var usandsynlig hurtigt til at sige: Ja, det er lige det her, vi vil have. Det var den 26. oktober. Hvis man var gået så meget op i de her ting, og hvis man ville være rigtig grundig, så kunne man måske have spurgt fagbevægelsen inden eller måske have bedt om en lille tænkepause fra den 26. oktober og så frem til i dag, den 1. februar. Der er jo noget mærkeligt ved, at man først kommer i tanker om det, lige inden man skal på talerstolen. Så får man lige et opkald fra LO, og så tænker man: Hold da op, vi mener faktisk noget andet end det, vi har ment i et helt år. Det er siden den 10. februar sidste år. Så har vi haft forhandlinger, hvor man bare lige – vupt – var enige i det forslag, der blev lagt frem, og så fortrød man lige dagen før. Det er bare lidt underligt.

Men ja, jeg går meget ind for høringer, og at man skal lytte og sådan noget. Man har bare haft rigtig god tid til det, og jeg synes bare, det er ærgerligt, for nu kommer det i hvert fald ikke de studerende til gavn. Nu kommer de til at vente noget længere tid, inden det her træder i kraft. Men sådan må det jo være. Jeg lytter gerne til fagbevægelsen, men selvfølgelig også til Enhedslisten, hvis der engang skulle komme noget rigtig godt og fornuftigt derfra.

Kl. 17:38

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Spørgeren.

Kl. 17:38

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg har ikke fået et opkald fra LO. Jeg har læst deres høringssvar. Det gør jeg sådan set altid, når jeg læser lovforslag. Jeg læser de hø-

ringssvar, der kommer. Jeg må sige, at ministerens polemik underer mig. Jeg synes, det er usagligt. Jeg synes også, det er lidt mærkeligt, at ministeren siger, at det at rejse spørgsmål ved, om der er relevante input i et høringssvar, nødvendigvis skulle udskyde vedtagelsen af lovforslag. Er det så utænkeligt, at udvalgsarbejdet faktisk fører til en kvalificering af et lovforslag? Er det ikke det, udvalgsarbejdet går ud på, minister?

Kl. 17:38

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 17:38

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Nu er det jo normalt sådan, at fru Johanne Schmidt-Nielsen hele tiden ønsker at komme over i ministeriet. Ved den mindste lejlighed, hvor man ligesom kan få lov til at komme ind til forhandlingsbordet, vil man gerne det. Jeg vil næsten bruge udtrykket, at fru Johanne Schmidt-Nielsen nogle gange næsten står og kradser lidt på døren for at komme ind i ministeriet. Nu inviterer jeg så rent faktisk fru Johanne Schmidt-Nielsen ind i ministeriet til en afklaring af de her ting, og så er det næsten også galt. Så jeg skal da love for, at man er kommet i opposition i dag. Men det er selvfølgelig fair nok.

Kl. 17:39

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Så er det hr. Mattias Tesfaye.

Kl. 17:39

Mattias Tesfaye (S):

Tak. Jeg vil starte med at sige, at vi nu ikke mener noget andet, end vi mente for et år siden. Enhver kan gå ind og læse vores ordførertale fra dengang og se, at den ligger fuldstændig i forlængelse af det, jeg også har sagt i dag. Men jeg vil da sige tak for invitationen til en diskussion i ministeriet. Det møder vi selvfølgelig op til.

Men der er nu ikke nogen grund til for ministeren at være overrasket. Vi forholder os til de lovforslag, der bliver fremsat, og det her lovforslag blev fremsat sidste onsdag, og siden den onsdag har jeg skullet holde møder med en række forskellige organisationer – endda mere end en gang – for at finde ud af helt præcist, om der nu også er et problem, hvori problemet består, og hvordan et konkret ændringsforslag kan skrues sammen. Det har vi haft 1 uge til, og det kan godt lade sig gøre. Men hvis ministeren ønsker en orientering fra partierne om vores holdning, inden et lovforslag bliver fremsat, fordi det efter ministerens opfattelse er sådan, at der foreligger en politisk aftale, vil jeg da anbefale ministeriet at fremsende lovforslaget, inden det sendes i høring, til de partier, som ministeren mener at der er en aftale med – sådan foregår det i hvert fald på alle andre ministerområder, som jeg er beskæftiget med – og så skriver man lige en mail tilbage, at det er i forlængelse af det, der er aftalt, og så kan det sendes i høring. Så det vil jeg anbefale ministeriet at gøre en anden gang.

Kl. 17:40

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 17:40

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan i hvert fald sige, at det, der ligger her, er en direkte oversættelse af den aftale, som vi indgik den 26. oktober.

Kl. 17:40

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Mattias Tesfaye.

Kl. 17:40

Mattias Tesfaye (S):

Det er der, jeg siger, at hvis ministeren vil være sikker på, at det ikke kun er ministerens opfattelse, men at det også er de politiske partiers opfattelse, vil det være en god idé, inden det sendes i høring, at sende det over til de partier, så de lige har mulighed for at nikke til det. Ellers sker der jo det, som ikke er så skidt endda, at udvalgsbehandlingen i Folketinget går i gang, og der har vi mulighed for, som der står i grundloven, at kvalificere det, der fremsættes af regeringen. Det synes jeg ikke at vi skal være så kede af endda.

Kl. 17:41

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 17:41

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jeg tror nu nok, hvis vi skal være ærlige over for hinanden, at det, der blev sagt i ordførertalerne, var, at man lidt har fortrudt den aftale, man havde indgået. Man vil godt lige have det lidt anderledes. Så jeg siger bare, at vi har fremsat det, som vi aftalte. Det er vel sådan set fair nok; det er jo det, man gør som minister. Så er man tjener for Folketinget, og det er jo det, man skal være. At man så har fortrudt i mellemtiden, er fair nok. Det ville bare være rigtig godt, hvis man lige afklarede sine ting med fagbevægelsen inden, hvis det alligevel er dem, der bestemmer. Det er simpelt hen nemmest for alle, i stedet for at man lige kommer i, ja, det er vel nærmest ikke engang i ellefte time, men det er fem minutter i tolv, at man lige dukker op og siger: Hov, vi har skiftet holdning. Det er jo fair nok. Altså, der er ikke noget i det. Men lad os nu mødesovre i ministeriet om det. Jeg vil glæde mig til det.

Kl. 17:41

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak til hr. udlændinge- og integrationsministeren. Der er ikke flere korte bemærkninger.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udlændinge- og Integrationsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 17:42

Meddelelser fra formanden**Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):**

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 2. februar, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, som fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 17:42).